

ΕΩΣΦΟΡΟΣ – ΣΑΤΑΝΑΣ – ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ο Αληθινός Ήλιος της Ειρήνης

«Όποιος τώρα διστάζει, όποιος δεν ζορίζει τον εαυτό του να βγει από το συνηθισμένο τρόπο ζωής, όποιος τώρα τσιγκουνεύεται και δεν τα παίζει όλα για όλα βάζοντας τα πάντα σ' ένα χαρτί, πολύ σύντομα θα χάσει τα πάντα. Μα όποιος τολμάει τώρα τα πάντα, θα κερδίσει πολλά. Γιατί η αξία στα δικά Μου ομόλογα δεν πρόκειται να πέσει ποτέ, το δε αμπελώνα Μου ποτέ δεν θα το κτυπήσει χαλάζι ούτε θα το κάψει παγετός. Γι' αυτό επενδύστε τώρα με ζήλο στα δικά Μου κρατικά ομόλογα και φροντίστε με αφοσίωση τον αμπελώνα Μου κι έτσι θα έχετε μεγάλο κέρδος γι' αυτήν και για την αιώνια ζωή αμήν. Αυτά σας τα λέω Εγώ, ο Κύριος και Πατέρας σας, σε όλους σας αμήν, αμήν, αμήν».

Ο Κύριος στον Γ. Λόρμπερ στις 14 Ιουνίου 1848 για τα «Δώρα του Ουρανού».

Ο Αντίποδας: ο Εωσφόρος και οι δικοί του Άγγελοι

Η αποκάλυψη στη Νέα Αποκάλυψη θα ήταν ελλιπής και μονόπλευρη, αν δεν περιλάμβανε και εκείνες τις σκοτεινές δυνάμεις οι οποίες αποτελούν τον αντίποδα στο Θεό και στις Φωτεινές στρατιές του.

Κάποτε ήταν το μεγαλύτερο φωτεινό πνεύμα τώρα είναι ο αρχηγός του σκότους

Μάθαμε πρωτότερα για τον Εωσφόρο ή Σατανά, πως κάποτε είχε τη μεγαλύτερη δύναμη και εξουσία απ' όλα τα αρχέγονα πνεύματα.

«Όταν τούτο το πνεύμα λεγόταν Σατανά, η θέση του απέναντι στη Θεότητα ήταν σαν της γυναίκας απέναντι στον άνδρα», διαβάζουμε στο «Γη και Σελήνη» «Η Θεότητα θα φύτευε τις άπειρες, αέναες ιδέες Της μέσα ο αυτό το πνεύμα για να ωριμάσουν μέσα στο συγκεντρωμένο φως του Από το φως αυτού του πνεύματος θα είχε πηγάσει μία δημιουργία από αγνότατα όντα και τούτο το ζωντανό φως θα πλήθαινε και θ' απλωνόταν σε όλη την απεραντοσύνη.

Το πνεύμα αυτό είχε ένα μεγάλο προορισμό, να γίνει σχεδόν ένας δεύτερος θεός δίπλα στο Δημιουργό. Γι' αυτό έπρεπε να υποβληθεί σε μια δοκιμασία της

ελευθερίας του ανάλογη με τη σπουδαιότητα του προορισμού του. Όμως δεν τα κατάφερε, γιατί θέλησε να υψωθεί πάνω από τη Θεότητα και να Την κάνει υποτελή του. Αυτό που διέπραξε δηλαδή ήταν ότι θέλησε να πάρει τα πρωτεία από το Θεό! Επειδή όμως η θεότητα δεν μπορούσε να του παραδώσει την πρωτοκαθεδρία, εξοργίστηκε πάρα πολύ κι ήθελε πραγματικά να Την καταστρέψει. Τότε η Θεότητα το συνέλαβε από όλα τα μέρη του και του πήρε όλες τις οντότητες που ήταν μέσα του. Μ' αυτές τις οντότητες για υλικό έπλασε τα ουράνια σώματα. Και το πνεύμα αυτής της απέραντης ψυχής το φυλάκισε με τα πιο δυνατά δεσμά στα κατάβαθα της ύλης.

Κι αν θέλετε να ξέρετε πού κατοικεί αυτό το καταχθόνιο πνεύμα με το ουσιαστικό εγώ του, ή το ζωτικό του κέντρο, δεν είναι δύσκολο να το μάθετε. Η έδρα, που είναι συνάμα και η φυλακή του, είναι το πιο σκληρό κεντρικό σημείο της Γης σας. Πάνω σ αυτό το σημείο πιέζουν τα πάντα, ώστε να μην μπορεί ο εγκαθιερκτος να κουνηθεί πολύ και να καταστρέψει ό,τι έχει και δεν έχει πάνω της η Γη.

Ακόμη και σήμερα παραμένει διπλοδεμένος σ' αυτή τη φυλακή. Ωστόσο δεν παραλείπει να φυσάει την ανάσα του που είναι δηλητηριασμένη απ' την κακία του στις δυνάμεις ζωής που αναρριχώνται στα στάδια της ύλης. Κι αυτή η πνοή της θέλησής του είναι ακόμη αρκετά ισχυρή για να φυτέψει το θάνατο σ' όλα τα ψυχικά στοιχεία. Και αυτό το μαρτυρούν ολοφάνερα όλα τα πλάσματα της Γης, γιατί οτιδήποτε είναι οργανικό, είναι φθαρτό· κι όλη η ύλη μπορεί να προκαλέσει την καταστροφή και το θάνατο. Όλ' αυτά προέρχονται από την πνοή της θέλησής του. Η κακία του είναι τόσο απεριόριστη, που είναι ολωσδιόλου αδύνατο να τη διανοηθείτε. Όσα ξέρετε γι' αυτό το πνεύμα δεν είναι παρά μία αμυδρή σκιά της αλήθειας. Ο Θεός σας σπλαχνίζεται και σας την κρύβει, κι αφήνει μόνο να φανούν όσα χρειάζεσθε για να μαντέψετε το ποιόν αυτού του πνεύματος».

Δαίμονες και διάβολοι

Όλα τα πνεύματα που ακολούθησαν τον Εωσφόρο βρίσκονται έγκλειστα μέσα στην ύλη των αστρικών σωμάτων. Πολλά απ' αυτά τα όντα βρίσκονται και στον πλανήτη μας και βοηθούν τον «άρχοντα αυτού του κόσμου» με την καταστροφική τους δράση. Αυτά τα σατανικά αρχέγονα πνεύματα, που δεν έχουν γίνει ακόμη άνθρωποι, ονομάζονται δαίμονες.

Στη Γη μας προστίθενται στη συντροφιά τους εκείνες οι ψυχές που ολοκλήρωσαν μεν την πορεία της λύτρωσης, αλλά στο ανθρώπινο στάδιο απέτυχαν. Οι άνθρωποι διαθέτουν ελευθερία της θέλησης, την οποία εκμεταλλεύεται ο Σατανάς για να τους ξανακερδίσει, χρησιμοποιώντας σαν δόλωμα διάφορους πειρασμούς. Παρόλο που οι φύλακες-άγγελοι προσπαθούν να τους προστατέψουν, υπάρχουν πολλοί που ξανακυλούν, καμία φορά χειρότερα από πριν. Αυτές τις πολυάριθμες «υπότροπες» ψυχές, τις ονομάζουμε διάβολους.

Διάβολοι και δαίμονες συγχίζουν τους ανθρώπους, σπέρνουν διχόνοια και ταραχή, υποδαυλίζουν τα αρνητικά συναισθήματα και γενικά καταστρέφουν ό,τι θετικό υπάρχει. Όπου οι άγγελοι του θεού νουθετούν, ανοικοδομούν και υποστηρίζουν, τούτα τα φθοροποιά όντα υποκινούν τους ανθρώπους να εξεγερθούν ενάντια

στην ουράνια Τάξη Γι' αυτό λέει ο Παύλος: «Δεν έχουμε να παλέψουμε μόνο με ανθρώπους σαν κι εμάς, με αίμα και σάρκα, αλλά με τις υπερκόσμιες αρχές και εξουσίες, τους άρχοντες του σκότους, με τη στρατιά από πονηρά πνεύματα που ζουν κάτω από τους ουρανούς» (Εφ. 6,12).

«Το Σατανά ακολουθεί ένας συρφετός από τυφλούς οπαδούς. Κατά καιρούς στέλνει τους υποτακτικούς του ανάμεσα στους ανθρώπους με την εντολή να πιάσουν όποιον μπορούν και να δοκιμάσουν κάθε μέσο για να στρατολογήσουν την ψυχή του στο στρατόπεδό του. Μόλις πάρουν αυτή την εντολή τούτοι οι κακούργοι, γλιστρούν λαθραία μέσα από κρυφά περάσματα, και ξεφυτρώνουν στον πάνω κόσμο. Τις προθέσεις τους βέβαια τις κρατάνε μυστικές, μήπως συναντήσουν κανένα καλύτερο πνεύμα και τους υποψιασθεί. Επειδή όμως στο βασίλειο των πνευμάτων, είτε καλά είναι είτε κακά η ελευθερία της θέλησης είναι απόλυτα σεβαστή (με την προϋπόθεση βέβαια, πως κάποιο πνεύμα δεν έχει κατά νου να κάνει μεγάλο κακό σε όποιον πέσει στην παγίδα του), τους επιτρέπεται ν' ανέβουν στον επάνω κόσμο. Εννοείται βέβαια πως βρίσκονται διαρκώς κάτω από ουράνια παρακολούθηση» («Γη και Σελήνη», κεφ. 58).

Σαν τι κάνουν λοιπόν όταν ανέβουν στον «επάνω κόσμο»; Χρησιμοποιούν πραγματικά κάθε μέσο, προκειμένου να κερδίσουν εθελούσια θύματα για το στρατόπεδο του Σατανά. Για να το πετύχουν, φέρνουν σύγχυση και αναστάτωση, προξενούν αρρώστιες, ερεθίζουν, δαιμονίζουν και βάζουν σε φασαρίες τους ανθρώπους. Συνήθως πλησιάζουν «απαράτηρητοι» τα θύματά τους, όπου υπάρχει κοσμοσυρροή, κυρίως στα πολυσύχναστα εμπορικά μέρη, όπου υπάρχει κερδοσκοπία και στις εξεζητημένες διασκεδάσεις.

Για μας τους κατοίκους της Γης συνιστά από τη μια μεριά έναν μεγάλο κίνδυνο το γεγονός ότι αυτά τα όντα έχουν τόσο μεγάλη δύναμη σ' αυτό τον πλανήτη, αφού εδώ είναι έγκλειστος ο υποκινητής τους. Από την άλλη όμως αποτελεί ένα μεγάλο πλεονέκτημα ότι αγωνιζόμαστε εδώ όπου η επιρροή του αντίποδα είναι στο ζενίθ της. Αυτό ακριβώς το σημείο κάνει τη Γη μας το πιο διδακτικό σχολείο για τα παιδιά του Θεού. Όποιος περάσει μ' επιτυχία τις εξετάσεις εδώ, θα μπορέσει μια μέρα ν' αναλάβει και τα πιο απαιτητικά καθήκοντα στην πνευματική σφαίρα. Επιπλέον, ο άνθρωπος που δεν παραιτείται, που δεν κουράζεται να ψάχνει και να χτυπάει την πόρτα, είναι βέβαιο πως θα έχει τη μεγαλύτερη δυνατή συμπαράσταση στο δρόμο του. Γι' αυτό το λόγο ο Θεός ενσαρκώθηκε σε τούτο τον πλανήτη, στη σφαίρα επιρροής του αντίθεου, για να δείξει με το παράδειγμά Του πως το Φως είναι πιο ισχυρό από το σκοτάδι.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥΣ

28-2-1953

Ο Εωσφόρος κι η αποστασία από τον Θεό

Η ανθρώπινη νοημοσύνη σας συλλαμβάνει μόνο έως ένα ορισμένο βαθμό τη βαθύτερη αλήθεια. Διότι το καθαρά πνευματικό ερμηνεύεται μόνο πνευματικά. Το εσωτερικό σας πνεύμα προσλαμβάνοντας αυτή την ερμηνεία βέβαια την διοχετεύει επίσης μέσω της ψυχής και προς τη νοημοσύνη. Όμως αυτή είναι τόσο επιβαρυνμένη με γήινες αντιλήψεις που δεν μπορεί να διεισδύσει τόσο βαθιά στην πνευματική γνώση έτσι ώστε να καταλαβαίνει με ενάργεια τα πάντα. Μολαταύτα το Πνεύμα Μου σας αποκαλύπτεται μέσω του πνευματικού σας σπινθήρα και όποιος έχει αγάπη μέσα του συλλαμβάνει επίσης το νόημα των αποκαλύψεών του.

Η θέλησή Μου να δημιουργήσω ήταν τεράστια, η δύναμή Μου αστείρευτη και η μακαριότητα Μου συνίστατο στο να πραγματοποιώ τις σκέψεις και τα σχέδιά Μου. Είχα την επιθυμία να μοιραστώ αυτή τη μακαριότητα και να χαρίσω την αγάπη Μου. ήθελα εκτός από Μένα να χαιρέται κι ένα άλλο ον με αυτά που Εμένα Με έκαναν απέραντα ευτυχισμένο. Τη μοναξιά Μου την αισθανόμουν σαν μία έλλειψη την οποία μπορούσα να καταργήσω εάν το ήθελα. Ήθελα λοιπόν να ξαναβρώ τον Εαυτό Μου μέσα σε ένα ον, το οποίο θα ήταν στενότατα συνδεδεμένο μαζί Μου. Επιθυμία Μου ήταν να το διαμορφώσω σαν ένα καθρέφτη του Εαυτού Μου, σαν μία εικόνα Μου, για να μπορώ να του προσφέρω απεριόριστη μακαριότητα και με τον τρόπο αυτό να αυξάνω επίσης τη δική Μου μακαριότητα. Το ότι ήθελα να δημιουργήσω ένα τέτοιο ον ήταν αρκετό για να γίνει, αφού η θέλησή Μου είναι δύναμη που δρα εσαεί με αγάπη και σοφία.

Το ον που γέννησα τότε ήταν μεν κατ' εικόνα Μου αλλά αδυνατούσε να Με δει. Γιατί εάν θα μπορούσε να Με δει θα διαλυόταν από την ευδαιμονία που θα ένιωθε, αφού κανένα πλάσμα δεν θα μπορούσε να αντέξει την όψη Μου. Διότι το κάθε ον, ακόμη και το πιο τέλει ομοίωμα του Εαυτού Μου, δεν είναι παρά μόνο ένα παράγωγο της δύναμης της αγάπης Μου, ενώ Εγώ είμαι η ίδια αυτή η δύναμη. Κι επειδή η δύναμή Μου είναι ασύγκριτα ισχυρότερη από τα πάντα, γι' αυτό το λόγο δεν ήμουν ορατός για το ον που είχα δημιουργήσει. Ωστόσο το ον αυτό είχε δημιουργηθεί σαν ένα σκεύος μέσα στο οποίο μπορούσε να ρέει ακατάπαυστα η δύναμη της αγάπης Μου και συνεπώς του παρείχα επίσης συνεχώς και αφειδώς τη δημιουργική Μου θέληση, τη δύναμη, τη σοφία και την αγάπη Μου.

Επομένως μπορούσε τότε να νιώθει την ίδια μακαριότητα, να εκδηλώνει τη δύναμή του κατά πως ήθελε, να δημιουργεί προς δική του ευχαρίστηση, πράγμα που αύξανε αδιάκοπα και τη δική Μου μακαριότητα, επειδή ήταν η δική Μου η δύναμη που έδινε αυτή την ικανότητα κι ως εκ τούτου χαιρόμουν με την ευτυχία του.

Έτσι από εκείνο το ον προέκυψαν αμέτρητα όμοια όντα. Όλα τους ήταν παιδιά της αγάπης Μου, που διέθεταν διαυγέστατο φως και ύψιστη τελειότητα. Διότι από τη σύμπραξη εκείνου του όντος που είχα πλάσει ως εικόνα ταν Εαυτού Μου και της απέραντης αγάπης Μου, μόνο κάτι το ύψιστα τέλει μπορούσε κάθε φορά να

προκύψει, για το λόγο ότι αμφότεροι είχαμε την ίδια βούληση. Μέσα στα δημιουργημένα όντα ήταν η αγάπη και των δυο μας, διότι όσο η βούληση κι η αγάπη Μου ενεργούσαν μέσω εκείνου του πρωτοδημιουργητού όντος δεν υπήρχε τίποτα το ατελές. Υπήρχε ένας πνευματικός κόσμος γεμάτος φως με αναρίθμητα αρχέγονα πνεύματα, η δε δύναμή Μου έρρεε απεριόριστα προς εκείνο το ον που είχα επιλέξει για να είναι ο φορέας φωτός και δύναμης.

Το ίδιο αυτό το ον ήταν τρισμακάριστο μα Εγώ επιδίωκα να αυξήσω ακόμη περισσότερο τη μακαριότητα του. Ήθελα να μην είναι δέσμιο της δικής Μου βούλησης, επειδή καθώς το είχα δημιουργήσει Εγώ δεν μπορούσε να είχε άλλη θέληση από τη δική Μου. Αλλά Εγώ το ήθελα να ενεργεί από μία καθαρά ανεξάρτητη θέληση, η οποία ωστόσο θα ήταν όμοια με τη δική Μου σε τελευταία ανάλυση, εφόσον το ον αυτό ήταν και παρέμενε τέλειο.

Επιθυμία Μου άρα ήταν να ενεργεί ελεύθερα. Γιατί το γνώρισμα ενός θεϊκού όντος είναι κατ' αρχάς ότι η αγάπη του είναι τόσο δυνατή που το οδηγεί να έχει ίδια βούληση με Μένα. Την αγάπη αυτή ήθελα να παίρνω από το ον αυτό που είχα πρωτοδημιουργήσει και ταυτόχρονα η ίδια αγάπη θα του απέφερε την υπέρτατη τελειοποίηση. Γιατί δεν θα ενεργούσε πλέον εκ των πραγμάτων κατά το θέλημά Μου επειδή έτσι κι αλλιώς ήταν ένα *δημιούργημά Μου*, αλλά θα είχε ασπασθεί τη βούλησή Μου λόγω της δικής του αγάπης κι έτσι θα απολάμβανε απεριόριστη μακαριότητα.

Για να μπορεί ωστόσο να αποδείξει τη βούληση και την αγάπη του, έπρεπε να κινείται με πλήρη ελευθερία βούλησης. Δεν Με έβλεπε βέβαια αλλά Με γνώριζε διότι στεκόταν μέσα στο Φως. Ταυτόχρονα όμως έβλεπε τα αμέτρητα όντα που είχαν προκύψει με τη θέλησή του κι αισθανόταν ως γεννήτορας τους, μολονότι ήξερε ότι είχε λάβει από Μένα την απαραίτητη δύναμη. Και για τη δύναμή Μου αυτή Με φθονούσε. Επειδή δε ο ίδιος ήταν ορατός για τα δημιουργημένα όντα και αν και είχε συνείδηση της προέλευσής τους από Μένα, εντούτοις ιδιοποιήθηκε αυθαίρετα το δικαίωμα της αποκλειστικής κυριαρχίας πάνω τους. Έτσι τους παρουσιάστηκε ως η πηγή της δύναμης και ως η μοναδική δημιουργική ενέργεια. Για να μπορεί δε να κυριαρχεί πάνω τους έπαψε να Μου δίνει την αγάπη του. Το γεγονός αυτό είναι αδιανόητο για σας τους ανθρώπους, το πώς δηλαδή ένα ον με αυτογνωσία μπορούσε να παρασυρθεί σε μία τόσο λανθασμένη σκέψη. Εντούτοις η εξήγηση βρίσκεται στην ελεύθερη βούληση η οποία για να μπορεί να είναι ενεργή *πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιλέξει αρνητικά, αλλά χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι αναγκασμένη* και να το κάνει.

Ο φορέας φωτός και δύναμης έβλεπε από τη μία πλευρά τις αποδείξεις της δύναμης που είχε δράσει μέσα από αυτόν, όμως την Πηγή της δεν την έβλεπε. Έτσι αυτοανυψώθηκε σε κυρίαρχο όλων των πνευμάτων που είχε δημιουργήσει με τη δική Μου ωστόσο δύναμη και προσπάθησε να διαψεύσει την ύπαρξή Μου. Επεδίωκε με αυτό τον τρόπο να τους επιβάλει τη δική του αρνητική απέναντι Μου βούληση. Τότε λοιπόν ήρθε η στιγμή να αποφασίσουν για να αποδείξουν έτσι την τελειότητά τους αυτά τα όντα, τα οποία είχαν δημιουργηθεί μεν από τον Εωσφόρο που όμως για να τα δημιουργήσει έκανε χρήση της δικής Μου δύναμης. Επομένως η δύναμή Μου ήταν μέσα σε όλα τα πλάσματα που ήταν γεμάτα φως και φλογερή αγάπη για Μένα, γιατί αν και δεν Με έβλεπαν εντούτοις Με αναγνώριζαν. Ταυτόχρονα όμως αισθάνονταν

αγάπη και για το γεννήτορά τους, επειδή η δύναμη που τα είχε δημιουργήσει ήταν η αγάπη η οποία έρρεε μέσω του πρωτοδημιούργητου όντος και αυτή του έδινε την ικανότητα να δημιουργεί. Η αγάπη τους αυτή έπρεπε τότε να αποφασίσει και μπροστά στο δίλημμα διασπάστηκε στα δύο.

Ανάμεσα στα πνεύματα που αισθάνονταν την πίεση να λάβουν θέση προέκυψε ένα ανεπανόρθωτο χάος. Αλλά όπως ήταν επίσης ευνόητο, αφού η δύναμη της αγάπης Μου ενεργούσε ως φως, για πολλά από τα όντα η έλξη προς την πρωταρχική Πηγή της δύναμης ήταν ισχυρότερη.

Έτσι μειώθηκε η αγάπη τους για κείνον που αποσπάστηκε από Μένα, με αποτέλεσμα να στραφούν προς το δικό Μου μέρος με μεγαλύτερο σθένος. Διότι το φως που φώτιζε μέσα τους ήταν η γνώση ότι Εγώ ήμουν η Αγάπη από προαιώνια.

Κάθε ον είχε μεν τη γνώση αλλά και την ελεύθερη βούληση η οποία δεν περιοριζόταν από την πρώτη, γιατί τότε θα ήταν ανελεύθερη. Έτσι ο πνευματικός κόσμος διασπάστηκε στα δύο. Το πρώτο ον που είχε βγει από μέσα Μου είχε τη δική του ακολουθία όπως κι Εγώ είχα τη δική Μου. παρ' όλο που δεν Με έβλεπαν. Η δύναμή Μου ήταν τόσο ισχυρή που πολλά όντα απομακρύνθηκαν από εκείνον που ήθελε να Μου αντιταχθεί.

Η δική τους η βούληση παρέμεινε στο σωστό προσανατολισμό ενώ ο φορέας του φωτός με την ακολουθία του την είχαν στρέψει προς την αντίθετη κατεύθυνση. Επομένως αποκόπηκαν με τη θέλησή τους από Μένα κι αυτό σήμαινε την πτώση τους στην άβυσσο.

Με τον τρόπο αυτό ο Εωσφόρος, το πιο φωτεινό ον που είχα δημιουργήσει, μετατράπηκε σε αντίπαλό Μου. Παράλληλα τα πνεύματα που είχαν γεννηθεί από αυτόν, δημιουργημένα όμως από τη βούληση της αγάπης και των δυο μας, στράφηκαν εν μέρει προς Εμένα και εν μέρει προς τη δική του πλευρά, ανάλογα με το πόσο πύρινη ήταν η αγάπη που τα γέμιζε. Διότι από τη στιγμή που ο Εωσφόρος αποκόπηκε από Μένα στα υπόλοιπα όντα αναδύθηκε μία ακαθόριστη επιθυμία να έχουν ένα σταθερό πόλο αναφοράς. Η ελευθερία της βούλησής τους άρχισε τότε να εκδιπλώνεται χωρίς να ασκηθεί πάνω της καμία βία είτε από Μένα είτε από τον αντίπαλό Μου. Απλά η δύναμη και των δυο μας άγγιξε το κάθε ον χωριστά και κάθε πλευρά προσπαθούσε να το κερδίσει με το μέρος της. Η δική Μου δύναμη ήταν αμιγής αγάπη, η οποία άγγιζε με τέτοια σφοδρότητα τα όντα ώστε Με αναγνώριζαν χωρίς να Με βλέπουν, ενώ συνάμα διέκριναν και τη μεταστροφή της βούλησης του Εωσφόρου. Επειδή όμως εκείνον μπορούσαν να τον δουν, πολλά πνεύματα τον ακολούθησαν, πράγμα που σημαίνει ότι έθεσαν τον εαυτό τους κάτω από τη δική του θέληση κι έτσι απομακρύνθηκαν από Μένα.

Αλλά αρχέγονα όντα ωστόσο αισθάνονταν ότι ήταν δικά Μου παιδιά και ως εκ τούτου παρέμειναν πιστά σε Μένα με τη θέλησή τους, όμως ο αριθμός τους ήταν πολύ μικρότερος. Συγκεκριμένα ήταν τα πνεύματα που είχαν δημιουργηθεί στην αρχή, τα οποία είχαν γεννηθεί από τη μεγίστη ευφορία της δημιουργικής βούλησης του Εωσφόρου Μου και της δύναμης της αγάπης που του παρείχα Εγώ απεριόριστα. Τούτη λοιπόν η δύναμη της αγάπης που τη διέθεταν επίσης αυτά τα όντα τα ωθούσε διαρκώς προς το μέρος Μου επειδή αντιλαμβάνονταν την αλλαγή της βούλησης του γεννήτορα τους ως λανθασμένη κι ως συνέπεια του έστρεψαν τα νώτα τους.

Το ίδιο πράγμα θα μπορούσαν να το είχαν αντιληφθεί ομοίως και τα άλλα πνεύματα, μολαταύτα ακολούθησαν τυφλά εκείνον που μπορούσαν να δουν. Η δε θέλησή τους έγινε απόλυτα σεβαστή, ούτως ώστε δεν την επηρέασα με κανένα τρόπο. Γιατί αυτή ακριβώς ήταν η απαραίτητη απόφαση που θα οδηγούσε τα δημιουργημένα όντα στην αυτοτελή τελειοποίησή τους. Η οντότητα που Με εγκατέλειψε παρέσυρε μαζί της στην άβυσσο ένα μεγάλο πλήθος ακολούθων. Διότι το να απομακρυνθεί κανείς από Μένα συνεπάγεται ότι κινείται προς την άβυσσο, δηλαδή προς μία διαμετρικά αντίθετη κατάσταση η οποία σημαίνει σκότος και αδυναμία, σημαίνει ότι κανείς είναι αδαής και ανίσχυρος. Αντίθετα τα παιδιά Μου παρέμειναν μέσα στο πιο λαμπερό φως, απολαμβάνοντας αμέτρητη δύναμη και μακαριότητα.

Μετά την πτώση του ο Εωσφόρος έχασε τη δύναμή του ώστε δεν μπορούσε πλέον να δημιουργεί ούτε να δίνει μορφή στα όντα, παρ' όλο που Εγώ δεν του στέρησα τη δύναμή Μου, αφού ήταν ένα δημιούργημά Μου.

Ισχύ και δύναμη αντλούσε από την ακολουθία του, την οποία δυνάστευε ως άρχοντας του σκότους. Όμως αυτά τα πλάσματα έχουν προέλθει επίσης από την αγάπη Μου κι ως εκ τούτου δεν τα αφήνω επ' άπειρον στον αντίπαλό Μου. Όσο φέρουν ακόμη μέσα τους τη δική του βούληση, ανήκουν σε εκείνον. Μα μόλις κατορθώσω να στρέψω τη βούλησή τους προς το μέρος Μου, τότε τους έχει χάσει. Ως συνέπεια η δύναμή του μειώνεται αντίστοιχα στον ίδιο βαθμό που Εγώ λυτρώνω τους υποτελείς του από την εξουσία του, πράγμα όμως που προϋποθέτει πάντοτε την ελεύθερη βούληση του κάθε όντος. Εκεί δε αποσκοπεί το προαιώνιο σχέδιό Μου για τη σωτηρία τους, το οποίο το υποστηρίζουν με μεγάλο ζήλο κι αγάπη όλοι οι κάτοικοι, του φωτεινού βασιλείου, οι άγγελοι κι οι αρχάγγελοί Μου. Γιατί όλοι τους είναι συνεργάτες Μου που πασχίζουν να ξαναδώσουν στους πεσμένους αδερφούς τους τη μακαριότητα την οποία έχασαν κάποτε από δική τους ευθύνη. Τούτο λοιπόν το απελευθερωτικό έργο θα επιτύχει οπωσδήποτε έστω κι αν χρειασθούν αιωνιότητες ώσπου να επιστρέψει και το τελευταίο έκπτωτο πνεύμα στον κόλπο Μου, ώσπου ακόμη κι αυτό το πρώτο δημιούργημα της αγάπης Μου να Με ξαναπλησιάσει αποζητώντας την αγάπη Μου και να επιστρέψει μετανοημένο στο πατρικό σπίτι το οποίο κάποτε εγκατέλειψε με τη θέλησή του.

Αμήν

Τα αρχέγονα πνεύματα και ο σκοπός της ύπαρξής τους

Στα γραπτά του Λόρμπερ διαβάζουμε αντίστοιχα τα εξής: Στην αρχή της δικής μας δημιουργικής περιόδου, ο θεός έπλασε ένα πλήθος από πνευματικά όντα. Η ανάγκη να έχει κοντά του συντρόφους που να τον αγαπούν, να συναισθάνονται και να συμπράττουν μαζί του, ήταν που τον οδήγησε σ' αυτή τη δημιουργία. Τα έπλασε δίνοντας τους τη δική του θεϊκή μορφή, παίρνοντας σαν «υλικό» τις αμέτρητες αυτοτελείς σκέψεις του, δηλαδή τα «αρχέγονα στοιχεία» ή «αρχέγονες σπίθες ζωής». Ορισμένες ιδιαίτερα πλούσιες και ισχυρές σπίθες ζωής, τις προίκισε με τη δύναμη να

λειτουργούν σαν πανίσχυρα «κέντρα δύναμης», να ελκύουν άλλες σπίθες ζωής από την πληθώρα της δημιουργίας του και να ενώνονται μαζί τους, σχηματίζοντας μία ενιαία ευφυΐα, μία ζωντανή πνευματική οντότητα. Αυτά τα μεγάλα «αρχέγονα πνεύματα», εκτελώντας το Θέλημα του θεού, έπλασαν με τη σειρά τους, μέσα στον κύκλο της δραστηριότητάς τους, αναρίθμητα «διάδοχα πνεύματα». Και έτσι σιγά-σιγά το αχανές διάστημα γέμισε ζωή. Σ' ένα σημείο του «Μ.Ε.Ι.» (τόμος 5, 157), ο Ιησούς βάζει το ερώτημα: «Πιστεύεις πως από μόνη της η απεριόριστη τελειότητά Μου θα Με ωφελούσε σε κάτι ή Θα Μου έδινε την ευτυχία, αν δεν είχα αυτά τα όντα, που Μου μοιάζουν, που Με αναγνωρίζουν και Με αγαπούν: Όχι βέβαια! Η μεγαλύτερη ευτυχία για Μένα είναι να βλέπω τ' αμέτρητα παιδιά Μου που χουν ακόμα ατέλειες, να ωριμάζουν, να προχωρούν στη γνώση και στην τελειοποίησή τους, κι από κοντά να μεγαλώνει και η δραστηριότητά τους. Όταν χαίρονται για μια ικανότητα που απέκτησαν ή τελειοποίησαν με κόπο, χαίρομαι κι Εγώ πάντα μαζί τους, σαν να ήταν η πρώτη φορά. Όσο για την απεριόριστη τελειότητά Μου, έχει πραγματικά αξία, και μάλιστα ανυπολόγιστη, όταν τ' ανώριμα παιδιά Μου πασχίζουν και τούτα να τη φθάσουν και βλέπω να την πλησιάζουν σιγά-σιγά. Νομίζεις πως θα είχα φτιάξει ποτέ τον κόσμο ή την παραμικρή ύπαρξη επάνω του αν δεν ήταν έτσι τα πράγματα; Όλ' αυτά ήταν για Μένα μια προαιώνια, επιτακτική ανάγκη. Χωρίς αυτή την ανάγκη δεν θα είχε υπάρξει ούτε η γη, ούτε τα κάθε λογής πλάσματα που τη ζωντανεύουν».

Πώς τα αρχέγονα πνεύματα μαθαίνουν να γίνονται αυτοτελή και όμοια με το Θεό

Οι σύντροφοι που ήθελε δίπλα του ο Θεός για να τον αγαπούν και να συμπράττουν μαζί του, έπρεπε να είναι απόλυτα ελεύθερες και ανεξάρτητες υπάρξεις, όσο το δυνατόν πιο αντάξιες του Θεού. Δεν ήθελε να έχει πλάσματα που θα ήταν φαινομενικά μόνο ελεύθερα, που κάθε λεπτό της ύπαρξής τους θα εξαρτιόταν πλήρως απ' αυτόν.

Γι' αυτό ο Θεός έφτιαξε τα αρχέγονα πνεύματα έτσι που να μπορούν να κατακτούν σταδιακά την πλήρη ανεξαρτησία και ομοιότητα μαζί του. Γι' αυτό το σκοπό έπρεπε να καταβάλλουν προσωπικό κόπο και αγώνα, υποβαλλόμενα σε μία στοργική, σοφή και σθεναρή διαπαιδαγώγηση. Η μόνη απαραίτητη προϋπόθεση ήταν ν' αποδεχθούν εθελοντικά το διπλό βασικό νόμο της Αγάπης Μόνο ακολουθώντας αυτή την ιερή επιταγή είναι δυνατό να συνυπάρξουν όλα τα πλάσματα ειρηνικά κι αιώνια σ' ένα ενιαίο βασίλειο ζωής, ό,τι κι όπου κι αν είναι.

Η πτώση του Εωσφόρου και η προέλευση της ύλης

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» διαβάζουμε πως «εκείνη η δημιουργική περίοδος όπου ο Θεός άρχισε να φτιάχνει από τις σκέψεις και τις ιδέες του τα πρώτα όντα και να τα καθοδηγεί πώς να γίνουν ελεύθερα, κράτησε σχεδόν ανυπολόγιστο χρονικό διάστημα. Πάρα πολλά πράγματα έγιναν σ' αυτό το ατέλειωτο διάστημα για να διαπλασθεί η ελεύθερη θέλησή τους. Και όμως, στο τέλος αυτής της ασύλληπτα μακριάς πορείας, υπήρξαν κάμποσα πνεύματα που παρόλο που είχαν καταλάβει καλά

τους δρόμους που είχε χαράξει ο Θεός για τη διάπλασή τους, δεν ήταν πρόθυμα πια να πορευθούν με τη θέλησή τους σ' αυτούς τους δρόμους. Για ν' απολαύσουν πιο γρήγορα ορισμένα πλεονεκτήματα, κι ας ήταν προσωρινά, απομακρύνθηκαν από το δρόμο της Τάξης Του και πήραν το δρόμο του χαμού τους».

Ο πρώτος που πήρε αυτή την ολέθρια στροφή, ήταν ο μεγαλύτερος από τα πρωτόπλαστα πνεύματα, ο ονομαζόμενος «φορέας του φωτός» ή «Εωσφόρος». Σ' αυτό το ανώτατο αρχέγονο πνεύμα, σ' αυτό το «μεγάλο πεδίο συνάθροισης», συγκεντρωνόταν όλο το Φως της Δημιουργίας (η ζωή), που είχε πηγάσει μέχρι τότε από το Θεό. «Μέσα στον κόλπο του έκλεινε όλα τα όντα που είχαν βγει από μέσα Μου. Στην αγκαλιά του θα ωρίμαζαν ελεύθερα εντελώς, κάτω από τις σταθερές ακτίνες που η χάρη Μου τους έστελνε αδιάκοπα. Εγώ το έβλεπα και χαιρόμουν για την ελεύθερη ζωή τους, όπως κι αυτός Με έβλεπε χάρη στο Φως της Αγάπης που του είχα χαρίσει» («Θ.ΟΚ.» 3.27).

Πριν ευδοκιμήσει να φτάσει καν ο Εωσφόρος στην ωριμότητα, με άλλα λόγια στην «εφηβική» περίοδο αναβρασμού της μεγάλης ζωής του, τη σημαντικότερη και πιο δύσκολη περίοδο της διάπλασής του, άρχισε ν' αντιτάσσεται στη θεία Τάξη. Αντί να λατρεύει ταπεινά το Δημιουργό και Προστάτη του πάνω απ' όλα και συνάμα να σέβεται όλα τ' αδέρφια του, παρασύρθηκε σ' έναν ακραίο αυτοθαυμασμό και εγωκεντρισμό. Στην πτώση του τον ακολούθησαν εκείνα τα διάδοχα πνεύματα που τον υπάκουαν τυφλά, παρασυρμένα από την τάση εγωλατρίας που είχαν μέσα τους.

Όμως ζωή δεν μπορεί να υπάρξει όταν επικρατεί ο ατομικισμός. η έλλειψη αλληλεγγύης και η εγωλατρεία. Γι' αυτό τούτη η στροφή είχε ολέθριες συνέπειες για το μεγάλο φωτεινό πνεύμα και την ακολουθία του. Απομακρυνόμενοι από το θεό, αποκόπηκαν από μόνοι τους από τα ζωογόνα ρεύματα ενέργειας που πηγάζουν από το Θεό και τρέφουν όλα τα πλάσματα. Οι δυνάμεις τους τους εγκατέλειψαν, η ύπαρξή τους μαράζωσε και συρρικνώθηκε. Όλη η ζωντανία τους μεταμορφώθηκε σε μία θανάσιμη σκλήρυνση και αποσύνθεση Μ' αυτό τον τρόπο, από τα ανάλαφρα, διάσπαρτα αιθέρια όντα, προέκυψε η φαινομενικά άψυχη “κοσμική ύλη», οι αρχέγονες νεφέλες ύλης, όπως όταν πέφτει η θερμοκρασία, οι υδρατμοί, που είναι αόρατοι, συμπυκνώνονται και προκύπτουν ορατά στρώματα ομίχλης. Αυτή ήταν μία τρομακτική τροπή για τα απομακρυσμένα πνεύματα, μία φοβερή «θεία δίκη». Αλλά ο Ποιητής των όντων δεν απέρριψε τα πλάσματά του που τον είχαν εγκαταλείψει, γιατί η πατρική του Αγάπη λυπήθηκε τους πεσμένους αγγέλους. Από τις αμέτρητες νεφέλες ύλης που συμπυκνώνονταν όλο και περισσότερο, έφτιαξε ολόκληρη την υλική Κτίση. Με βοηθούς τα πνεύματα που του είχαν μείνει πιστά, έφτιαξε μια νέα Τάξη για να πραγματοποιήσει υψηλούς, αληθινά θεϊκούς στόχους εξέλιξης και Λύτρωσης.

Η ορατή Δημιουργία είναι μια υλοποίηση

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο», τόμος Δ, λέει ο Ιησούς: «Βλέπετε πως οι άνθρωποι τώρα πια έχουν γίνει τόσο υλιστές, που ούτε σε χίλια χρόνια δεν θα μπορέσουν ν' απαλλαγθούν απ' όλη αυτή την ύλη που φόρτωσαν επάνω τους. Κι αυτό οφείλεται στην αυτολατρεία τους, στον εγωισμό, στην αλαζονεία και στη μανία για εξουσία,

που 'ναι το επακόλουθο της αλαζονείας. Ίδια κι απαράλλακτα είχε γίνει κάποτε, όταν τα πνεύματα που είχαν πρώτο δημιουργηθεί εκμεταλλεύθηκαν λανθασμένα την ελευθερία επιλογής που τους είχε δοθεί. Άφησαν να τους κυριεύσουν ο εγωκεντρισμός, η έπαρση και σε τελευταία ανάλυση η αρχομανία, με αποτέλεσμα να μετατραπούν σε ύλη.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΗΜΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΣΤΗ ΦΥΣΗ Η ΑΠΛΑ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΥΦΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ;

Η Φύση έχει γίνει για να προσφέρει
τη δυνατότητα στα Πνεύματα που είναι
φυλακισμένα στην Ύλη, ν' Απελευθερωθούν

Απ' αυτούς τους παραπάνω λόγους προκύπτει αναμφίβολα το συμπέρασμα πως η υλοποίηση και ο κατακερματισμός του Εωσφόρου, δεν μπορεί να είναι ο τελικός στόχος στον οποίο απέβλεπε τα δημιουργικό σχέδιο του Θεού. Ο κόσμος μπορεί ν' αποτελεί ένα αριστοτέχνημα, ωστόσο το πρώτο πνεύμα που κάποτε έσφυζε από ζωή και δημιουργικότητα, είναι φυλακισμένο μέσα σ' αυτό το κολοσσιαίο, αποσκληρωμένο οικοδόμημα. Μαζί με τον Εωσφόρο, τ' αμέτρητα μεταγενέστερα πνεύματα που ξεπήδησαν από μέσα του κι ακολούθησαν την πορεία του, κείτονται ουσιαστικά άψυχα και δέσμια της καταδίκης τους. Ωστόσο ξέρουμε πως ο Θεός είναι Αγάπη. Σοφία. Παντοδυναμία και Σπλαχνικότητα. Γι' αυτό είμαστε σίγουροι πως δεν θ' αφήσει τα πρώτα πλάσματά του σ' αυτή την κατάσταση, παρά θα τα οδηγήσει στην τελειότητα και στη λύτρωση.

Η υλοποίηση, δηλαδή η φυλάκιση μέσα στους άκαμπτους νομούς της ύλης, είναι η αναμόρφωση που επέλεξε η Αγάπη και η Σοφία του Πλάστη για τα εωσφορικά πνεύματα. Στο σοφό σχολείο της ζωής, η καταδίκη αυτή αποτελεί το εκπαιδευτικό μέσο και σύστημα. Οι πνευματικές υπάρξεις που παρεξέκλιναν από το θείο Νόμο, μπορούν μέσα απ' αυτή την εκπαίδευση να επιστρέφουν οικειοθελώς στη θεία Τάξη. Μέσα από αυτή την εμπειρική πορεία, τα εξαρτημένα, ατελή πλάσματα μεταμορφώνονται σε αληθινά ελεύθερα, τέλεια παιδιά του Θεού, ομοιώματα της δικής του θεϊκής Οντότητας.

Όλη η κτίση αναστενάζει κι αγωνιά ως και τώρα

Αυτή η πορεία προς τη λύτρωση μέσα από την επαναμετατροπή της ύλης σε πνεύμα, εξηγεί όλη την πυραμίδα που βλέπουμε στη φύση, από τα ορυκτά ως τον άνθρωπο, τόσο του πλανήτη μας, όσο και των άλλων άστρων. Συνάμα, η διδασκαλία αυτή φωτίζει πλήρως τα πιο βαθιά μυστικά της.

Ο Παύλος, φωτισμένος απόστολος, την εξέφρασε με τα εξής λόγια στην Επιστολή προς Ρωμαίους ‘Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του θεού. Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχθηκε στη φθορά όχι από δική της θέληση, αλλά γιατί έτσι τα θέλησε ο υποτάχτης της. Ελπίζει όμως πάντα κι αυτή η κτίση, πως θ’ απελευθερωθεί από τη δουλεία της φθοράς και θα περάσει στην ελευθερία και στη δόξα των παιδιών του Θεού. Γιατί ξέρουμε καλά πως όλη η κτίση αναστενάζει και αγωνιά ως και τώρα με τις ωδίνες του τοκετού» (κεφ. 8. 19-23).

Τα λόγια της Γραφής για το «Ευαγγέλιο που έχει κηρυχθεί σε όλη την κτίση κάτω από τους ουρανούς», που για πολλούς χριστιανούς παραμένουν σκοτεινά (Α Κολ. 23 - Μάρκ. 16. 15), παραπέμπουν σ’ αυτή τη λύτρωση των πνευμάτων από την ύλη και την ωρίμανσή τους σ’ ελεύθερα, μακάρια παιδιά του Θεού. Σύμφωνα μ’ αυτά τα λόγια, το μήνυμα για τη θεϊκή τάξη, αγάπη και ζωή φθάνει σ’ όλη την κτίση - δηλαδή και στο πνεύμα που είναι δέσμιο μέσα στα ζώα, στα φυτά, ακόμη και στα πετρώματα. Ο αντίλαλος θα είναι αυτό που είδε ο Ιωάννης ζωντανά στα οράματα της Αποκάλυψής του: «Και όλα τα κτίσματα στον ουρανό, στη γη, κάτω απ’ τη γη και μέσα στη θάλασσα, τα άκουσα να υμνολογούν: ‘Σ’ Αυτόν που κάθεται στο θρόνο και στον Αμνό, αξίζει όλη η ευλογία, η τιμή, η δόξα κι η εξουσία στους αιώνες των αιώνων!’» (Αποκ. 5.13).

Ο νόστος του Εωσφόρου μέσα από τον κατακερματισμό του σε άτομα

Οι λόγοι που ο Εωσφόρος έπεσε, κι από ελεύθερο πνευματικό ον φυλακίστηκε στην ύλη, ήταν πνευματικής υφής η αποστασία δηλαδή από τη θεϊκή Τάξη της Αγάπης και η παρεκτροπή σε μία ακραία εγωλατρεία. Συνεπώς η απελευθέρωση από τα δεσμά της ύλης, μόνο με πνευματικό τρόπο μπορεί να επιτευχθεί, δηλαδή με μία αλλαγή πνεύματος και αξιών. Πρέπει, με άλλα λόγια, να γίνει μία εθελοντική στροφή απ την αγάπη για τον εαυτό στην αγάπη για τον άλλον. Αυτή η επιστροφή του Εωσφόρου μπορεί να πραγματοποιηθεί με δυο τρόπους: αφ’ ενός με μία δική του απόφαση να καταλύσει το εγώ του και να αποβάλει τον εγωισμό του. Ο άλλος τρόπος είναι ν’ αποδυναμωθεί και να μείνει εντελώς μόνος του. Θα πρέπει να τον αφήσουν λίγο-λίγο όλα τα πνευματικά του «κύτταρα», δηλαδή τα πνεύματα που τον ακολούθησαν, οι μικρότερες «ευφυΐες» και οι σπινθήρες ζωής. Παρόλο που ο Θεός άπλωσε επανειλημμένα το χέρι του να σηκώσει τον πεσμένο άγγελο, το αρχέγονό του κέντρο, ο πυρήνας της προσωπικότητάς του δηλαδή, έμεινε πεισματικά αδιόρθωτο. Έτσι μπήκε μπροστά μία επιχείρηση σωτηρίας κατά την οποία επιστρέφουν σιγά-σιγά τα πνεύματα που είναι κλεισμένα μέσα του.

Μ’ αυτό τον τρόπο βέβαια η επιστροφή των όντων που συντάχθηκαν με τον Εωσφόρο κρατάει αιώνες αμέτρητους. Ωστόσο αυτός είναι ο μόνος δρόμος, μέσα απ’ το σκληρό σχολείο της ζωής, για να γίνουν αυτοτελείς και τέλειες υπάρξεις.

Η πορεία μέσα από αμέτρητες μορφές ζωής ως την ομοίωση με το Θεό

«Η ύλη, από την πιο σκληρή πέτρα μέχρι τον αιθέρα ψηλά πάνω από τα σύννεφα, είναι ψυχική ουσία που καταδικάστηκε να γίνει στερεή. Ο προορισμός της είναι, χάρη σ' αυτή την αναγκαστική απομόνωση, ν' αποκτήσει την ανεξαρτησία της και να επιστρέψει σε μία αδέσμευτη, καθαρά πνευματική υπόσταση. Για να φθάσει όμως εκεί, πρέπει πρώτα η ψυχή που έχει απελευθερωθεί από την ύλη να περιδιαβεί απ όλες τις υπαρκτές βαθμίδες της ζωής, αναπτύσσοντας διαρκώς μεγαλύτερη αυτονομία και δραστηριότητα. Στην κάθε νέα βαθμίδα πρέπει να μπει πάλι σ' ένα νέο υλικό «κουκούλι», ή σώμα, με το οποίο προσελκύει και απορροφάει τις νέες ουσίες ζωής και δράσης που χρειάζεται για ν' αναπτυχθεί.

Το πνεύμα της ψυχής, που προέρχεται από το Θεό, διακρίνει πεντακάθαρα τότε η ψυχή η οποία βρίσκεται στο σώμα ενός φυτού ή ενός ζώου είναι αρκετά ώριμη για ν ανέβει σε μια ψηλότερη βαθμίδα ζωής. Τότε αυτό το πνεύμα που την συνοδεύει και την καθοδηγεί διαρκώς, φροντίζει ώστε η ψυχή να αφήσει το σώμα που της είναι πια άχρηστο. Επειδή είναι πια προικισμένη με πιο αναπτυγμένες ευφυΐες (ιδιότητες), η ψυχή είναι σε θέση να σχηματίσει ένα άλλο σώμα. Με αυτό το σώμα τώρα, μπορεί, για ένα ορισμένο διάστημα, ν' αναπτύξει μεγαλύτερη δραστηριότητα, ώστε ν' ανέβει ξανά σε μια ψηλότερη βαθμίδα ζωής, δράσης και ευφυΐας. Κι αυτό συνέχεια, μέχρι να φθάσει στη βαθμίδα του ανθρώπου. Εκεί είναι εντελώς ελεύθερη πια. Και με το τελευταίο της (υλικό) σώμα, μπορεί να φθάσει στην πλήρη αυτογνωσία, στη θεογνωσία, και στην αγάπη για το Θεό. Χάρη σ' αυτή την αγάπη είναι πια σε θέση να ενωθεί ολοκληρωτικά με το αθάνατο πνεύμα με το οποίο την έχει μολιάσει ο θεός: αυτή την ένωση την ονομάζουμε τότε Νέα Γέννηση ή Πνευματική Αναγέννηση. Η ανθρώπινη ψυχή που έχει φθάσει σ' αυτό το επίπεδο είναι πια τέλεια. Έχοντας τότε μία ολότελα ανεξάρτητη υπόσταση και ζωή, είναι αδύνατο πια να διαλυθεί στα εξ ων συνετέθη και να την καταπιούν οι δίνες της παντοδύναμης θείκης Ζωής».

Πνεύματα της φύσης

«Όταν η ψυχή έχει ωριμάσει αρκετά για ν' αφήσει το σώμα του ορυκτού, του φυτού ή του ζώου, όπου κατοικούσε προσωρινά, και να περάσει σε μία ανώτερη βαθμίδα ζωής, το υπερκόσμιο πνεύμα που την καθοδηγεί, φροντίζει να γίνει αυτή η μετάβαση. Μαζί μ' εκείνα τα στοιχεία της ψυχής που τ' ακολουθούν, εγκαταλείπει το παλιό υλικό σώμα, για να πλουτίσει, και να τελειοποιήσει παραπέρα τις ψυχικές ικανότητες του, μεταπηδώντας σε μία ανώτερη μορφή ζωής».

Ψυχές της φύσης

Όταν κάμποσα, πιο εξελιγμένα, πνεύματα της φύσης συναντηθούν και συγχωνευτούν, προκύπτει μία άλλη, ανώτερη κατηγορία από αυτές τις παράξενες υπάρξεις. Αυτό συμβαίνει κυρίως όταν κάποια φυσική καταστροφή τα ελευθερώνει βίαια μεμιάς από το υλικό κορμί τους. Τα πνεύματα που απελευθερώνονται μ' αυτό

τον τρόπο μέσα από μια φυσική καταστροφή «σφιχταγκαλιάζονται από το φόβο τους και σχηματίζουν ένα «κουβάρι από Ψυχική ουσία». Τούτο το «κουβάρι» αιωρείται εδώ κι εκεί για χρόνια ή και για δεκαετίες ακόμα, ώσπου τα καταρχήν διαφορετικά στοιχεία να συγχωνευτούν σε μία νέα πνευματική οντότητα. Τέτοιες ενώσεις από πνεύματα της φύσης συμβαίνουν και από άλλες αιτίες, είτε γιατί υφίσταται μεταξύ τους μία σχέση συγγένειας ή κάποια άλλη έλξη. Ανάλογα με το τι είδους στοιχεία επικρατούν, αν είναι δηλαδή από ορυκτά, φυτά ή ζώα, προκύπτουν ευγενέστερες φυτικές, ζωικές ή, στην καλύτερη περίπτωση, ανθρώπινες ψυχές. Ο Λόρμπερ ονομάζει αυτές τις ανώτερες φυσικές οντότητες «ψυχές της φύσης».

Αυτά τα πνεύματα, που είναι αόρατα για το ανθρώπινο μάτι, κατοικούν στο χώμα, τα νερά, τα δάση, τα λιβάδια και στον αέρα. Δίνουν μεγάλη αξία στην ελευθερία τους, διαθέτουν σημαντική ευφυΐα ήδη, καθώς και δύναμη θέλησης. Είναι δε άριστα κατατοπισμένα σε όλα τα πράγματα της φύσης. Ακούν και βλέπουν ό,τι συμβαίνει ή λέγεται στη Γη, επίσης μπορούν να συναναστρέφονται τους ανθρώπους και να τους προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Μόνο που κανένας πρέπει ν' αποφεύγει να πάει πολύ κοντά τους, γιατί θυμώνουν εύκολα και μπορούν να κάνουν μεγάλη ζημιά σε όποιον τα πειράξει. Στη μυθολογία και τα παραμύθια των λαών, τα συναντάμε σαν στοιχειά, αερικά, νεράιδες, τελώνια, δαιμόνια κ.λπ. Όταν αυτά τα πνεύματα έχουν καλές προθέσεις ή τουλάχιστον δεν διάκινται εχθρικά, παρουσιάζονται στους ανθρώπους σαν νάνοι, και μάλιστα σε γκρι, μπλε ή πράσινο χρώμα. Για να γίνουν ορατοί, παίρνουν «υλικό» από την αύρα που περιβάλλει φυτά, ζώα κι ανθρώπους, και φτιάχνουν ένα σώμα. Εμφανίζονται σαν νάνοι, γιατί θέλουν να δείξουν ότι κατεβαίνουν ως το επίπεδο των ανθρώπων για να τους βοηθήσουν, επειδή συμμερίζονται κατά κάποιον τρόπο το πνεύμα που είναι φυλακισμένο μέσα τους. Αν όμως κάποιος τους φερθεί ανάρμοστα, μπορούν να μεγαλώσουν και να γίνουν σαν γίγαντες. Σ' αυτή την περίπτωση είναι καλύτερα να μην πολυμένει κανείς κοντά τους, αν δεν ζητήσει βοήθεια από το Θεό.

Ανάλογα με την ευφυΐα και τη δύναμη θέλησής τους, τους ανατίθενται διάφορα σημαντικά καθήκοντα μέσα στο νοικοκυριό της φύσης. Έτσι διακρίνονται σε πνεύματα του εδάφους, της γης και του αέρα, ανάλογα με τον τόπο διαμονής τους, και τις υπηρεσίες που εκτελούν.

Η μετάβαση στο ανθρώπινο επίπεδο

Έστω κι αν χαρούν για μεγάλο διάστημα την ελευθερία τους, κάποια στιγμή όλες οι ψυχές της φύσης πρέπει να ξαναμπούν στην ύλη, για να προχωρήσουν στην εξέλιξή τους. Το δρόμο που άρχισαν στα προηγούμενα στάδια σαν ορυκτές, φυτικές ή ζωικές μορφές ζωής, πρέπει να τον προχωρήσουν ως το τέρμα και να τον τελειώσουν σαν άνθρωποι. Όπως είδαμε, για να γίνει κανείς παιδί του θεού πρέπει να υποστεί τη δύσκολη αλλά πλούσια εμπειρία της ανθρώπινης υπόστασης. Ωστόσο, όταν μια ψυχή της φύσης αποδειχθεί εξαιρετικά δραστήρια και ωφέλιμη υπηρετώντας στη φύση, μπορεί ν' αποφύγει την ενσάρκωση σ' αυτή τη Γη, που θεωρείται ιδιαίτερα δύσκολη. Μια τέτοια ψυχή τότε πηγαίνει στη σελήνη ή σ' έναν άλλο πλανήτη. Εκεί η ενανθρώπιση είναι ως επί το πλείστον πιο επιθυμητή, γιατί σ' αυτά τα ουράνια σώματα η ζωή είναι συνήθως πιο εύκολη και αδέσμευτη απ' ό,τι στη Γη. Αυτά τα πνεύματα ονομάζονται «περιπλανώμενα πνεύματα», γιατί συχνά η περιέργεια τα σπρώχνει από το ένα ουράνιο σώμα στο άλλο για να γνωρίσουν όλη τη δημιουργία.

Όταν με τον καιρό κουρασθούν από την περιπλάνηση. επιστρέφουν στη Γη και δέχονται πια να ενσαρκωθούν εδώ.

Ως επί το πλείστον οι ψυχές που προέρχονται από τη φύση της Γης μας, δύσκολα παίρνουν την απόφαση να ενσαρκωθούν εδώ. Αυτό που κυρίως τις τρομάζει είναι ότι, σύμφωνα με τη θεία Τάξη, θα χάσουν τη μνήμη τους με την ενανθρώπιση, και το θεωρούν σαν ένα είδος θανάτου της ταυτότητάς τους. Γι' αυτό υπάρχουν στη Γη ψυχές της φύσης που κοντεύουν πέντε φορές τα χρόνια του Μαθουσάλα, αλλά δεν έχουν ενανθρωπιστεί ακόμη. Τελικά όμως, χάρη στις παροτρύνσεις και την πείρα που έχουν αποκτήσει, πείθονται να τολμήσουν αυτό το βήμα. Παράλληλα έχουν τη βάσιμη ελπίδα πως η ανθρώπινη εμπειρία δεν μπορεί παρά να τους βγει σε καλό.

26.1.1952

Ο σκοπός της ζωής είναι η μεταμόρφωση της ανθρώπινης βούλησης και φύσης

Θα πρέπει να υποβληθείτε σε μια διαδικασία πλήρους ανανέωσης, ειδαλλιώς δεν είσαστε ακόμη άξιοι για να περάσετε στις σφαίρες του Φωτός στο πνευματικό βασίλειο. Με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι εσείς που βρίσκεστε στη Γη δεν διαθέτετε την ωριμότητα που είναι απαραίτητη για το φωτεινό βασίλειο.

Για να γίνει κανείς δεκτός στο φωτεινό βασίλειο απαιτείται νά έχει ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο. Αυτά λοιπόν το επίπεδο οφείλετε να το κατακτήσετε όσο είσαστε πάνω στη Γη, πράγμα που είναι κάλλιστα δυνατό. Πρόκειται δηλαδή για μια ορισμένη διαδικασία μεταμόρφωσης του είναι σας, στην οποία πρέπει να υποβληθείτε εθελοντικά.

Αφού η φύση σας δεν μπορεί να αλλάξει με τη βία, άρα καθορίζετε από μόνοι σας σε τι επίπεδο θα έχετε φτάσει στο τέλος της γήινης πορείας σας. Τότε λοιπόν σε βαθμό αντίστοιχο με την προθυμία σας να μεταμορφωθείτε, η ψυχή σας ή είναι δεκτική στο φως όταν εγκαταλείπει το σώμα ή την περιβάλλουν ακόμη πυκνά κελύφη τα οποία δεν τα διαπερνά η φωτεινή ακτινοβολία. Όμως ποιός άνθρωπος τα ξέρει αυτά, ποιός είναι εκείνος που διαλογίζεται πάνω σε αυτά τα θέματα όταν του δοθεί η σχετική γνώση και επιπλέον παίρνει σοβαρά τη μεταμόρφωση του είναι του;

Ο καθένας χρειάζεται να κάνει δουλειά με τον εαυτό του, πρέπει να απαλλαγεί από ψεγάδια, αδυναμίες και ελαττώματα και να αυτοδιαπαιδαγωγηθεί έτσι ώστε να έχει ταπεινότητα, πραότητα, φιλειρηνικότητα, υπομονή και συμπόνια. Ο κάθε άνθρωπος έχει χρέος να μεταπλασθεί σε μια φύση γεμάτη αγάπη, ώστε να μπορέσει να συνενώσει όλες αυτές τις αρετές μέσα του. Έτσι θα έχει κάνει τον εαυτό του άξιο για το βασίλειο του Φωτός και θα έχει τότε κάνει θεϊκή τη φύση του. Κι επειδή θα έχει εξομοιωθεί με τη δική Μου πρωταρχική φύση, θα Μου έχει δώσει τη δυνατότητα να συνδεθώ Εγώ ο Ίδιος μαζί του, αφού θα έχει παραμερίσει συνειδητά οτιδήποτε μπορεί να μας χωρίζει.

Η μεταμόρφωση της φύσης του ήταν ο δρόμος που τον οδήγησε σε Μένα. Πέτυχε το σκοπό για τον οποίο ήρθε στη Γη και αφήνοντας το σώμα του απέβαλε το

τελευταίο βαρύ περίβλημα για να ζήσει πλέον αιώνια σαν μακάρια οντότητα.

Τότε μόνο πλέον αρχίζει η αληθινή ζωή. Αφήστε αυτά τα λόγια να ζωντανέψουν μέσα σας: *Η αληθινή ζωή αρχίζει με την είσοδό σας στον κόσμο του Φωτός*. Αυτό που προηγήθηκε ήταν απλά η σκάλα που οδηγούσε ως εκεί, ήταν δηλαδή η περίοδος της προπαρασκευής για την καθαυτό ζωή, η οποία όμως πρέπει να κατακτηθεί στο διάστημα αυτής της προπαρασκευαστικής περιόδου.

Σεις οι άνθρωποι δουλεύετε εντατικά και ακαταπόνητα για να εξασφαλίσετε όπως θέλετε τη γήινη ζωή σας, γιατί μόνο αυτή θεωρείτε σημαντική αφού την βλέπετε σαν αυτοσκοπό. Αλλά την ουσιαστική ζωή δεν την σκέφτεστε καθόλου, επειδή δεν πιστεύετε ότι η ύπαρξη συνεχίζεται και μετά το θάνατο του σώματος.

Αληθινά, είσαστε ανόητοι. Ο σκοπός που ήρθατε στη Γη δεν είναι μόνο και μόνο για να δουλέψετε ώστε να περνάτε καλά σωματικά. Επανελημμένα σας το έχουν πει αυτό, μα επειδή δεν το πιστεύετε δεν επιδιώκετε να μεταμορφώσετε τη φύση σας, κι αυτό είναι η καταστροφή σας.

Γιατί ούτε μεν είσαστε άξιοι για το φωτεινό βασίλειο, αλλά ούτε κι Εγώ θέλω, άλλωστε ούτε και μπορώ να σας αφανίσω αφού έχετε βγει μέσα από τον ίδιο Μου τον Εαυτό. Άρα θα πρέπει η μεταμόρφωση της φύσης σας να επιτευχθεί με κάποιο άλλο τρόπο. Εάν λοιπόν σας αφαιρεθεί και η δυνατότητα να πετύχετε την ωρίμανση στον άλλο κόσμο, αυτό μπορεί να σημαίνει μια πολύ βαθιά πτώση και μετά μια πολύ αργή εξέλιξη προς τα πάνω, μέσα από τα διάφορα στάδια της ύλης, σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιό Μου, μέχρι να ξαναγίνετε άνθρωποι.

Κάποτε όμως όταν βρίσκεστε στο στάδιο του ανθρώπου πρέπει να πετύχετε τελικά αυτή τη μεταμόρφωση της φύσης σας, από αυτή δε την υποχρέωση δεν μπορεί να σας απαλλάξει ούτε και αυτή η αγάπη Μου. Αλλά για να φτάσει ένα ον να γίνει τελικά άνθρωπος, πρέπει να περάσει πρώτα από μια ασύλληπτα μακριά πορεία εξέλιξης μέσα από όλα τα δημιουργήματα της Γης.

Για να τερματισθεί με επιτυχία αυτή η εξελικτική πορεία μετά το θάνατο του γήινου σώματος, οφείλετε να επιδιώξετε συνειδητά τη μεταμόρφωση της βούλησης και της φύσης σας όσο είσατε άνθρωποι στη Γη. Γιατί με το σωματικό θάνατο τελειώνουν οριστικά και οι δυνατότητες τελειοποίησης που προσφέρονται αποκλειστικά για τη διάρκεια μιας γήινης διαδρομής.

Βέβαια, υπάρχει η δυνατότητα να συνεχισθεί η εξέλιξη στο πνευματικό βασίλειο. Μπορεί κι εκεί η ψυχή να συνειδητοποιήσει την άθλια κατάστασή της και να επιδιώξει να μεταμορφωθεί. Γι' αυτό όμως χρειάζεται πολλή βοήθεια από τις φωτεινές οντότητες ή να προσευχηθούν γι' αυτήν με πολύ αγάπη άνθρωποι από τη Γη.

Αλλά, όπως αναφέρθηκε ήδη, υπάρχει επίσης η δυνατότητα η ψυχή να βυθισθεί πάλι σε απύθμενα βάθη, εάν δεν γνώρισε τον εαυτό της και τον προορισμό της και δεν προσπάθησε να μεταμορφωθεί. Μπορεί να πρέπει να υποστεί εκ νέου την αποτρόπαιη μοίρα του εγκλεισμού μέσα στην ύλη, ώσπου να της ξαναδοθεί και πάλι η δυνατότητα μετά από ένα ατελείωτα μακρύ διάστημα να μεταμορφώσει εθελοντικά τη φύση της.

Αμήν

Η επιστροφή και η λύτρωση του Σατανά

«Μιας και μέχρις εδώ αναφέραμε ορισμένα πράγματα σχετικά με το πιο καταχθόνιο απ' όλα τα πνεύματα, του οποίου η φυλακή βρίσκεται εδώ στη Γη, αν και δεν σας είναι χρήσιμο σε τίποτα, ωστόσο ίσως θα ήταν ενδιαφέρον να μάθετε σε ποια σημεία του σώματος της Γης βρίσκεται ο καθαντό χώρος διαμονής του κακοηθέστατου πνεύματος. Το να σας δείξω το ακριβές σημείο της διαμονής του, δεν παρουσιάζει καμία ιδιαίτερη δυσκολία, καθώς δεν χρειάζεται παρά να σας οδηγήσω στο κέντρο της Γης, όπου βρίσκεται η κατοικία του. Αυτό το κέντρο δεν είναι βέβαια η καρδιά, ούτε και κάποια από τα υπόλοιπα ζωτικά της όργανα. Όλα τα εσωτερικά όργανα αποτελούνται όπως και καθετί άλλο από ψυχές, οι οποίες ωστόσο δέχονται εν μέρει την επίδραση του καταχθόνιου πνεύματος. Όμως αυτές οι ψυχές επηρεάζονται επίσης (και μάλιστα πάντοτε κατά το μεγαλύτερο ποσοστό), από τα καλά πνεύματα, τα οποία κατ' αυτό τον τρόπο μετριάζουν και περιορίζουν την επίδραση του κακού.

Ο τόπος διαμονής του κακού πνεύματος, είναι το πραγματικό σκληρότατο κεντρικό σημείο της Γης. Αυτό το κέντρο δέχεται τη συνολική πίεση από όλα όσα υπάρχουν στη Γη, ώστε να περιορίζεται η δυνατότητα των κινήσεων του σε σημαντικό βαθμό και να μην μπορεί να την καταστρέψει. Γιατί, εάν του άφηνε κανείς έστω και την παραμικρή ελευθερία, σε μια στιγμή θα κατέστρεφε όχι μόνο τη Γη αλλά και ολόκληρο το φυσικό σύμπαν. Η οντότητα αυτή διαθέτει μια απεριόριστη δύναμη και μπορεί να κρατηθεί μόνο με τα βαρύτερα δυνατά δεσμά, τα οποία μπορούν να σφυρηλατηθούν μονάχα από Εμένα, που είμαι ο Κύριος. Όμως όσο σφιχτά και εάν είναι δεμένος, ωστόσο ποτέ δεν παραλείπει να δηλητηριάζει με την πνοή του τα ευφυή συστατικά που ανέρχονται προς την επιφάνεια της Γης. Η πνοή του έχει αρκετή δύναμη ώστε να εμφυτεύει το θάνατο σε όλα τα ψυχικά συστατικά στοιχεία. Όλα τα πλάσματα της Γης φέρουν μέσα τους το θάνατο. Καθετί το οργανικό μπορεί να καταστραφεί και κάθε μορφή ύλης έχει την ικανότητα να επιφέρει το θάνατο και την καταστροφή. Όλα αυτά προέρχονται από την πνοή της θέλησης του κάκιστου, του οποίου η κακοήθεια είναι τόσο απεριόριστη, ώστε δεν θα είστε ποτέ σε θέση να σχηματίσετε την παραμικρή ιδέα γι' αυτήν. Γιατί έστω και η παραμικρή ιδέα της πραγματικής κακίας αυτού του πνεύματος, θα ήταν τόσο θανατηφόρα, ώστε κανένας άνθρωπος δεν θα μπορούσε να τη συλλάβει και να παραμείνει ζωντανός. Και εάν Εγώ σας έδινα την παραμικρότερη περιγραφή της πραγματικής κακίας του, τότε θα μένατε νεκροί από την πρώτη στιγμή. Γιατί όλα όσα ακούσατε μέχρι τώρα σχετικά με αυτό το πνεύμα δεν είναι παρά μία απόμακρη, αχνή σκιά της πραγματικής εικόνας του, η οποία καλύπτεται χάρη στην ευσπλαχνία Μου. Ωστόσο είναι αρκετά για να μάθετε εκείνα που πρέπει να γνωρίζετε.

Μία στενότερη γνωριμία με αυτό το όν θα ήταν καταστροφική. Την αδυσώπητη ασπλαχνία και την αποτρόπαιη, φρικτή κακία της οντότητας του μπορείτε να την παρατηρήσετε σε ορισμένα φαινόμενα που συμβαίνουν στην επιφάνεια της Γης, τα οποία ωστόσο δεν αποτελούν παρά αμυδρή σκιαγραφία της πραγματικής

κακίας του. Παρατηρήστε π.χ. τα ισχυρά δηλητηριώδη φυτά των τροπικών χωρών, τα οποία δεν μπορεί κανείς να τα πλησιάσει για να τα καταστρέψει. Γιατί όποιος θα πλησίαζε ένα τέτοιο δέντρο ή φυτό, έστω για λίγες ώρες, θα έβρισκε το σίγουρο θάνατο.

Και όμως, ένα τέτοιο φυτό δεν εμπεριέχει παρά ένα απειροελάχιστο ευφύες συστατικό στοιχείο, το οποίο προέρχεται από το εγγύς περιβάλλον του χώρου διαμονής του κακού πνεύματος και το οποίο, ανερχόμενο στην επιφάνεια της Γης εισέρχεται στην τάξη ενός τέτοιου δένδρου. Με την παρατήρηση ενός τέτοιου φυτού, το οποίο εκτός από τον ίδιο τον εαυτό δεν ανέχεται κανένα άλλο είδος ζωής, μπορεί ο καθένας να βγάλει ένα αμυδρό και συγκαλυμμένο συμπέρασμα για την πραγματική κακία του Σατανά.

Σχετικά μ' αυτό το θέμα θα ήταν επίσης πολύ διδακτική και η παρατήρηση μιας τίγρης. Αυτό το ζώο δεν διαθέτει παρά ένα υπεραπειροελάχιστο συστατικό στοιχείο από τη σφαίρα των ψυχικών συστατικών του τόπου διαμονής του κάκιστου πνεύματος. Εν τούτοις, ένα τέτοιο στοιχείο αρκεί για να το μετατρέψει στο πιο αιμοβόρο τετράποδο. Γιατί αυτό το ζώο είναι πονηρό, δεν νιώθει φόβο και δεν δείχνει οίκτο για κανέναν που θα βρεθεί στο δρόμο του.

Παρόμοια λειτουργούν επίσης τα φίδια, τα οποία όταν πεινούν επιτίθενται σε οτιδήποτε βρεθεί μπροστά τους. Ακόμη και μια πέτρα που πέφτει από ψηλά, δεν έχει επιείκεια για τίποτα και κανέναν. Με τυφλή, θανατηφόρα οργή μετατρέπει σε συντρίμια ό,τι συναντήσει στο πέρασμά της. Από κάτι τέτοια παραδείγματα διαφαίνεται μια ελάχιστη ιδέα της ανελέητης οργής του πιο καταχθόνιου από όλα τα πνεύματα.

Λόγω της βλαβερότητας του τόπου της διαμονής του, δεν θέλω να σας τον περιγράψω περισσότερο. Αρκεί να γνωρίζετε το πού, πώς και το γιατί. Έτσι στη συνέχεια αντί να κάνουμε μία στενότερη γνωριμία με αυτό το πνεύμα, ας στραφούμε καλύτερα σε μερικά σημαντικά και χρήσιμα πράγματα αυτής της σφαίρας.

Η οντότητα και τα ονόματα του Σατανά

Σίγουρα θα σας έχει τύχει ν' ακούσετε ή να διαβάσετε για το Σατανά πως είναι γνωστός με διάφορα ονόματα. Όπως επίσης θα έχετε συναντήσει παράλληλα με αυτόν να γίνεται αναφορά σε ένα σωρό ομοϊδέατες του, οι οποίοι αποκαλούνται «διάβολοι». Μ' αυτή την ευκαιρία θέλω να σας δώσω μία ακριβή εξήγηση για το πώς το κάκιστο πνεύμα απέκτησε τις διάφορες επωνυμίες του καθώς και ποιοι είναι ουσιαστικά οι διάβολοι.

«Σάτανα», «Σατανάς», «Λεβιάθαν», «Βελζεβούλ», «Γωγ», «Μαγώγ», «Όφις», «Δράκος», «το ζώο της αβύσσου», «Εωσφόρος» κ.ά.. είναι ονόματα που αναφέρονται σ' αυτόν, χαρακτηρίζοντας τον ποικιλοτρόπως. Το αρχικό και ουσιαστικό όνομα που απέδιδε την ιδιότητά του ήταν «Εωσφόρος» ή «ο φέρων το φως». Η «Σάτανα» ήταν κατά κάποιον τρόπο ο αντίθετος πόλος απέναντι στη θεότητα. Σαν Σάτανα, αυτή η οντότητα ήταν τοποθετημένη απέναντι στο θεό όπως η γυναίκα απέναντι στον άνδρα. Η Θεότητα θα εμφύτευε μέσα στην οντότητά της τις απειράριθμες αιώνιες Ιδέες Της, προκειμένου να ωριμάσουν μέσα στο συγκεντρωμένο φως της. Μέσα από αυτή τη

διαδικασία θα προέκυπτε από το φως αυτής της οντότητας μία οντογονία απόλυτης καθαρότητας. Σαν αποτέλεσμα, ολόκληρη η απεραντοσύνη θα αποκτούσε αέναα όλο και περισσότερους κατοίκους, που θα προέρχονταν από αυτό ακριβώς το φως. Γιατί στην απεραντοσύνη του χώρου, υπάρχει αρκετός χώρος για άπειρες οντότητες και όλες οι αιωνιότητες του χρόνου δεν θα έφταναν ποτέ να γεμίσουν το χώρο έτσι ώστε να υπάρξει συνωστισμός.

Αλλά όπως γνωρίζετε, επειδή εκείνο το πνεύμα είχε έναν τόσο απέραντα υψηλό προορισμό, δηλαδή να είναι ένας δεύτερος Θεός δίπλα σε Εμένα, έπρεπε να περάσει μία δοκιμασία της ελευθερίας της θέλησής του που να είναι αντίστοιχη με τον προορισμό του. Όπως γνωρίζετε, απέτυχε στη δοκιμασία, γιατί θέλησε να ανυψωθεί πάνω από τη Θεότητα και να την υποτάξει.

Ο πόλεμος για την πρωτοκαθεδρεία λοιπόν, ήταν η πρώτη εξέγερση αυτού του πνεύματος εναντίον της Θεότητας. Επειδή όμως δεν κατάφερε να πείσει τη Θεότητα να του παραδώσει τα πρωτεία και να υποταχθεί πλήρως σε αυτό, φούντωσε ο θυμός του και θέλησε να την καταστρέψει. Και σίγουρα δεν του έλειπε η δύναμη για να επιτύχει το σκοπό του, εάν η Θεότητα, χάρη στην αιώνια Σοφία Της, δεν είχε φροντίσει την κατάλληλη στιγμή να φυλακίσει όλα τα τμήματα αυτού του στασιαστή. Βέβαια ακούγεται κάπως αινιγματικό ότι δηλαδή σε αυτό το πνεύμα ενυπήρχε μια τέτοια δύναμη, που να μπορεί να αντιμαχηθεί με επιτυχία την αιώνια Θεότητα, ώσπου Αυτή να υποχρεωθεί να υποχωρήσει μπροστά στη δύναμή του και τελικά να γίνει δέσμια υπό την πλήρη κυριαρχία του. Αυτό θα σήμαινε να παραμείνει άπραγη για όλες τις αιωνιότητες, πράγμα που ισοδυναμεί με την καταστροφή της Θεότητας. Η όλη υπόθεση θα γίνει πιο κατανοητή εάν λάβει κανείς υπόψη του ότι η θεότητα έθεσε κατά κάποιο τρόπο μέσα σε αυτό το πνεύμα ένα τέλειο δεύτερο Εγώ, το οποίο, αν και δημιουργημένο μέσα στο χρόνο, ωστόσο είχε τεθεί σε όλους τους χώρους της απειροσύνης σαν ισοδύναμο της θεότητας.

Αυτό το πνεύμα, στο οποίο η Θεότητα είχε συγκεντρώσει το φως Της, είχε εξαπλωθεί σε ολόκληρη την απεραντοσύνη όπως και η Ίδια η Θεότητα. Ως εκ τούτου θα είχε αντίστροφα τη δυνατότητα να παγιδεύσει τη Θεότητα, καθιστώντας την ανενεργή. Μόνο που με τις εγωιστικές του σκέψεις αφυπνίστηκε μέσα του η ματαιοδοξία και η φιλαρέσκεια για το ίδιο του το φως, για το απέραντο μεγαλείο και τη δύναμή του. Μέσα σε μια τέτοια κατάσταση εγωπάθειας και αυταρέσκειας, ξέχασε την παλαιά Αιώνια Θεότητα, και πήρε φωτιά, συνεπαρμένος από τη ματαιοδοξία του. Αυτή η στάση επέφερε μια αποσκλήρυνση και ακινητοποίηση της οντότητάς του.

Τότε η Θεότητα την έπιασε σε όλα της τα μέρη και της αφαίρεσε όλα τα συστατικά της όντα. Από αυτά έφτιαξε κοσμικά σώματα διάσπαρτα σε ολόκληρη την απεραντοσύνη. Στη συνέχεια, περιέβαλε το πνεύμα αυτής της μεγάλης οντογόνου ψυχής με τα ισχυρότερα δυνατά δεσμά και το εξόρισε στα βάθη της ύλης.

Σ' αυτή την κατάσταση αυτό το πνεύμα δεν ονομάζεται πια «Σάτανα» αλλά «Σατανάς», επειδή κατά κάποιο τρόπο από μόνο του απέκλεισε τον εαυτό του από την αιώνια θεία Τάξη. Το όνομα αυτό σημαίνει: ίδιος πόλος με τη θεότητα. Όπως γνωρίζετε όμως, οι ίδιοι πόλοι ποτέ δεν έλκονται, αλλά πάντοτε απωθούν ο ένας τον άλλο. Στην όμοια λοιπόν πολικότητα και στην αναγκαστική απώθηση που δημιουργείται βρίσκεται η αιτία που αυτό το ον είναι ως προς τα πάντα το πλέον

απομακρυσμένο και αντίθετο στη Θεότητα. Η απομάκρυνσή του είναι η αιτία για την ακατονόμαστη κακία του. Έτσι λοιπόν γνωρίζετε γιατί μεταξύ άλλων τιτλοφορείται και με το όνομα «Σατανάς».

Με την έκφραση «Λεβιάθαν», έγινε απλά μία προσπάθεια να χαρακτηριστεί η δύναμη και η εξουσία του, γι' αυτό του δόθηκε το όνομα ενός θαλάσσιου τέρατος που ζούσε κάποτε στη Γη. Αυτό το θαλάσσιο τέρας ήταν το πιο μεγάλο, το πιο δυνατό, καθώς και το πιο ακατάβλητο ζώο που έβγαλε ποτέ η Γη. Το μέγεθος του ήταν όσο μία ολόκληρη χώρα και η όψη του ήταν σαν ενός γιγαντιαίου δράκου. Είχε μία τέτοια δύναμη, ώστε στα σπλάχνα του μπορούσε να αντέχει μία δυνατή φωτιά, χωρίς να του προκαλεί οποιαδήποτε βλάβη, ακόμη και όταν η φωτιά αυτή ξεχνόταν από το φάρυγγα και τα ρουθούνια του πετώντας φλόγες με μία τρομακτική ορμή. Γι' αυτό το λόγο το πνεύμα της κακίας πολλές φορές ονομαζόταν επίσης «δράκος της φωτιάς» ή «δράκος της αβύσσου». Αυτό λοιπόν το απογυμνωμένο πνεύμα (όπου απογυμνωμένο σημαίνει ότι έχει απογυμνωθεί από ολόκληρη την ψυχή του, ώστε να αποτελείται μόνον από το πνεύμα του, το οποίο βέβαια είναι δεμένο με πολύ βαριά δεσμά), πολλές φορές έδειξε ότι ήταν διατεθειμένο να καλυτερεύσει, εάν θα του επιτρεπόταν το ένα ή το άλλο πράγμα. Θα μπορούσε μάλιστα να το είχε πετύχει γιατί είχε αποδεσμευτεί όσο περισσότερο ήταν δυνατό από τα κακοήθη ψυχικά συστατικά του. Κάποτε λοιπόν αυτό το απογυμνωμένο πνεύμα ζήτησε να του επιτραπεί για ένα διάστημα να λατρεύεται σαν θεός και ότι μόλις θα διαπίστωνε ότι αυτή η λατρεία δεν τον ενδιαφέρει πια, τότε θα μετεστρέφετο ολοκληρωτικά και θα γινόταν ένα καθαρό πνεύμα. Το αίτημά του ικανοποιήθηκε και ολόκληρος ο κόσμος της ειδωλολατρίας, ο οποίος είναι σχεδόν τόσο παλαιός όσο και η ανθρωπότητα, μαρτυρεί γι' αυτό το γεγονός. Γι' αυτό και ο Κύριος κατ' αρχάς επέλεξε σαν δικό Του, μόνον ένα μικρό λαό. Όλοι οι υπόλοιποι, βέβαια χωρίς καταναγκασμό της ελευθερίας τους, μπορούσαν να ακολουθούν τις επιθυμίες αυτού του πνεύματος ατιμωρητί, όπως συμβαίνει με τα ζώα.

Από τούτο το γεγονός στη συνέχεια προήλθαν οι διάφορες ονομασίες εκείνου του όντος που λατρευόταν σαν θεός.

Ωστόσο δεν ικανοποιήθηκε με όλα αυτά και αντί να ακολουθήσει το δρόμο της υπεσχημένης βελτίωσης, αντίθετα, επιχειρούσε όλο μεγαλύτερες επεμβάσεις ενάντια στη θεϊκή Τάξη. Σαν αποτέλεσμα οδηγήθηκε σε μία πιο αυστηρή φυλάκιση. Επειδή όμως σε όλο εκείνο το διάστημα εκπαίδευσε μέσα από το ανθρώπινο είδος ένα μεγάλο αριθμό από ομοϊδεάτες του, γι' αυτό στη συνέχεια ενεργούσε μέσα από τους αγγέλους του. Γιατί ένας διάβολος δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ένα πνεύμα που έχει εκπαιδευτεί και μεγαλώσει στο σχολείο του Σατανά.

Αυτό το πράγμα δεν πρέπει να εννοηθεί με την έννοια ότι εκείνα τα πνεύματα όντως επισκέφθηκαν ένα ιδιαίτερο σχολείο του Σατανά, αλλά κατέληξαν να γίνουν έτσι από μόνα τους, σαν συνέπεια των συστατικών στοιχείων που από μόνα τους προσέλαβαν από το περιβάλλον αυτού του πνεύματος. Επειδή δε υπάρχει μέσα τους μεγάλη κακία, ονομάζονται «διάβολοι», που σημαίνει «μαθητές του Σατανά». Εν τούτοις διαφέρουν πάρα πολύ από κείνον, γιατί σ' αυτούς το ομοιογενές προς το Σατανά είναι μονάχα η ψυχή τους, ενώ το πνεύμα τους, αν και απόλυτα φυλακισμένο, είναι ωστόσο αγνό. Αντίθετα, στην περίπτωση του Σατανά, το κατ' εξοχήν κακό είναι

το πνεύμα του. Γι' αυτό και στην εξέλιξη μπορεί να συμβεί και σίγουρα θα γίνει, ότι όλοι οι διάβολοι θα σωθούν προτού ο Σατανάς αναγκαστεί να ξεκινήσει μέσα του το μεγάλο ταξίδι προς την αιώνια πτώση του.

Τώρα λοιπόν γνωρίζετε ποιας φύσης είναι ουσιαστικά ο Σατανάς και οι διάβολοι. Έτσι στη συνέχεια, για να διαφωτισθεί καλύτερα αυτό το Θέμα, ακολουθούν μερικές αξιοσημείωτες παρατηρήσεις.

Η σημαντικότητα της γνώσης του κακού

Σίγουρα γνωρίζω καλύτερα από κάθε άλλον, ότι τέτοιες διηγήσεις περί διαβόλων σε ορισμένους θα προξενήσουν δυσαρέσκεια. Επίσης γνωρίζω ότι κάποιοι μέσα σε όλα αυτά θα σκοντάψουν πάνω σε ορισμένες φαινομενικές αντιθέσεις, αυτό όμως δεν αλλάζει την αλήθεια. Όποιος κάθεται, είναι σε καλύτερη θέση από κείνον που στέκεται, ένα μαλακό κρεβάτι είναι καλύτερο απ' ό,τι μία πέτρα για μαξιλάρι. Γι' αυτό όποιος κάθεται και όποιος είναι ξαπλωμένος στο μαλακό του το κρεβάτι, ας παραμείνει εκεί που είναι, αφού του αρέσει έτσι. Εμείς όμως δεν θέλουμε να καθόμαστε, ούτε να είμαστε ξαπλωμένοι και ακόμη λιγότερο θέλουμε να στεκόμαστε στο ίδιο σημείο. Αυτό που θέλουμε είναι να προχωρήσουμε, και μάλιστα προς τα εμπρός και όχι προς τα πίσω. Γι' αυτό ας μη μας ενοχλεί εάν μαθαίνουμε κάποια πράγματα, τα οποία μπορεί να χαλούν κάπως τη διάθεση, αλλά λειτουργούν θεραπευτικά για το πνεύμα. Σκεφτείτε όμως ότι εάν είναι ήδη πολύ δύσκολο να παλέψει κανείς με έναν εχθρό τον οποίο βλέπει και γνωρίζει, πόσο μάλλον δυσκολότερο θα είναι να αντιπαλέψει έναν εχθρό τον οποίο ούτε βλέπει, ούτε γνωρίζει! Γι' αυτό λοιπόν είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζει κανείς τον εχθρό του, για να γνωρίζει τι πρέπει να κάνει, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον επικείμενο αγώνα με επιτυχία.»

Ο πόλεμος του Εωσφόρου εναντίον του Θεού

Εδώ και αιωνιότητες ο αντίπαλος του Θεού κάνει πόλεμο εναντίον Του, εδώ και αιωνιότητες προσπαθεί να πάρει το πάνω χέρι και να ηγεμονεύσει, γιατί λόγω της πτώσης του δεν έχει πια επίγνωση ότι αυτό είναι εντελώς αδύνατο. Και επειδή είναι εντελώς τυφλός, δεν έχει επίγνωση ούτε του εαυτού του και της φύσης του ούτε του Δημιουργού του, ο Οποίος καθώς κατέχει την ύψιστη τελειότητα, δεν τον αφανίζει, παρά την αντίθετη δράση του· αντίθετα, πασχίζει αδιάκοπα να οδηγήσει στο Φως και συνεπώς και στην Επίγνωση αυτούς που ακολουθούν τον αντίθετο και τελικά κι εκείνον τον ίδιο.

Ωστόσο αυτός ο πόλεμος που διαρκεί εδώ και αιωνιότητες έχει αποτέλεσμα: Ως επακόλουθο προκύπτουν εξαιρετικά εξελιγμένα πνευματικά όντα, τα οποία είχαν επίσης εκπέσει κάποτε από τον Θεό, όμως τώρα επιστρέφουν πάλι σ' Αυτόν, όχι

πλέον ως απλά «πλάσματα», παρά ως «παιδιά» Του και απολαμβάνουν ένα βαθμό μακαριότητας, τον οποίον δεν κατείχαν πριν την πτώση τους...

...Πάνω σ' αυτήν την παύση ο Θεός έκτισε το σχέδιό Του με το σκοπό να επανέλθουν ως αληθινά παιδιά κοντά Του. Αλλά ο αντίπαλός Του δεν γνωρίζει αυτό το σχέδιο. Γνωρίζει βέβαια ότι έχει χάσει κι εξακολουθεί μόνιμα να χάνει από την ακολουθία του χάρη στο σταυρικό θάνατο του Ιησού. Όμως από την τύφλωσή του δεν αναγνωρίζει την απέραντη αγάπη του Θεού, παρά Τον βλέπει απλώς σαν τον αντίπαλό του, τον οποίο θέλει να εκθρονίσει, προκειμένου να κατακτήσει την ηγεμονία πάνω σε όλα τα δημιουργήματα.

Η τύφλωσή του καταλήγει σ' ένα απύθμενο μίσος, το οποίο γίνεται όλο και πιο δυνατό, όσο περισσότερο βλέπει να μειώνεται η δύναμή του. Δεν έχει ούτε την **ικανότητα** πια ν' αναγνωρίσει την αγάπη του Θεού· έστω κι αν φαινομενικά επιδεικνύει μία ορισμένη πανουργία σε πλεκτάνες και σε δολοπλοκίες, είναι τελείως αποτυφλωμένος. Γι' αυτό δεν μπορεί πια να καταλάβει τίποτα για τις σχέσεις των πραγμάτων, παρά μονάχα λυσομοανά τυφλά εναντίον όλων εκείνων που δεν υποκύπτουν στη θέλησή του.

...Ωστόσο ο Θεός θα συνεχίζει αδιάκοπα το έργο της επιστροφής των πνευμάτων κοντά Του, όπου μάλιστα ο αντίπαλός Του Τού προσφέρει άθελά του χέρι βοήθειας. Γιατί, όντας ο αντίθετος πόλος απέναντι στον Θεό, παριστάνει την αντίσταση πάνω στην οποία οφείλει να δοκιμάσει τις αντιστάσεις του κάθε έκπτωτο πνεύμα που εμπλέκεται σ' αυτόν τον πόλεμο και μάλιστα καθορίζει την έκβασή του. Γιατί ο πόλεμος διεξάγεται για την κατάκτηση όλων των έκπτωτων πνευμάτων, επειδή ο αντίθετος θεωρεί από την τυφλότητά του ότι ενισχύουν τη δική του εξουσία...»

Μπέρτα Ντούντε 3-10-1957

Ένα εύγλωττο παράδειγμα για την πονηριά και την ικανότητα του Σατανά διαβάζουμε στο βιβλίο «Μάρτιν – Η Μεταθανάτια Καθοδήγηση μιας Ψυχής» του Γ. Λόρμπερ:

**Μία σκηνή με το Σατανά για να διδαχθούν τα
παιδιά του Θεού. Η λογομαχία του Μάρτιν με το Σατανά.
Ο Μάρτιν σε δύσκολη θέση. Η συμβουλή του Κυρίου**

Ο Μάρτιν φωνάζει ήδη από μακριά: «Κύριε, βοήθησε μας. βοήθησε μας, γιατί αλλιώς θα μας κάνει κακό το θηρίο. Βάζουμε όλη μας τη δύναμη αλλά σχεδόν δεν μπορούμε πια να του επιβληθούμε»!

Λέω Εγώ: «Σατανά, υπάκουσε στον Κύριό σου»!

Ο δράκος βρυχάται: «Ποτέ δεν θα υπακούσω σε Σένα! Δεν αναγνωρίζω κανένα, μα κανένα Κύριο»!

Φωνάζω Εγώ: «Εάν δεν θέλεις να υπακούσεις στα πατρικά Μου λόγια, τότε θα βρεθείς αντιμέτωπος με την παντοδυναμία Μου και δεν θα μπορείς να της

αντισταθείς, όπως σε έχει διδάξει επανειλημμένα η πείρα. Γι' αυτό σε καλώ για άλλη μία φορά ως Πατέρας και Κύριος και σου λέω: Έλα εδώ και απολογήσου»!

Βρυχάται πάλι ο δράκος: «Όχι, όχι, όχι! Ουδέποτε θα Σε υπακούσω, γιατί εγώ είμαι ο μοναδικός κύριος του απείρου, ενώ Εσύ είσαι αυτό που είσαι μόνο χάρη σε μένα».

Εγώ του φωνάζω: «Σατανά, μην εναντιώνεσαι στον Θεό, στο Δημιουργό σου, γιατί αλλιώς θα έρθει πάνω σου εδώ ανελέητη η θεία δίκη.

Ο δράκος βρυχάται ξανά: «Εγώ, ο δικός Σου κύριος, θα εναντιώνομαι αιώνια σε Σένα και στην άθλια θεία δίκη Σου. Αν μπορείς κούνησε με από εδώ που είμαι»!

Τον αρπάζω τότε με την ισχύ της βούλησής Μου και τον εκσφενδονίζω μαζί με τη συνοδεία του ώστε προσγειώνεται μπροστά στα πόδια Μου στο έδαφος όπου τον κρατώ ακίνητο σαν να ήταν νεκρός. Ο Μάρτιν τον ρωτά τότε γιατί τώρα δεν φέρνει αντίσταση.

Εγώ όμως λέω: «Αφήστε τον ήσυχο μέχρι να συνέλθει και τότε θα δούμε τι άλλο θα παρουσιάσει».

Λέει ο Μάρτιν: «Τώρα θα ήθελα, Κύριε, να μιλήσω για λίγη ώρα έξω από τα δόντια για να πω μερικές αλήθειες σε αυτό το πανηλίθιο ον. Είμαι τόσο έξω φρενών με αυτόν τον ξεροκέφαλο που δεν βρίσκω λόγια να το εκφράσω. Δεν με φοβίζει πια καθόλου η γελοία, τερατωδώς ηλίθια όψη του, παρά με κάνει μόνο να γελάω, αν και ομολογουμένως πιο πολύ με θυμό».

Λέω Εγώ: «Αφού θέλεις λοιπόν τόσο παθιασμένα να τα βάλεις με τον προαιώνιο εχθρό Μου, δοκίμασε την τύχη σου, κοίταξε μόνο να μην βγεις ο χαμένος. Γι' αυτό το σκοπό θα του δοθεί μόνο η ελευθερία να λέει ό,τι θέλει. Γιατί εάν τον αφήνα εντελώς ελεύθερο θα έπαιζε μαζί σου όπως το λιοντάρι με τη μύγα. Χωρίς Εμένα όλη η πλάση δεν θα μπορούσε να αντισταθεί στη δύναμη που έχει αυτός ακόμη. Αλλά τώρα που του έχει λυθεί μόνο η γλώσσα μπορείς να δοκιμάσεις χωρίς κίνδυνο και να δεις εάν θα φανείς ισχυρότερος, Εμπρός, λοιπόν, ρίξε τα λεκτικά σου βέλη επάνω του»!

Ο Μάρτιν πλησιάζει θαρραλέα ακριβώς μπροστά στα σαγόνια του δράκου και αρχίζει να τον κεντρίζει: «Άκου πανηλίθιο ζώο, τι θέλεις να πετύχεις από τον Θεό με την παλιά, γελοία αντίστασή σου; Οι αιωνιότητες που πέρασαν δεν ήταν αρκετές για να σου δείξουν ότι είσαι το πιο ηλίθιο τομάρι στο σύμπαν; Για το γάιδαρο λένε ότι μόνο μία φορά πάει για χορό πάνω στον πάγο. Αλλά για σένα τι πρέπει να πει κανείς πολιοκοπρόσκυλο που κοροϊδεύεις όλο τον κόσμο; Το τρύπιο το μυαλό σου δεν ψήθηκε ακόμη αρκετά στις φωτιές της κόλασης εδώ και μερικές ντουζίνες τρισεκατομμύρια χρόνια, εφόσον βέβαια η απέραντη βλακεία σου έχει μια ιδέα πόσο είναι ένα τρισεκατομμύριο. Απάντησε, ηλίθιο τομάρι, εάν μπορείς»!

Λέει ο δράκος: «Άκου, στραβέ εξυπνάκια! Ένα λιοντάρι δεν κυνηγά μύγες. Και εγώ ως προαιώνιο πνεύμα, παρά τη δυστυχία μου είμαι πολύ γενναιόκαρδος για να τα βάλω με ένα κατώτερο πνεύμα. Άλλωστε σε συγχωρώ ευχαρίστως μια που στη Γη είχες δουλέψει πολύ καλά για το βασίλειό μου. Γι' αυτό το λέω για το καλό σου, αγαπητέ μου Μάρτιν».

Η απάντηση αυτή φέρνει τον Μάρτιν εκτός εαυτού. Μετά βίας συγκρατεί την οργή του και μόλις που έχει την υπομονή να ακούσει να τον υποτιμούν τόσο και να

τον δυσφημούν επιπλέον. Παίρνει βαθιά ανάσα και λέει:

«Άθλιε κακούργε, πώς τολμάς να με εξευτελίζεις έτσι αναίσχυντα εμένα, έναν κάτοικο του Ουρανού, εδώ μπροστά στον Θεό; Δεν ξέρεις αυτό που λέει η Γραφή: "Αλίμονο σε εκείνον που θα πειράξει ένα χρισμένο από Μένα"! Και εγώ που είμαι κάτοικος των Ουρανών είμαι ασφαλώς χρισμένος από τον Κύριο. Νομίζεις, άθλιε, ότι ο Κύριος δεν θα πάρει εκδίκηση για μία τέτοια βλασφημία»;

Λέει ο δράκος: «Άκου, Μάρτιν! Όσο ήσουν στη Γη με ονόμαζες υβριστικά άρχοντα του ψεύδους, αν και δούλευες αποκλειστικά για μένα και ήσουν στη δική μου υπηρεσία. Έτσι τώρα σου είπα χωρίς κανένα πάθος απλώς τη γυμνή αλήθεια σε απάντηση των κατάπτυστων υβρισμών σου σε βάρος του δυστυχέστατου ατόμου μου. Και εσύ, ο χρισμένος από τον Θεό κάτοικος των Ουρανών, εκρήγνυσαι χειρότερα από ένα βαρέλι μπαρούτι και με προειδοποιείς υπό την απειλή θεικής εκδίκησης να μην πειράξω το χρισμένο σου κεφάλι. Πες μου όμως, από πού έχεις το δικαίωμα να βρίζεις εσύ εμένα κατ' αυτό τον τρόπο ενώπιον του Θεού; Δεν προέρχομαι κι εγώ όπως εσύ από τον Θεό, μόνο με τη διαφορά ότι εγώ είμαι ένα άπειρο μέρος του Θεού; Εσύ όμως είσαι απλώς και μόνο η σκόνη από τη σκόνη μου που σε μάζεψε κόκκο-κόκκο ο Κύριος μέσα από τα πιο ευτελή συντρίμια και σε μετέτρεψε σε ένα μικροσκοπικότατο ανθρώπινο πνεύμα.

Εάν πράγματι έχεις οποιονδήποτε σεβασμό για τον Θεό, τότε να σέβεσαι όλα όσα προέρχονται από Εκείνον και όχι μόνο το χρισμένο το κεφάλι σου που δείχνεις να σε ενδιαφέρει περισσότερο από τον Ίδιο τον Κύριο. Ή μήπως το χρισμένο κεφάλι σου ερεύνησε πέρα για πέρα τα αχανή βάθη της θεότητας ώστε να μπορείς δικαιολογημένα μέσα από τα βάθη αιώνιας σοφίας να μου πεις: «Γιατί είσαι έτσι όπως δεν πρέπει να είσαι»; Μπορείς εσύ να μου αποδείξεις ότι δεν είμαι αυτό που πρέπει να είμαι, τη στιγμή που για λόγους της δημιουργίας, που για σένα είναι αδιερεύνητοι, είμαι υποχρεωμένος να είμαι αυτό που είμαι για να μπορείς εσύ να είσαι η μηδαμινότητα που είσαι; Υπάρχει αγγειοπλάστης που κάνει ένα αγγείο χωρίς τροχό; Ό,τι είναι ο τροχός για τον αγγειοπλάστη, το ίδιο είναι όλος ο κόσμος για το Δημιουργό. Εγώ είμαι όμως η ύλη όλου του κόσμου και άρα η βάση του. Επομένως είμαι η στερεοποιημένη αντίθεση από την οποία πρέπει να περάσει πρώτα κάθε είναι και γίνεσθαι για να μπορεί να εκδηλωθεί στο άπειρο.

Το χρισμένο το κεφάλι σου θα αντιλαμβάνεται ότι ασφαλώς είμαι απαραίτητος στη μεγάλη τάξη του Θεού. Και ότι ασφαλώς ο Θεός είχε πολύ σοφούς λόγους που με έβαλε να είμαι η βάση κάθε είναι και γίνεσθαι. Εάν το καταλαβαίνεις παραδέξου το, εάν θέλεις να δείξεις στον Θεό τον πρόποντα σεβασμό. Πώς δεν καταλαβαίνεις με το χρισμένο το κεφάλι σου ότι εάν βρίζεις τα έργα του Θεού αναγκαστικά βρίζεις και Αυτόν τον Ίδιο και Τον χαρακτηρίζεις κακοτεχνίτη, αν και βέβαια σε δικαιολογεί η μεγάλη σου χαζομάρα; Γι' αυτό, αγαπητέ Μάρτιν, κάθισε φρόνιμα! Γιατί θα περάσουν πολλές αιωνιότητες μέχρι να συλλάβεις εσύ ένα τρισεκατομμυριοστό ενός ατόμου της άπειρης, βαθύτατης σχέσης ανάμεσα σε μένα και στον Θεό. Αλήθεια, δεν σου φαίνεται παράξενο που εσύ ο χρισμένος, ειρηνικός πολίτης των Ουρανών πρέπει να μάθεις την πραότητα από εμένα, το Σατανά;

Εάν έχεις κάτι να μου πεις, Μάρτιν, μίλα! Αλλά να μιλάς σαν σοφός και όχι σαν ένα χαζό, απρεπέστατο χαμίνι του δρόμου. Λάβε υπόψη σου ότι εδώ στέκεσαι

μπροστά στον θεό και στο μεγαλύτερο όλων πρωτοδημιούργητο αρχέγονο πνεύμα και ότι το μόνο που βλέπεις και σε εκνευρίζει σ' αυτό το πνεύμα είναι η εξωτερική μορφή του και η αντίστασή του που εσύ δεν θα καταλάβεις ποτέ».

Ο Μάρτιν έχει μείνει αποσβολωμένος και δεν ξέρει τι να πει. Κοιτάζει μια το δράκο μια Εμένα και Με ρωτά μυστικά: «Κύριε, τι είναι αυτό πάλι; Τι να απαντήσω στο δράκο; Είναι ακατανόητο μεν, όμως στο βάθος-βάθος μου φαίνεται ότι έχει τελικά δίκιο; Ο διάβολος και να έχει δίκιο, καλά αστείο κι αυτό! Αλλά τι να πω αφού τελικά έχει δίκιο; Τι ανάθεμα -παρ' ολίγο θα μου ξέφευγε- μπέρδεμα είναι αυτό! Ο...διάβολος να έχει δίκιο»!

Λέω Εγώ: «Εσύ ήθελες να λογομαχήσεις μαζί του, άρα πρέπει να συνεχίσεις τη μάχη. Γιατί δεν επιτρέπεται να αφήσεις το διάβολο να σε νικήσει. Προσπάθησε λοιπόν να τον πολεμήσεις όπως ήθελες. Συνέχισε να μιλάς μαζί του και αντίκρουσε ό,τι θα σου πει».

Λέει ο Μάρτιν: «Α, τώρα, μάλιστα! Αϊμέ, αϊμέ, εγώ εκείνον»;!

117. Ο Σατανάς βάζει σε πειρασμό τον Μάρτιν με τη μορφή της σαηγευτικής Σατανά

Ύστερα από λίγο ο Μάρτιν αποτείνεται πάλι στο δράκα: «Άκου, εσύ καταστροφέα κάθε ζωής, ήρωα της πνευματικής νύχτας και ανελέητε σφαγέα των φτωχών ψυχών! Μιλάς σαν να έχεις φάει τη σοφία με το κουτάλι. Αλλά δεν μιλάς έτσι επειδή το θέλεις πραγματικά. Μιλάς έτσι μόνο και μόνο επειδή συναισθάνεσαι την πλήρη αδυναμία στην οποία σε έχει καθηλώσει η άπειρη ισχύς του Κυρίου. Βάζω στοίχημα χίλιες ζωές πως εάν ήσουν ελεύθερος θα μιλούσες διαφορετικά.

Το ξέρω ότι εκπορεύτηκες από τον Θεό ως το πρώτο, μέγιστο πνεύμα, γεμάτο φως και σοφία. Η ισχύς σου εξαπλωνόταν σε όλους τους χώρους και το φως σου έλαμπε σαν ένας θείος οφθαλμός. Μα ξέρω επίσης ότι ο Θεός δεν σε προόριζε για την πτώση στην οποία παραμένεις πεισματικά εδώ και αιωνιότητες. Ο Θεός σε δημιούργησε, αντίθετα, για την ύψιστη ανάσταση σε μία πανελεύθερη και μακάρια ζωή. Γιατί λοιπόν δεν βρίσκεσαι σε εκείνη τη βαθμίδα στην οποία θα έπρεπε να στέκεσαι σύμφωνα με τη βουλή του Κυρίου; Γιατί αποτελείς συνεχώς τη πιο ωμή αντίθεση στη θεία βούληση; Γιατί προτιμάς να μένεις αιώνια μέσα στα πιο φρικιά μαρτύρια αντί να στραφείς στον Κύριο, τον Πατέρα και Θεό σου και σαν υιός της απώλειας που επέστρεψε στο σπίτι του να απολαμβάνεις την απέραντη πατρική αγάπη με κάθε ελευθερία και απόλυτη τελειότητα; Απάντησε, εάν διαθέτεις τόση σοφία»!

Λέει ο δράκος: «Κοίτα, Μάρτιν, αυτές οι ερωτήσεις είναι πολύ πιο λογικές από πριν και τιμούν το πνεύμα σου. Εδώ πραγματικά αξίζει να δώσει κανείς μία καλύτερη απάντηση. Αλλά προτού απαντήσω εκ βαθέων σε τέτοια ερωτήματα, εξετάζω το συνομιλητή μου για να δω εάν είναι ικανός να καταλάβει την απάντησή μου. Γι' αυτό παρακαλώ τον Κύριο – εφόσον επιθυμεί να σου απαντήσω – να μου παραχωρήσει για λίγο πλήρη ελευθερία. Και μάλιστα εγγυώμαι ότι δεν θέλω να πειράξω ούτε μία τρίχα από σένα ή από οποιονδήποτε άλλον. Εάν περάσεις με επιτυχία τις εξετάσεις μου, θα σου απαντήσω όλες σου τις ερωτήσεις. Εάν όχι, θα είναι σημάδι πως ακόμη δεν είσαι ώριμος για την πολύ βαθιά σοφία. Εν κατακλείδι,

θέλω να προσθέσω ακόμη ότι μόνο εάν επιμένεις να απαντήσω στις ερωτήσεις σου και μόνο εάν το θέλεις θα σε περάσω από εξετάσεις. Αποφάσισε λοιπόν μόνος σου»!

Ο Μάρτιν στρέφεται πάλι σε Μένα και Με ρωτά τι να κάνει.

Εγώ του λέω: «Όποιος αρχίζει ένα έργο πρέπει να το φέρει σε πέρας. Αυτός είναι ο πρώτος κανόνας που ισχύει στην τάξη κάθε αληθινής ζωής. Επομένως οφείλεις να δεχθείς τον όρο που σου έθεσε ο αντίπαλός σου. Αλλά σου λέω ότι πρέπει να δείξεις σταθερότητα. Γιατί είναι ένα πανούργο πνεύμα και οι εξετάσεις του είναι πολύ έξυπνα στημένες παγίδες».

Στρεφόμενος έπειτα προς το δράκο, του λέω: «Είσαι ελεύθερος για λίγες στιγμές. Μην καταχραστείς αυτή τη χάρη»!

Την ίδια στιγμή εξαφανίζονται οι ανατριχιαστικές φολίδες του δράκου. Από τη σκόνη τους σχηματίζεται μία αφάνταστα όμορφη γυναικεία μορφή που μπροστά της όλες οι καλλονές του ήλιου είναι μετριότητες. Μία τέτοια απαλότητα και καμπυλότητα σας γραμμές, μία τέτοια ευγένεια σε όλα τα μέλη, μία τέτοια απεριγράπτη απαλότητα της επιδερμίδας δεν συναντώνται πουθενά στον αχανή χώρο. Το δε απίστευτα ωραίο σώμα στεφανώνεται από ένα κεφάλι που η μεγαλόπρεπη ομορφιά του ξεπερνά κάθε φαντασία. Ιδού λοιπόν ο Μάρτιν αντικριστά με αυτή τη φιγούρα, με την ασύλληπτη γι' αυτόν ωραιότητα, που επιπλέον τον κοιτάζει πολύ ζεστά και τον ρωτά με ασύγκριτα απαλή, μελωδική φωνή:

(Η Σατανά:) «Ορίστε, αγαπητέ Μάρτιν, εάν το θέλεις θα σου απαντήσω στις ερωτήσεις σου. Αλλά πρώτα πες μου εάν θα μπορούσες να με αγαπήσεις, εφόσον κι εγώ θα σε αγαπούσα περισσότερο και από τη ζωή μου. Θα μπορούσες να με αγαπήσεις και με την αγάπη σου να με λυτρώσεις από τα αμέτρητα μαρτύρια που ξέρεις τι περνώ: Πες μου, Μάρτιν, πες μου την αλήθεια»!

Όμως ο Μάρτιν βρίσκεται σε έκσταση. Από το θαυμασμό του ξεχνά να αναπνεύσει. Οι ανείπωτες σαγήνες αυτού του πλάσματος επιδρούν πάνω του σε τέτοιο βαθμό που κυριολεκτικά τον πιάνουν ρίγη και φλέγεται ολόκληρος. Συν τοις άλλοις του είναι πια αδύνατο να μιλήσει. Απλώς ψελλίζει ακατανόητους ήχους, ενώ ανοίγει στόμα και μάτια όλο και πιο πλατιά. Κάθε ίνα της ύπαρξής του πυρπολείται από έρωτα γι' αυτή την αφόρητη για τα μάτια του γυναικεία καλλονή.

Ύστερα από αρκετή ώρα όπου φλέγεται όλο και πιο πολύ, τελικά ο Μάρτιν αναφωνεί με όλες του τις δυνάμεις: «Ω Ουρανέ, Ουρανέ! Ποιος μπορεί να μην σε αγαπήσει όταν σε βλέπει;! Σε αγαπώ, σε αγαπώ, σε αγαπώ απέραντα! Ποιος μπορεί να είναι ευτυχισμένος όταν σε έχει δει και ξέρει ότι εσύ, πανέμορφο, σαγηνευτικότερο πλάσμα, εσύ είσαι δυστυχισμένη; Εάν δεν μπορώ να σε λυτρώσω, προτιμώ να υποφέρω μαζί σου αιώνια παρά να είμαι ο πιο μακάριος των Ουρανών όμως χωρίς εσένα. Θα ήθελα να σου προσφέρω το άπειρο! Χίλιες ζωές θα έδινα για ένα άτομο από σένα! Πες μου, πες μου θεσπέσιο πλάσμα, τι πρέπει να κάνω για να σε λυτρώσω, για να σε κάνω δική μου παντοτινά»;

Λέει ο μεταμορφωμένος δράκος: «Εάν με αγαπάς όπως διατείνεσαι, υπέροχε Μάρτιν, τότε δώσε μου ένα πύρινο φιλί. Αυτό το φιλί θα με σώσει για πάντα και θα με κάνει τη γλυκιά σύντροφο της αιώνιας ζωής σου»!

Λέει ο Μάρτιν σε κατάσταση απόλυτης έκστασης: «Ω Ουρανέ των Ουρανών! Όχι μόνο ένα, ένα τρισεκατομμύριο φιλιά θα σου δώσω»! Θέλει τότε να κάνει

επειγόντως αυτό που υποσχέθηκε και κυριολεκτικά ορμά καταπάνω της. Αλλά η έκφραση του αλλάζει απότομα καθώς το πλάσμα αυτό τον απωθεί με ανείπωτη περιφρόνηση και του φωνάζει: «Κάνε πίσω, άθλιε ερωτομανή, απέτυχες στη δοκιμασία σου και δεν σου αξίζει να σου δώσω καμία απάντηση. Τιποτένιε, πώς μπόρεσες να ξεχάσεις τον Θεό και να πέσεις στη δική μου αγκαλιά, σ' εμένα που είμαι εχθρός κάθε ζωής που δεν είναι όμοια με τη δική μου! Ελεεινό, αδύναμο πλάσμα, έκτρωμα κάθε ασχήμιας»!

Ο Μάρτιν πέφτει κάτω λιπόθυμος και ο δράκος παίρνει πάλι την προηγούμενη όψη του.

119. Ο διάλογος του Κυρίου με τον Σατανά.

Η κακόβουλη εναντίωση του Σατανά.

Η παραβολή με το μεταλλουργό.

Η ακολουθία του Σατανά σώζεται

Εγώ τότε στρέφομαι στο δράκο με τα εξής λόγια: «Σατανά, για πόσο ακόμη θέλεις να δοκιμάζεις τα όρια της υπομονής του Θεού του αιωνίου Κυρίου σου; Πόσο θα κρατήσει ακόμη η απέραντη αλαζονεία σου; Τι θέλεις να πετύχεις απέναντι στην άπειρη δύναμή Μου που μπορεί ανά πάσα στιγμή να σε εξαφανίσει τελείως; Και στην περίπτωση που δεν θέλει να το κάνει αυτό, μπορεί πάντως να σε τιμωρήσει αυστηρότατα για πάντα. Το ξέρεις ότι σε αυτή την εποχή που είναι η τελευταία σου, μπορείς να εγερθείς ή να πέφτεις επ' άπειρον. Τι θέλεις να κάνεις;! Τη βούλησή Μου τη γνωρίζεις πολύ καλά και εάν δεν την γνώριζες δεν θα είχες καμία αμαρτία. Επειδή όμως γνωρίζεις τη βούλησή Μου και την αμοιβή ή την τιμωρία, μίλησε τώρα: Τι θα κάνεις;

Τα πάντα εξηγούνται τώρα εναντίον σου. Όλα τα βουνά χαμηλώνουν ενώ οι πεδιάδες ψηλώνουν. Όλα τα στέμματα και οι θρόνοι που έστησες εσύ στη Γη θα εκσφενδονιστούν στο βόρβορο. Τι θα κάνεις; Δεν θα μπορείς να αντιστέκεσαι αιώνια στην εξουσία Μου και θα χάσεις κάθε ελευθερία. Λέγε λοιπόν, τι θα κάνεις; Θα εγερθείς ή θα πέσεις;

Κοίτα, από κάτω σου χάσκει η αιώνια άβυσσος και εδώ είμαι Εγώ, ένας Πατέρας για όλους όσους Με αγαπούν και εδώ είναι το τραπέζι Μου! Διάλεξε τώρα και αποφάσισε γρήγορα! Ας γίνει όπως είπα»!

Λέει ο Σατανάς: «Κύριε, Σε γνωρίζω, γνωρίζω τη δύναμή Σου και την τρομερή αδυναμία Μου σε σύγκριση με τη δική Σου απέραντη, αιώνια δύναμη. Αλλά ακριβώς επειδή τα κατανοώ όλα αυτά βαθύτατα και αισθάνομαι βαθύτατα την αδυναμία μου, το θεωρώ ότι είναι θρίαμβος της υπερηφάνειας μου το ότι μπορώ να Σου εναντιώνομαι και μάλιστα ότι θα μπορώ να το κάνω αιώνια! Εκτός αυτού αντιλαμβάνομαι επίσης ότι παρά τη δύναμή Σου δεν έχεις πια άλλο μέσο να κάμψεις το πνεύμα μου και να επιβληθείς στη βούλησή μου, εκτός εάν με εξαλείψεις εξολοκλήρου, πράγμα που όμως ασφαλώς δεν μπορεί να το θεωρήσεις ποτέ νίκη εναντίον μου. Γιατί μία πνευματική νίκη δεν συνίσταται σε καμία περίπτωση στην ολοκληρωτική εξόντωση του ασθενέστερου αντιπάλου. Νίκη σημαίνει να πειστεί ο αντίπαλος με σοφό τρόπο και αυτά προϋποθέτει ότι και οι δύο αντίπαλες πλευρές

απολαμβάνουν πλήρη ελευθερία. Για να πειστεί η αντίπαλη πλευρά πρέπει να δεχθεί ελεύθερα την αντίθετη άποψη. Εγώ είμαι αυτή η αντίπαλη πλευρά που όμως δεν θέλει ποτέ να δεχθεί την άποψή Σου, ακόμη κι αν έχεις δίκιο. Αλλά και να το συνειδητοποιούσα, δεν πρόκειται ποτέ να το αναγνωρίσω μόνο και μόνο για να Σου δείχνω ότι εκτός από τη δική Σου βούληση υπάρχει και μία άλλη, την οποία δεν μπορείς να κάμψεις, ποτέ στους αιώνες, παρά την παντοδυναμία Σου, όσο με αφήνεις να υπάρχω.

Γιατί είναι εύκολο, βλέπεις, να ακολουθεί κάποιος ελεύθερα τη βούλησή Σου. Αλλά εγώ ενώ γνωρίζω την αιώνια παντοδυναμία Σου και την οργή Σου παρ' όλα αυτά και παρά τη δική μου αδυναμία, επιμένω να αντιστέκομαι σε Σένα, το παντοδύναμο Πνεύμα, υποφέροντας τα μεγαλύτερα μαρτύρια και στερούμενος επ' άπειρον κάθε μακαριότητα. Αυτή η αντίσταση είναι μεγαλύτερη από όλα τα μεγαλεία που θα αντικρίσει ποτέ ο οφθαλμός Σου που βλέπει τα πάντα, κι Αυτός είναι ο λόγος της μόνιμης ανυπακοής μου απέναντί Σου. Την ανυπακοή μου τη θεωρώ ως τον μεγαλύτερο θρίαμβο της αδυναμίας μου απέναντι στην παντοδυναμία Σου. Διότι μέσα στην αδυναμία μου παραμένω σταθερά ο ελευθερόβουλος νικητής της παντοδυναμίας, της σοφίας, της αγάπης, αλλά και της οργής Σου και Εσύ δεν μπορείς να με κάμψεις παρ' όλη την ισχύ, την εξουσία, την αγάπη, τη σοφία, την καταδίκη και την οργή Σου.

Δεν απαιτεί καμία ιδιαίτερη τέχνη το να είσαι ένας Μιχαήλ, δεν έχει καμία δυσκολία το να είσαι ένας Γαβριήλ, είναι εύκολο να είσαι ένας Ουριήλ, είναι ουράνιο παιχνίδι να είσαι ένα Σεραφείμ ή ένα Χερουβεΐμ. Αλλά είναι διαφορετικό να είσαι ένας Εωσφόρος, το πρώτο και μεγαλύτερο πνεύμα μετά από Σένα, με πλήρη επίγνωση της απέραντης μακαριότητας που προσφέρει η απεριόριστη αγάπη Σου και ταυτόχρονα γνωρίζοντας το διαρκώς αυξανόμενο μαρτύριο που συνεπάγεται η θεία δίκη της οργής Σου. Αλλά εγώ περιφρονώ κάθε μακαριότητα όπως και κάθε αιώνιο μαρτύριο και παρ' όλο που έχω πλήρη συνείδηση της δικής μου αδυναμίας Σου προβάλλω ανυποχώρητη, αιώνια αντίσταση, χωρίς να έχω την παραμικρή προοπτική να κερδίσω ποτέ τίποτα, αντίθετα μόνο να χάνω ατέλειωτα μπορώ επ' άπειρον. Κοίτα, το μεγαλείο της θέλησης ενός πλάσματος παρά την αδυναμία του είναι απείρως μεγαλύτερο από όλα τα μεγαλεία της θεϊότητάς Σου. Αυτή η επίγνωση με κάνει μέσα και στο πιο μεγάλο μου μαρτύριο πιο μακάριο από ό,τι ήσουν Εσύ ποτέ μαζί με όλα τα πνεύματα και τους αγγέλους Σου. Γι' αυτό μην με ρωτήσεις ξανά για πόσο ακόμη θα Σου εναντιώνομαι. Η απάντησή μου θα είναι πάντα η ίδια: αιώνια, αιώνια, αιώνια! Ο Θεός δεν θα με κάνει ποτέ να λυγίσω»!

Λέω Εγώ: «Ω τυφλό, σκοτεινό πνεύμα, σε τι μεγάλο θάνατο βρίσκεσαι για να νομίζεις ότι μπορείς να Μου προβάλεις αντίσταση; Χαίρεσαι να ζεις στον παραλογισμό σου και δεν σκέφτεσαι ότι κάθε ελευθερία είτε αληθινή είτε φανταστική, σαν αυτή που νομίζεις ότι έχεις εσύ, σε τελευταία ανάλυση είναι υποχρεωτικά υποταγμένη στη βούλησή Μου. Ποιος Μου είπε ποτέ τι να κάνω και ποιος διέβλεψε τους δρόμους που ακολουθώ; Μπορεί το τέχνημα να υπαγορεύει ποτέ στον τεχνίτη πώς θα το φτιάξει και για ποιο σκοπό; Ο μεταλλουργός κατασκευάζει τα χωνευτήριά του από πυρίμαχο υλικό. Στη συνέχεια αυτά θερμαίνονται σε υψηλό βαθμό ως το σημείο που τήκεται το σκληρό μέταλλευμα. Όταν δε έχει λειώσει αρκετά, ρέει πλέον σαν νερό και χύνεται σε διάφορες χρήσιμες φόρμες που έχει

ετοιμάσει ο μεταλλουργός. Οι φόρμες ύστερα κρυώνουν και δεν αντέχουν άλλη πύρωση. Το χωνευτήρι όμως παραμένει πυρωμένο για να λειώσει και άλλο μετάλλευμα μέσα του. Δεν πρόκειται να κρυώσει εάν δεν καταντήσει εντελώς άχρηστο πλέον, οπότε θα πεταχθεί σαν καμένη άχρηστη ύλη. Εγώ δεν είμαι ο τεχνουργός όλων των έργων; Αφού λοιπόν αυτό είμαι και παρασκευάζω τα εργαλεία Μου όπως Με εξυπηρετούν και Μου αρέσουν, πώς μπορείς εσύ να Μου εναντιώνεσαι; Άλλωστε μπορείς να ονομάσεις εναντίωση το ότι είσαι όπως είσαι και ότι δεν μπορείς να είσαι άλλο από αυτό που θέλω Εγώ σε τελευταία ανάλυση; Ωστόσο Εγώ δεν είμαι ένας σκληρόκαρδος μεταλλουργός, αλλά ένας αρχιτεχνίτης γεμάτος αγάπη, σε βαθμό μάλιστα που είμαι πρόθυμος να βγάλω τα χωνευτήριά Μου από την παρατεταμένη πύρωσή τους εάν το επιθυμούν και θέλουν να περάσουν στην τάξη που ισχύει για τα ελεύθερα έργα Μου. Εάν δεν θέλουν όμως και τους αρέσει καλύτερα να μείνουν αιώνια χωνευτήρια, τότε κι Εγώ δεν έχω πρόβλημα, αφού έτσι δεν χρειάζεται να κατασκευάσω καινούργια. Εφόσον όμως παραμένουν χωνευτήρια, τότε είναι όπως πρέπει να είναι και σε καμία περίπτωση όπως θέλουν τα ίδια να είναι. Διότι ένα εργαλείο δεν μπορεί να είναι διαφορετικό από αυτό που επιτρέπω και θέλω Εγώ.

Ως εκ τούτου η υποτιθέμενη αντίστασή σου την οποία απολαμβάνεις με χαρά, δεν είναι παρά μία χίμαιρα που πηγάζει από τη μεγάλη σου τυφλότητα. Όσο το αγγείο μπορεί να πει στον αγγειοπλάστη την ώρα που το γυρίζει στον τροχό και το διαμορφώνει όπως θέλει: «Είμαι όπως θέλω εγώ», άλλο τόσο μπορείς εσύ να Μου πεις πως είσαι αυτό που θέλεις, αφού είσαι αναγκασμένος να είσαι όπως θέλω Εγώ. Απλώς, επειδή είμαι η ίδια η αιώνια Αγάπη, εκτός από την καταδίκη σου, σου δίνω επίσης αρκετή ζωντανή ελευθερία ώστε να μπορείς να αισθανθείς και να καταλάβεις τη μαρτυρική σου κατάσταση και εάν θέλεις, να την αλλάξεις. Εάν δεν θέλεις όμως, τότε μείνε όπως και ό,τι είσαι, αλλά όχι επειδή το θέλεις εσύ, μα επειδή το θέλω Εγώ! Πάντως, εάν θελήσεις να βελτιώσεις τη μοίρα σου, τότε στη θέση σου θα βάλω ένα άλλο εργαλείο που θα Με εξυπηρετεί όπως εσύ. Πες τώρα τι θέλεις. Εμένα Μου είναι το ίδιο εάν θα μείνεις όπως είσαι ή, όπως είπα, εάν θα βάλω ένα άλλο εργαλείο στη θέση σου».

Ο Σατανάς μένει αποσβολωμένος και δεν ξέρει τι να πει, αλλά η πολυπληθής ακολουθία του φωνάζει: «Αχ, Κύριε εάν είναι έτσι, λύτρωσέ μας από τα πανάρχαια μαρτύριά μας και αντικατέστησέ μας με άλλα νέα, χρήσιμα εργαλεία. Γιατί αρκετή δυστυχία γευτήκαμε και η φωτιά μας έχει μαλακώσει πολύ. Γι' αυτό λυπήσου μας και ανάπλασέ μας, Κύριε, όπως θέλει η καλοσύνη και η αγάπη Σου».

Καθώς ο Σατανάς ακούει τα παραπάνω από την ακολουθία του, μανιάζει, βρυχάται και ωρύεται: «Δεν θέλετε να έχετε μερίδιο από το μεγαλείο μου; Τότε κι εγώ δεν θα μείνω αυτό που θέλει ο Θεός, αλλά αυτό που θα θελήσω εγώ. Πέστε μου ναι!»!

Του φωνάζει τότε η ακολουθία του: «Τρελέ, τι μπορεί να θέλεις εσύ που να μην το επιτρέπει ο Θεός; Εσύ μείνε στην καταδίκη σου, ενώ εμάς μας αγκάλιασε η ευσπλαχνία του Θεού και δεν μας αφήνει πια. Γι' αυτό θα ακολουθήσουμε την καλύτερη κρίση μας».

Λέω Εγώ: «Εγερθείτε, δυστυχισμένοι και γίνετε ελεύθεροι. Εσύ όμως μείνε αυτό που είσαι, εφόσον έτσι θέλεις. Αυτή η θέληση που έχεις μέσα σου είναι

καταδικασμένη από Μένα για πάντα!

Ωστόσο σου δίνω ακόμη μία μικρή διορία επιπρόσθετα με αυτή την τελική, βαθύτατη διδασκαλία. Έτσι μπορείς να αναλογιστείς τι και πώς είσαι. Εάν θελήσεις να καλυτερέψεις τη μοίρα σου, θα γίνει καλύτερη. Εάν δεν θέλεις, θα μείνεις όπως είσαι τώρα μέχρι να περάσει από την οδό της σάρκας και ο τελευταίος φυλακισμένος στην παρούσα δημιουργία. Το τι θα γίνει κατόπιν με σένα, το γνωρίζω μονάχα Εγώ και κανένας άλλος στο σύμπαν».

Σε αυτά τα λόγια ο Σατανάς απαντά με μία ουρανομήκη κραυγή και τρέχει να φύγει από την πόρτα. Τα μέλη της ακολουθίας του όμως πετούν από πάνω τους το φολιδωτό δέρμα του δράκου και με μιας στέκονται εκεί χίλιες γυμνές ψυχές με ελεεινή όψη και παρακαλούν να γιαιτρευτούν και να ανακουφιστούν από τους φρικτούς πόνους τους, Εγώ τότε φωνάζω πάλι τον Μάρτιν, τον Βορέμ και τον Σορέλ και τους δίνω την εντολή να οδηγήσουν τους δυστυχισμένους στο δροσιστικό λουτρό. Οι τρεις εκτελούν αμέσως την εντολή Μου και οι χίλιοι δυστυχισμένοι βρίσκουν ανακούφιση στο λουτρό.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΨΥΧΗ ΤΗΝ ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΟΧΗ

Το Δράμα στην Παγκόσμια Σκηνή*

Όσο ο προσανατολισμός της επιστήμης, της πολιτικής και της κοινωνίας παραμένει υλιστικός, εξαφανίζεται η ελπίδα ότι η ανθρωπότητα θα προκόψει και θ' αναβαθμιστεί πνευματικά. Γιατί όλο και περισσότερο, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή στην ιστορία της, χορεύει γύρω από το «Χρυσούν Μόσχο» και δείχνει να 'χει ξεχάσει παντελώς το νόημα της Ζωής.

Δυο μηνύματα κυρίως μας φέρνουν οι προφήτες της Αγίας Γραφής αναφορικά με τους έσχατους καιρούς: Η κακή προαγγελία λέει ότι θα κυριαρχήσει «μεγάλη θλίψη» στην ανθρωπότητα, γιατί η αγάπη θα παγώσει και ο ακόρεστος υλισμός της θα την κάνει υποχείριο του Σατανά, ούτως ώστε θα τον υπηρετήσει στο σχέδιό του να στήσει εδώ το θρόνο του Κάτω Κόσμου. Η καλή προαγγελία λέει ότι μέσα στα πιο μαύρα μεσάνυχτα του κόσμου θα έρθει το Φως της Ζωής, ο Λυτρωτής. Μακάριος θα είναι τότε όποιος θα παραμείνει όρθιος περιμένοντας τη λύτρωση από την ανυπόφορη συσκότιση του πνεύματος, χωρίς να υποκύψει στην εξουσία του παγκόσμιου σατράπη, ο οποίος θ' απαιτεί από τους ανθρώπους να τον προσκυνούν, όπως κάποτε έκανε ο Ναβουχοδονόσωρ, του οποίου τ' όνομα σήμαινε: «δεν υπάρχει άλλος θεός εκτός από εμένα, το βασιλέα».

Το παρόν βιβλίο περιγράφει τις δομές της μελλοντικής παγκόσμιας βασιλείας του, οι οποίες είναι ήδη έτοιμες σε μεγάλο βαθμό σύμφωνα με το παμπάλαιο σχέδιο της «Νέας Παγκόσμιας Τάξης». Μέρος του σχεδίου εξυπηρετούν η παγκοσμιοποιημένη οικονομία και το χρηματιστικό σύστημα, η υλιστική επιστήμη, η σύγχρονη τεχνολογία από τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές ως τον ορατό και αόρατο έλεγχο των πολιτών, η βιομηχανία του πολέμου και του διαστήματος, τα χειραγωγημένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Επιπλέον, οι πολυεθνικοί κολοσσοί με τα λόμπυ τους επηρεάζουν τους πολιτικούς, έτσι ώστε οι αποφάσεις τους σε όλους τους τομείς της ζωής (διατροφή, παιδεία, υγεία κλπ.) θέτουν τα νομικά θεμέλια για το μέλλον.

...Οι πόλεμοι για τη μοιρασιά των γήινων πόρων που έχουν απομείνει έχουν ήδη αρχίσει:

Με το πρόσχημα της ειρήνης διεξάγουν πολέμους.

Στο όνομα της ελευθερίας υποδουλώνουν λαούς.

Παραβιάζουν το δίκαιο υποδουμένοι τους υπερασπιστές του κι έτσι υφαρπάζουν την εξουσία στον πλανήτη.

Μήπως αυτή είναι μία πολύ απαισιόδοξη κριτική της σύγχρονης κατάστασης; Θα το δούμε. Μην εκλάβετε τα παραπάνω σαν μία ιερεμιάδα στη συνταγή του "No Future". Κάθε άλλο. Γιατί η εποχή μας όχι μόνο είναι μία από τις πιο συγκλονιστικές της ιστορίας, συνάμα όμως, όπως θα δούμε στη συνέχεια, το μέλλον εγγυημένα δεν θα φέρει το τέλος της Γης, παρά μόνο την απαλλαγή της από καθετί βρώμικο που τη ρυπαίνει.

Η ελπίδα αυτή και η χαρούμενη προσμονή στηρίζεται στην υπόσχεση της

* Απόσπασμα από το βιβλίο του A.Klinksiek «Das Himmlische Jerusalem am Ende der Zeit»

επιστροφής του Μεσσία. Τότε, «στα τέλη των καιρών», θα γίνει μία επανεκκίνηση, μία νέα αρχή, οπότε θα βασιλεύσει η αγάπη στη Γη.

Ωστόσο, θα ήταν απατηλό να φρονεί κανείς ότι η προσδοκία αυτή θα εκπληρωθεί χωρίς οδύνη και τρόμο. Η σκιώδης στρατιά του κακού δεν θα παραδώσει τα όπλα αμαχητί. Όλοι οι πολεμιστές του θα πάρουν φανερά θέση μάχης. Τότε το κάθε άτομο χωριστά θα υποχρεωθεί να διαλέξει ανάμεσα στο ψέμα του κόσμου και στην αλήθεια του Ουρανού, η οποία θα κατέλθει στη Γη «στα τέλη των καιρών» για να εγκατασταθεί ως η αληθινή «ουράνια Ιερουσαλήμ». Πρώτα όμως θ' απλωθεί το απόλυτο πνευματικό σκοτάδι και θα επικρατήσει τέτοια νύχτα που ομοιά της δεν έχει ξαναδεί η Γη, μέχρι να τη διαλύσει ο Ήλιος της Ζωής που θ' ανατείλει. Μία υπερβολικά αισιόδοξη αυταπάτη; Θα το δούμε.

Σ' αυτό το βιβλίο θα δείξουμε ότι οι φαινομενικά τυχαίες παγκόσμιες εξελίξεις αποτελούν μέρος ενός σχεδίου που έχει εξυφανθεί στα βάθη της ιστορίας, από την αυγή της ανθρωπότητας. Στο μεταξύ τα πέπλα της συνωμοσίας έχουν παραμεριστεί σχεδόν εντελώς και το σχέδιο εκδοπλώνεται φανερά τοις πάσι στη μεγάλη θεατρική σκηνή του κόσμου. Αρκεί να δούμε πίσω στα παρασκήνια ποιος κινεί τα νήματα στους πολιτικούς – μαριονέτες, να κοιτάξουμε τι κρύβεται κάτω από τις μάσκες των πρωταγωνιστών στην παγκόσμια σκηνή. Η πρόθεση αυτού του βιβλίου δεν είναι να παίζει με υποθέσεις για πιθανές συνωμοσίες, αλλά να υποδειξεί το προϊστορικό υπόβαθρο και ν' αναλύσει το σενάριο αυτού του δράματος της πανανθρώπινης ιστορίας.

Θεωρίες Συνωμοσίας;

Αναμφισβήτητα η παγκοσμιοποιημένη οικονομία βρίσκεται στα χέρια των λίγων global players. Και αυτό δεν προέκυψε τυχαία, αλλά έχει διαμορφωθεί βάσει σχεδίου με επιμονή εδώ και αιώνες και χιλιετίες. Οι ισχυροί σ' αυτόν τον κόσμο μας θεωρούν ότι αυτοί διαμορφώνουν παρασκηνακά τα γεγονότα στην παγκόσμια σκηνή. Αλλά στην πραγματικότητα είναι ο «προαιώνιος ψεύτης και διάβολος», ο οποίος κινεί τα νήματα και τους χρησιμοποιεί σαν υποχείρια, υποβάλλοντας τους την πανάρχαια ιδέα – ύβρι: να γίνουν θεοί στη θέση του Θεού.

Μυστικές εταιρείες; Μυστικά συμβόλαια και τελετουργικά; Παγκόσμια ηγεμονία; Σκοτεινές δυνάμεις; Μονοκρατία; Υπερκυβέρνηση; Υπάρχει κάτι σ' αυτές τις θεωρίες; Πρόκειται για παράνοιες και φοβίες των συνωμοσιολόγων; Μακάρι να ήταν έτσι! Ακόμη κι αν διαβάζετε το παρόν σαν μυθιστόρημα τσέπης ή επιστημονικής φαντασίας, η οπτική σας σε σχέση με την πραγματικότητα θα οξυνθεί. Ελάτε να αντιπαραβάλουμε τα σύγχρονα γεγονότα με παμπάλαιες προφητείες.* Σε τελευταία ανάλυση στο μέλλον θα αποκαλυφθούν τα πάντα ούτως ή άλλως. Τίποτα δεν είναι κρυφό υπό τον ήλιο, και κανένα βιβλίο, κινηματογραφικό έργο ή videogame

* Σ.τ.μ. Αναλυτικά βλ. «Το Μέλλον είναι Τώρα!», «Προφητείες γύρω από το 2000» και «Τα Σημεία των Καιρών» στη συνέχεια της ιστοσελίδας.

δεν είναι τόσο καθηλωτικό όσο η πραγματικότητα.

Το σχέδιο για μια παγκόσμια ηγεμονία δεν είναι τόσο κρυφό ώστε να διαδραματίζεται μόνο στην υγιή ή άρρωστη - φαντασία των συνωμοσιολόγων. Στις 17-2-1950 ο James Warburg, της Τράπεζας Warburg, έλεγε σε μία ομιλία του ενώπιον της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας των ΗΠΑ:

«Θα καταλήξουμε σε μια παγκόσμια κυβέρνηση, είτε το θέλουν είτε όχι. Το ερώτημα είναι απλώς αν αυτό θα επιτευχθεί μέσω υποταγής ή μέσω συμφωνίας»!

Επίσης ο Ντέιβιντ Ροκφέλερ, ένας από τους πλουσιότερους ανθρώπους στην υδρόγειο (αν και αυτό από μόνο του δεν τον καθιστά αυτόματα ύποπτο συνωμοσίας), είπε σε μια συνεδρίαση της λέσχης Μπίλντεμπεργκ τον Ιούνιο του 1991 στο Μπάντεν - Μπάντεν:

«Είμαστε στα πρόθυρα μίας παγκόσμιας ανακατάταξης. Το μόνο που χρειαζόμαστε είναι η σωστή, γενική κρίση κι έτσι τα έθνη Θα αποδεχτούν τη Νέα Παγκόσμια Τάξη»!

Το αν υπάρχει ή όχι ένα σχέδιο παγκόσμιας μονοκρατορίας δεν είναι απλώς ένα θεωρητικό ερώτημα. Για το σύγχρονο άνθρωπο και για την ψυχική του ολοκλήρωση είναι σημαντικό να διακρίνει το φως μέσα στο γενικό σκοτάδι που μας περιβάλλει. Η ψυχή του καθενός αποφασίζει ποιο δρόμο θα πάρει πνευματικά, «με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει». Επειδή η απόφαση αυτή έχει συνέπειες πέρα από την επίγεια ζωή, είναι καλό για την ψυχή να γνωρίζει ποιες δυνάμεις απεργάζονται ποιο σχέδιο, εφόσον δεν θέλει να γίνει υποχείριό τους.

Τι είναι όμως αυτό το σχέδιο, βάσει του οποίου οι αφανείς ισχυροί του κόσμου θέλουν να ελέγξουν όλον τον πλανήτη; Στην πραγματικότητα είναι τόσο παλιό όσο και ο άνθρωπος. Η συνωμοσία άρχισε ήδη στον παράδεισο, όταν ο πρώην Εωσφόρος, ο έκπτωτος άγγελος, -παρέσυρε τους πρώτους ανθρώπους στην ανυπακοή με την υπόσχεση ότι θα γίνουν θεοί. Ο ίδιος Εωσφόρος δεν έπαυε έκτοτε να παρασύρει τα θύματά του υποσχόμενος εφήμερα πλούτη, εξουσία ή δόξα για να του πουλήσουν την ψυχή τους, ούτως ώστε να επικρατήσει αυτός στην πάλη ανάμεσα στο φως και στο σκοτάδι που δεν είναι μόνο σύμβολο και παραμύθι.

Τα δε τελευταία 200 χρόνια με την επέλαση του υλισμού κάθε μορφής και της αθεΐας, πλησιάζει όλο και πιο κοντά στο στόχο του. Εμφανώς η πρόθεσή του να κατακτήσει την παγκόσμια ηγεμονία, μέσω της ενσάρκωσης του βιβλικού «Αντίχριστου», πλησιάζει βήμα - βήμα, μετά από προσπάθειες αιώνων, στην ωρίμασή της. Είναι σχεδόν όλα έτοιμα. Οι υπηρέτες του προετοιμάζουν επιμελώς τη μεγαλοπρεπή, ένδοξη είσοδό του στην παγκόσμια σκηνή. Γιατί η τυφλή ανθρωπότητα θα τον λατρέψει σαν σωτήρα από την κρίση και θα του υποταχθεί πριν δείξει το αληθινό πρόσωπό του. Αυτά τα μελλοντικά γεγονότα προαγγέλουν ιερά βιβλία και μεμονωμένα προφητικές φωνές σε όλον τον πλανήτη απαρχής κόσμου...

Το υποχθόνιο σχέδιο

...Οι κύκλοι για τους οποίους γίνεται λόγος εδώ δεν έχουν ιδεολογικά κίνητρα, δεν ανήκουν αποκλειστικά και μόνον σε μια συγκεκριμένη φυλή, θρησκεία ή εθνικότητα. Είναι αβάσιμο να χαρακτηρίζονται «δεξιοί, αριστεροί ή φιλελεύθεροι», καθώς το χαρακτηριστικό τους είναι ότι χρησιμοποιούν κάθε θεσμό και κάθε άνθρωπο, προκειμένου να εδραιώσουν την εξουσία τους και να πετύχουν τους σκοπούς τους.

Γι' αυτόν το λόγο, όπου αυτό εξυπηρετεί τους σκοπούς τους, χρησιμοποιούν φασίστες και κομμουνιστές, φτωχούς και πλούσιους, επαναστάτες και υπερ-συντηρητικούς, μωαμεθανούς, χριστιανούς ή εβραίους, αθεϊστές και σατανιστές. Και κυρίως εκμεταλλεύονται τους χλιαρούς, τους βολεμένους, τους αδιάφορους και τους εθελοτυφλούντες εύπιστους.

Το πιο πρόσφορο έδαφος, το «κουμπί» στο οποίο πατάνε, είναι ο εγωισμός, η αντιχριστική ιδιότητα του καθενός μας, που μας χωρίζει από την ενότητα με το θείο. Τα θύματά τους δεν αντιλαμβάνονται καν ότι έχουν πιαστεί στο δόκανο, γιατί τα αποκοιμίζει το εγώ τους. Άλλωστε οι συνωμότες είναι μαέστροι στους εκβιασμούς, στο χειρισμό των ψυχών και στο να καλύπτουν τα ίχνη τους.

Υπάρχουν πολλοί μυστικοί κύκλοι εξουσιαστών και οι στόχοι τους μπορεί συχνά να συγκρούονται ή να διαφέρουν. Ωστόσο, είτε είναι η Αλ Κάιντα, είτε καπιταλιστές, κομμουνιστές ή εθνικοσοσιαλιστές κ.ο.κ., το κοινό χαρακτηριστικό είναι ότι θέλουν ν' ανατρέψουν την υφιστάμενη καθεστηκία τάξη...

Κάθε μέσο είναι θεμιτό γι' αυτόν το σκοπό:

- Η κατάλυση νόμιμων κυβερνήσεων ως προϋπόθεση για την εγκαθίδρυση μιας κεντρικής παγκόσμιας υπερκυβέρνησης.
- Η κατάλυση της ελευθερίας της γνώμης και της αυτοδιαμόρφωσης της προσωπικότητας, γιατί είναι εμπόδια στον απόλυτο έλεγχο των μαζών.
- Η κατάργηση της ιδιοκτησίας και του κληρονομικού δικαιώματος ώστε να μην υπάρχει οικονομική ανεξαρτησία.
- Η αποδόμηση της εθνικής και πολιτισμικής ταυτότητας, γιατί άνθρωποι χωρίς ρίζες χειραγωγούνται πιο εύκολα.
- Η διάλυση της οικογένειας, ώστε να υπάρχει μία ελεγχόμενη ομοιόμορφη διαπαιδαγώγηση και ανατροφή.
- Η κατάλυση της δικαιοσύνης, της τάξης, της ηθικής και της ψυχολογικής, ακεραιότητας, ώστε να μπορούν να επιβληθούν διά της βίας οι νόμοι της παντοκρατορίας των εξουσιαστών.
- Ο έλεγχος και η χειραγώγηση των θρησκειών, γιατί ο πόλεμος για την παγκόσμια κυριαρχία είναι και πνευματικός.

Και τα παραπάνω μέσα είναι μόνον λίγα, απ' όσα χειρίζονται στην πραγματικότητα...

Ο Klinksiek στο βιβλίο του αναδεικνύει τους κρυφούς και όχι και τόσο κρυφούς πρωταγωνιστές του παγκόσμιου εσχατολογικού δράματος. Ωστόσο όλοι μας

συμμετέχουμε σ' αυτό, στον έναν ή στον άλλο βαθμό...

Η σατανική επίδραση δεν αφορά μόνο τους υλιστές, αλλά δηλητηριάζει ακόμη και ανθρώπους που πασχίζουν για την πνευματική τελειοποίησή τους, χωρίς να έχουν βάλει – ίσως στο βαθμό που χρειάζεται – το Χριστό στο κέντρο της προσπάθειάς τους. Γι' αυτό εύκολα πέφτουν θύμα σε ιδεολογίες που τους υπόσχονται ειρήνη, ευημερία, «λαγούς με πετραχήλια», όπως θα δούμε στο παρακάτω απόσπασμα από 'το διαδικτυακό βιβλίο «Ο Λαβύρινθος και η Έξοδος – Φως και Σκοτάδι σε Θεοσοφία, New Age κλπ.»

ηπροφητείασήμερα.gr

Οι Εσχατολογικές Προφητείες και η Παγκόσμια Μονοκρατορία του Αντίχριστου*

Η ιδέα ότι τα προβλήματα της ανθρωπότητας θα λυθούν με μία παγκόσμια θρησκεία, ένα παγκόσμιο κράτος και μία παγκόσμια διακυβέρνηση είναι μία παλιά ουτοπία που εύλογα απηχεί τον πόθο του ανθρώπου για ειρήνη και γενική ευημερία. Στην ιστορία των ατελών ανθρώπων που αναζητούν την τελείωση, η ιδέα αυτή έχει εμφανιστεί με πολλές μορφές. Μεταξύ άλλων, στα τέλη του 19ου αιώνα υπήρξε το ιδανικό της ηγεσίας της Θεοσοφικής Εταιρείας που με τη σειρά της εμπνεόταν από τον τεκτονισμό. Ιδιαίτερα στις ΗΠΑ η ιδέα μίας Νέας Παγκόσμιας Τάξης έχει μακρά παράδοση και μεγάλη δημοτικότητα τόσο ως πολιτικό όσο και ως πνευματικό ιδεώδες. Είναι γνωστό εξάλλου και όχι τυχαίο ότι πάνω στο χαρτονόμισμα του ενός δολαρίου γράφει στα λατινικά : «*Novus ordo seculorum*». Επίσης είναι γνωστό ότι τα σύμβολα που απεικονίζονται στο δολάριο, η πυραμίδα και ο οφθαλμός του Εωσφόρου, αποτελούν κλασικά τεκτονικά σύμβολα. Άλλωστε η ιδέα της Νέας Παγκόσμιας Τάξης προέρχεται από τους Τέκτονες και ιδίως τους Ιλλουμινάτους.

Ο Άνταμ Βάιτσαουπτ (Adam Weishaupt), ο ιδρυτής της μυστικής αδελφότητας των Ιλλουμινάτων το 1776 προσδιόρισε τους σκοπούς της με τα παρακάτω λόγια: Οι πολιτικοί ηγέτες και τα μεμονωμένα κράτη θα εξαφανιστούν από προσώπου γης χωρίς να υπάρξει βία. Έτσι η ανθρωπότητα θα αποτελεί μία μεγάλη οικογένεια ανθρώπων που θα ακολουθούν αποκλειστικά τη λογική στη ζωή τους. Σε όλους τους τομείς θα επικρατεί η ανεκτικότητα απέναντι στο διαφορετικό και στο ξένο. Επίσης δεν θα είναι δυνατό ούτε θεμιτό να υπάρχει μία μοναδική, απόλυτη αλήθεια ή θρησκεία.

Το *Παγκόσμιο Λεξικό του Τεκτονισμού* γράφει πως η θεμελιακή αρχή των Τεκτόνων είναι «*ότι αναγνωρίζουν μόνο τη θρησκεία εκείνη για την οποία μπορούν να συμφωνήσουν όλοι οι άνθρωποι, ενώ αφήνουν τον καθένα ελεύθερο να έχει την προσωπική του γνώμη*».

Τους ίδιους στόχους σε γενικές γραμμές έχει η ιδεολογία της Νέας Παγκόσμιας Τάξης, οι βασικές δομές σε αυτήν την κατεύθυνση έχουν ήδη δημιουργηθεί. Η παγκοσμιοποίηση και η τεχνολογία με τη ραγδαία πρόοδο των τελευταίων δεκαετιών έχουν ήδη σε μεγάλο βαθμό μετατρέψει τον κόσμο σε

«παγκόσμιο χωριό». Το κύριο πρόβλημα αποτελούν ακόμη οι πολιτισμικές, εθνικές και θρησκευτικές ιδιαιτερότητες. Τις δύο πρώτες τις εξαλείφει σταθερά η παγκοσμιοποιημένη «κουλτούρα», οι τελευταίες εξακολουθούν να παραμένουν ένα σοβαρό εμπόδιο που πρέπει να παραμεριστεί.

Κατά παρόμοιο τρόπο με τους Ιλλουμινάτους μια σειρά από άτομα που διαμόρφωσαν το χαρακτήρα της Θεοσοφίας, η Μπλαβάτσκι, ο Όλκοτ, η Μπεζάντ και η Μπέιλη, πρέσβευαν την ιδέα της «ανθρωπότητας που αποτελεί μία οικογένεια», στην οποία «όλοι οι άνθρωποι καλής θέλησης» συνεργάζονται και εγκαθιδρύουν το βασίλειο της ειρήνης στη Γη. Χαρακτηριστικά έλεγε ο Όλκοτ: *«Καμία θρησκεία δεν είναι ανώτερη από την αλήθεια. Η ειρήνη και η πρόοδος της ανθρωπότητας βρίσκεται στην αδελφοποίηση όλων των θρησκειών».*

Η «ανεξιθρησκεία» και «η οικουμενική ένωση των θρησκειών» θα πρέπει να οδηγήσουν στο ενιαίο παγκόσμιο κράτος με ένα ενιαίο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα και μία ενιαία παγκόσμια θρησκεία. Ειδικά η Μπέιλη εκπόνησε σχέδια για μία νέα παγκόσμια τάξη, μία παγκόσμια πιστωτική κάρτα και μία κατανομή των τροφίμων σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ίδια ανέπτυξε επίσης ένα θεολογικό σύστημα για μία νέα οικουμενική θρησκεία και ζήτησε την εξάλειψη όλων των θρησκειών που υποστηρίζουν ότι κατέχουν τη μοναδική αλήθεια, όπως ο ιουδαϊσμός, ο χριστιανισμός και το Ισλάμ, υποδηλώνοντας προφανώς ότι εκεί είναι τα όρια της ανοχής των υπερασπιστών της «ανεξιθρησκείας» απέναντι στους άλλους.

Πολλοί μελετητές υποστηρίζουν ότι αν παρατηρήσει κανείς προσεκτικά, διαπιστώνει ότι οι σκοποί τόσο της Θεοσοφικής Εταιρείας όσο και της θυγατρικής της Νέας Εποχής συμπίπτουν εξόφθαλμα σχεδόν στα περισσότερα σημεία με τα χαρακτηριστικά του μελλοντικού παγκόσμιου αντιχριστικού συστήματος για το οποίο μιλάει η Γραφή και κυρίως η Αποκάλυψη του Ιωάννη. Θα αναφέρουμε τα τρία βασικά σημεία: α. Ένα παγκόσμιο πολιτικό σύστημα και κράτος όπου όλοι θα έχουν αναγκαστικά την ίδια γνώμη (Αποκ. 17,13). β. Ένα ενιαίο οικονομικό σύστημα στο οποίο θα μπορεί να αγοράζει και να πουλά μόνο όποιος θα φέρει ένα ιδιαίτερο γνώρισμα. Στη συμβολική γλώσσα της κατά Ιωάννη Αποκάλυψης το γνώρισμα αυτό είναι το όνομα του θηρίου ή ο αριθμός που αντιστοιχεί στο όνομά του. δηλαδή το γνωστό 666 (Αποκ. 13,17 κ. εξ.), γ. Μία παγκόσμια θρησκεία στην οποία όλοι θα λατρεύουν το δράκοντα και το θηρίο που βγαίνει από τη θάλασσα, δηλαδή τον Αντίχριστο (Αποκ. 13,8).

Εδώ αρκεί να επισημανθεί ότι οι χαρακτηρισμοί της Αποκάλυψης αποκωδικοποιημένοι και μεταφερόμενοι στη σύγχρονη εποχή θα μπορούσαν κάλλιστα να περιγράφουν σημερινές έννοιες όπως Νέα Παγκόσμια Τάξη, Παγκοσμιοποίηση, Νέα Εποχή, Διαδίκτυο, Παγκόσμια Τράπεζα, Οικουμενική Κίνηση κ.λπ.

Ωστόσο το «όραμα» της μονοκρατορίας και της απόλυτης επικράτησης της δικής τους κοσμοθεωρίας, υπάρχει στα κεφάλια φανατικών σε κάθε θρησκεία. Όπως παρατηρεί ο πολιτειολόγος – δημοσιογράφος Βόλφγκανγκ Έγκερτ (Wolfgang Eggert) στο εμπεριστατωμένο, εντελώς ξένο προς τη διαδεδομένη συνωμοσιολογία βιβλίο του *Μεσσιανικά δίκτυα Προωθούν το Τέλος του Κόσμου: «Πολλοί «Ιουδαίοι» χασιντίμ,*

«χριστιανοί» ελευθεροτέκτονες, «μουσουλμάνοι» σούφι και «βουδιστές-ινδουιστές» ταντριστές σπρώχνουν σήμερα προς έναν αποκαλυπτικό τζιχάντ ο οποίος περνώντας από έναν Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο θα καταλήξει στην επικράτηση μιας μυστικιστικής παντοκρατορίας. Είναι όλοι τους ακραίοι φονταμενταλιστές που ευαγγελίζονται την τρέλα του πολέμου. Όλοι τους προωθούν τον πόλεμο μεταξύ των πολιτισμών προκειμένου να θέσουν τέρμα στη Μαύρη Κοσμική Εποχή, την Kali Yuga την οποία ζούμε, μέσω ενός Αρμαγεδδώνα που τον θεωρούν αναπόφευκτο. Ο στόχος τους είναι να ανοίξουν τις πύλες στη «Χρυσή Εποχή», το ιερό βασίλειο που θα ακολουθήσει, υποτίθεται, ύστερα».

Η Εωσφορική Μύηση

Ο κάθε αντικειμενικά και κριτικά σκεπτόμενος γνωρίζει ότι όλα τα δοκιμασμένα πολιτικά -κοινωνικά συστήματα έχουν λίγο ως πολύ οδηγήσει στην εκμετάλλευση, στην υποδούλωση του ανθρώπου και της φύσης. Ωστόσο το να καταργηθούν μέσω της «Εωσφορικής Μύησης» που ευαγγελίζεται η New Age, είναι αυτονόητα το πέρασμα υπό τη Σκύλα στη Χάρυβδη.

Δεν είναι τυχαίο ότι η ιεραρχία των «αναληφθέντων» δασκάλων της HPB lavatsky ταυτίζει τον Ιεχωβά με τον «κύριο αυτού του κόσμου», το Σατανά, τον οποίον οφείλουμε να λατρεύουμε ως δημιουργό της ύλης. Η πτώση του Εωσφόρου σημαίνει στην πραγματικότητα «την κάθοδο του Φωτοφόρου Πνεύματος στην ύλη γιατί μόνον έτσι η ύλη μπορεί να διαποτιστεί με φως και συνείδηση. Χωρίς αυτήν την πτώση δεν θα υπήρχε λύτρωση για τον άνθρωπο... Ο Σατανάς κάνει τον άνθρωπο θείο... και τον λυτρώνει από την αμαρτία της άγνοιας και συνεπώς από το θάνατο. ...Είναι ο θεός του πλανήτη μας και ο μοναδικός θεός, ο δημιουργός της ιεραρχίας των μυστών στον πλανήτη Γη» (Μυστική διδασκαλία)

Εδώ γίνεται σαφές ότι για την Μπλαβάτσκι και πολλούς εσωτεριστές ο Εωσφόρος αντικαθιστά τον Ιησού-Χριστό και θεωρείται ο πραγματικός λυτρωτής της ανθρωπότητας. Ο Ιησούς έχει έναν υποδεέστερο ρόλο, κατώτερο και από του Βούδα. Όντως πρόκειται για απροκάλυπτη λατρεία του Εωσφόρου.

Ο συγγραφέας H.G. Wells σύμφωνα με το «The Becan» όργανο του «Lucis Trust», «υπήρξε ένας πρωτεργάτης, που έκανε περισσότερα από κάθε άλλον για να ξεσηκώσει τα πλήθη να επαναστατήσουν ενάντια στο χριστιανικό δόγμα». Στο βιβλίο του «Η Φανερή Συνωμοσία -Κάλεσμα για την Παγκόσμια Επανάσταση» έδωσε οδηγίες στρατηγικής για την επίτευξη των εωσφορικής έμπνευσης στόχων του New Age. Όντως η καταπίεση από τις εκκλησίες και η εκκοσμίκευση =αλλοίωση της χριστικής διδασκαλίας, έχει οδηγήσει πολλούς, κατά τ' άλλα ευφυείς, διανοητές να λατρεύουν τον Εωσφόρο για θεό.

Παρόμοια ο Ντέιβιντ Σπράνγκλερ (David Spangler), ιδεολόγος του New Age, γνωστός από την κοινότητα Findhorn, η οποία «φωτίζεται επίσης από το φως του Εωσφόρου», γράφει το 1978 στο *Reflections on Christ* (παράθεμα από την C. Cumbe):

«Η οντότητα που βοηθάει τον άνθρωπο να φτάσει στη θέωση είναι ο Εωσφόρος... ο άγγελος της ανθρώπινης εξέλιξης ...

Το αληθινό φως του Εωσφόρου δεν μπορεί να γίνει αισθητό όταν κανείς το αρνείται. Το αληθινό φως αυτής της μεγάλης οντότητας μπορεί κανείς να το αναγνωρίσει, όταν τα μάτια του βλέπουν με το φως του Χριστού. Ο Εωσφόρος ενεργεί μέσα στον καθένα από μας για να μας εισάγει στην τελειότητα. Όταν περάσουμε σε μία νέα Εποχή, την Εποχή της Τελείωσης του ανθρώπου, ο καθένας μας θα φτάσει με κάποιον τρόπο στο σημείο της εωσφορικής μήησης.

« Ο Εωσφόρος έρχεται για να μας δώσει οριστικά το χάρισμα της τελειότητας. Εάν την δεχθούμε, είμαστε και εκείνος και εμείς ελεύθεροι. Πολλοί άνθρωποι βιώνουν ήδη τώρα την εωσφορική αυτή μήηση και πολλοί θα την βιώσουν στις μελλοντικές ημέρες γιατί είναι μία μήηση για τη Νέα Εποχή..».

Ο Εωσφόρος «ο σωτήρας του κόσμου»;

Ο Ρούντολφ Πάσσιαν (Rudolf Passian) στο βιβλίο του Licht und Schatten der Esoterik παρατηρεί: *«Κατ' αυτόν τον τρόπο επηρεάζεται η σκέψη καλοπροαίρετων ανθρώπων και παίρνει λάθος προγραμματισμό. Τους υπόσχονται μία υπέροχη νέα Εποχή με μία νέα παγκόσμια θρησκεία, τους συνιστούν να επαναλαμβάνουν συχνά τη Μεγάλη Επίκληση και τον αριθμό 666 κι άλλα συναφή... Είναι τραγικότατο πόσων ατόμων η πολύτιμη βούληση και ενέργεια οδηγούνται σε λάθος δρόμους. Ομολογουμένως πάρα πολλοί από τους σκοπούς του New Age είναι σωστοί και άξιοι επιδίωξης. Όμως ορισμένα προειδοποιητικά σημάδια και ανησυχητικά συνοδά φαινόμενα - όπως η μανία με τον Εωσφόρο και με την παγκόσμια κυριαρχία - δημιουργούν σοβαρές υπόνοιες»...*

[...] Με τι ωραία, δελεαστικά λόγια καμουφλάρεται εδώ το ψέμα ότι ο Εωσφόρος μας φέρνει «την Εποχή της Τελειοποίησης του ανθρώπου», «το οριστικό χάρισμα της τελειότητας» κοκ. Αλλά η τελειοποίηση δεν δίνεται χάρισμα, αντίθετα πρέπει να την κατακτήσουμε με τον αγώνα μας κι αυτό θέλει πολύ χρόνο μέχρι να το καταφέρουμε με τη βοήθεια του Θεού και των αγγέλων που μας προστατεύουν. Αυτό θα 'πρεπε να το καταλαβαίνει ακόμη και ο πιο καλόπιστος οπαδός της Νέας Εποχής.

Πώς λέγεται στην επιστολή προς Τιμόθεο Β' 4.34; «θα 'ρθει καιρός που οι άνθρωποι δεν θ' ανέχονται την σωτήρια διδασκαλία, αλλά, θα μαζεύουν γύρω τους πλήθος από δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις επιθυμίες τους για ν' ακούνε αυτά που τους γαργαλά ευχάριστα τ' αυτιά θα κλείσουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στραφούν στα παραμύθια».

[...] Όποιος, λοιπόν, ασκείται στη «Μεγάλη Επίκληση», στο 666 και στα παρόμοια με τον καιρό νοητικά και ψυχικά - ενεργειακά εισάγεται σε μία συγκεκριμένη δόνηση, στο αστρικό πεδίο της οποίας θα βρεθεί μετά το θάνατό του. Γιατί οι λογισμοί μας είναι καθοριστικοί όχι μόνο για την επίγεια πορεία μας, αλλά πολύ περισσότερο για τη μεταθανάτια εξέλιξη. Καθώς η ελεύθερη βούληση του καθενός δεν περιορίζεται ούτε εκεί, εκείνοι που έλκονται από μία «Ιεραρχία» αμφίβολης ποιότητας, θα εξουσιάζονται απόλυτα απ' αυτήν. Όπως λέει ο Χριστός, «Να σας γίνει αυτό που πιστεύετε» (Ματθ. 9,29).

Η Νέα Εποχή μιμείται ακόμη και τη βιβλική προειδοποίηση για τους ψευδοχριστούς!...

(Εδώ έχουμε το ενδιαφέρον φαινόμενο όπου ένας εκπρόσωπος του Ν.Α. από αφέλεια, άγνοια, καλή πρόθεση ή εσκεμμένα; προειδοποιεί για τον κίνδυνο από τους ψευδοχριστούς. Όμως ακριβώς αυτούς τους ψευδοχριστούς κάθε είδους προωθεί το New Age, τον Μαϊτρέγια - Χριστό - Εωσφόρο...)

«Στην εποχή μας της πνευματικής αφύπνισης, είναι εξαιρετικά σημαντικό να αναγνωρίσουμε την πολικότητα των αρνητικών δυνάμεων, οι οποίες εξισορροπούνται από τη θετική δύναμη του Φωτός (του Χριστού) [...] Ο Στάνιερ είχε προφητέψει ότι ο Αχριμάν (ο άρχων του σκότους, στη ζωροαστρική παράδοση), θα ενσαρκώνονταν πράγματι σ' ένα φυσικό σώμα, όπως είχε κάνει ο Χριστός πριν 2000 χρόνια.

Εννοείται ότι το ίδιο ισχύει για τον Εωσφόρο. Αποκαλυπτικά κείμενα, όπως στο Ματθαίο 24 και στο Λουκά 17, μας προειδοποιούν να προσέχουμε να μην εξαπατηθούμε:

“Εάν κάποιος σας πει «κοίτα, εδώ ή εκεί είναι ο Χριστός», μην το πιστέψετε. Γιατί θα παρουσιαστούν ψευδοχριστοί και ψευδοπροφήτες, για να παραπλανήσουν, αν γίνεται, ακόμη και τους εκλεκτούς”. (Ματθ. 24,23-24)

Έχουν ήδη παρουσιαστεί και θα συνεχίσουν να παρουσιάζονται ολοένα και πιο συχνά και όλο και πιο δραστικά [...].

Για εκείνους που συμμετέχουν σε μία πνευματική κίνηση υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να διεισδύσει ο Εωσφόρος μέσα από τα κανάλια της εγωμανίας και της αυταρέσκειας. Ο Αντίχριστος μπορεί να δράσει με όχημα ένα φαινομενικό φως. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, γιατί στο προσεχές μέλλον πιθανόν να εμφανιστούν κινήσεις οι οποίες εξωτερικά να πείθουν, αλλά να αποτελούν εργαλεία του δαίμονα. [...].

Όπως είπαμε ζούμε σε μια εποχή πνευματικής αφύπνισης. [...] Πράγματι ανατέλλει μία νέα Εποχή. Ως εκ τούτου δεν είναι απορίας άξιο ότι δυνάμεις που απορρίπτουν και διαστρεβλώνουν πνευματικές γνώσεις, προσπαθούν όλο και πιο απεγνωσμένα να επιβάλουν την εξουσία τους. Η μάχη του Αρμαγεδδώνα έχει ήδη αρχίσει όντως. Κάθε μία ψυχή είναι ένα πεδίο μάχης και πρέπει ν' αποφασίσει με ποιον θα συστρατευτεί και σε ποιον θα μείνει πίστη. Οι ακτίνες της αγάπης μπορούν να κατευθυνθούν προς την αιώνια ύπαρξη μέσα σε κάθε ψυχή. Όσο κακός κι αν είναι κάποιος, μπορεί να λυτρωθεί με την Αγάπη και το Φως, μία Δύναμη, στην οποία δεν μπορεί τελικά ν' αντισταθεί κανένα κακό»... (G. Trevelyan «Ένα Όραμα της Εποχής του Υδροχόου»).

Η κατάχρηση του ονόματος του Χριστού

Επίσης στο επόμενο παράδειγμα θα δούμε πώς οι Θεόσοφοι, οι ανθρωποσόφοι και η Νέα Εποχή χρησιμοποιούν τον Χριστό και το όνομά του; «Ενώ στη Βίβλο συνδέεται αποκλειστικά και σαφέστατα και διαχρονικά με το πρόσωπο του Ιησού, αυτοί αντίθετα τον αντικαθιστούν μ' έναν «κοσμικό Χριστό», που δεν ταυτίζεται με τον Ιησού και ενεργεί μέσα απ' όλες τις θρησκείες κι όλους τους λαούς.

Τι είναι αυτό που τους παρασύρει συνειδητά ή ασυνείδητα να το κάνουν;

Γιατί δεν παίρνουν ένα άλλο όνομα, αντί γι' αυτόν τον τίτλο "Χριστός", στον οποίο η Βίβλος δίνει ένα εντελώς άλλο περιεχόμενο πέρα από κάθε παρερμηνεία; Εδώ πρέπει να σκεφτώ τα λόγια που ο Στάινερ βάζει στο στόμα του Εωσφόρου, που γι' αυτόν "δεν είναι εντελώς κακή δύναμη", στο έργο του με τίτλο «Η Εξέταση της Ψυχής»;

«Οι Αρχοντες του Πνεύματος (σ.τ.μ. η Ιεραρχία)

Δεν είναι δα τόσο χαζοί'

Για τον Χριστό μιλούν κι αυτοί,

Γιατί το όνομα αυτό όλες τις πύλες ανοίγει,

Που οδηγούν στην ανθρώπινη ψυχή.

Για του Χριστού τον αντίπαλο

Παγιδεύει πιο αποτελεσματικά

Την ανθρώπινη καρδιά

Οποιος το είδωλο

Με το όνομα του Χριστού βαπτίζει».

(Πηγή: Vera Pierott, Η Ανθρωποσοφία)

Ο αντίχριστος και η παγκόσμια δικτατορία του

«Ενάντια στις κόκκινες ορδές θα πολεμούν φωτιά, νερό και σίδηρο. Οι καρδιές θα λαχταρούν την ειρήνη. Την κατάλληλη στιγμή θα πεθάνουν οι αυτουργοί του πολέμου, εκτός από έναν, ο οποίος θα κάνει συντρίμια όλη τη Γη». (9,51)

«Ολόκληρος ο κόσμος θα αποτελέσει μια μοναδική μοναρχία, που δεν θα έχει ειρήνη ούτε θα διαρκέσει πολύ. Τότε θα χαθεί η ψαρόβαρκα καθώς θα την οδηγήσουν στον όλεθρο». (1,4)

«Από τα τρία ζώδια του νερού σημαδεμένος θα γεννηθεί εκείνος που θα κάνει την Πέμπτη αργία. Η ιαχή του, η φήμη του, η εξουσία του και η ισχύς του θα μεγαλώσουν σε θάλασσα και σε στεριά, σαν τον τυφώνα στην Ανατολή». (1.50)

Νοστράδαμος

Αυτές είναι οι συντεταγμένες του «θηρίου που θα βγει από τη θάλασσα», του αντίχριστου από την Αποκάλυψη του Ιωάννη. Κατά τη γέννησή του οι πλανήτες βρίσκονταν στον Καρκίνο, στο Σκορπιό και στους Ιχθείς. Θα ιδρύσει μια νέα θρησκεία που θα γιορτάζει την Πέμπτη ως ημέρα αφιερωμένη στον ίδιο.

Η Μπέρτα Ντούντε έγραφε στις 24-1-1964 για την εμφάνιση του αντίχριστου: «Δεν αργεί να έρθει η εποχή όπου ο αντίμαχός Μου θα πάρει για τελευταία φορά στα χέρια του την εξουσία σε αυτή τη Γη. Προηγουμένως όμως θα μιλήσω Εγώ ο Ίδιος με βροντερή φωνή ούτως ώστε μπροστά στον έσχατο κίνδυνο να βρουν λίγοι ακόμη το δρόμο προς Εμένα Αυτοί θα Μου μείνουν και στη συνέχεια αφοσιωμένοι, καθώς θα με αναγνωρίσουν από τη φανερή βοήθεια που θα τους δώσω και έτσι δεν θα

απαρνηθούν ποτέ πια την πίστη τους σε Εμένα. Μα αυτοί θα είναι λιγιστοί ενώ ο αντίπαλος θα έχει μεγάλη δύναμη. Γιατί οι άνθρωποι θα έχουν έλθει σε τέτοια απελπιστική κατάσταση εξαιτίας της τεράστιας φυσικής καταστροφής, που θα ακολουθούν οποιονδήποτε τους υποσχεθεί να τους βοηθήσει να βγουν από τη δυστυχία τους.

Θα υπάρξει ένας που θα το κάνει αυτό και έτσι θα κερδίσει με το μέρος του όλους όσοι δεν αφοσιώθηκαν σε Εμένα. Οι δικοί Μου θα κρατήσουν αποστάσεις από αυτόν, επειδή θυμούνται τις νουθεσίες και τις προειδοποιήσεις Μου ότι τους περιμένει ο μεγάλος διωγμός των πιστών που θα εξαπολύσει ο αντίπαλός Μου. Όμως οι άνθρωποι του κόσμου θα τον επευφημούν καθώς εκείνος ξέρει πώς να τους τυφλώνει. Έτσι θα πραγματοποιήσει πράγματα που θα τους κάνουν να πιστέψουν ότι διαθέτει υπερφυσική δύναμη. Και ακριβώς το γεγονός ότι όλοι εκείνοι που δεν πιστεύουν τον αναγνωρίζουν σαν ηγέτη και σωτήρα τους από όλα τα γήινα δεινά, υποδεικνύει ότι είναι δάκτυλος του αντιπάλου Μου. Ο αντίπαλός Μου χρησιμοποιεί το σωματικό περίβλημα ενός ανθρώπου για να μπορεί να μαίνεται ανεξέλεγκτα στη Γη.

Εσείς που συγκαταλέγεστε στους δικούς Μου θα αναρωτηθείτε για ποιο λόγο ανέχτηκα την κυριαρχία του και δεν προκαλώ την πτώση του. Αυτή είναι όμως η τελευταία φορά που δρα σε τέτοια μεγάλη κλίμακα σε αυτή τη Γη. Η δράση του αυτή είναι που θα προκαλέσει το τέλος της τωρινής Γης. Αυτός θα δώσει το έναυσμα στον τελευταίο πόλεμο από τον οποίο πρέπει να βγείτε νικητές, καθώς πρόκειται για την τελική απόφαση που οφείλετε να πάρετε πριν έρθω αυτοπροσώπως για να σώσω τους δικούς Μου ανθρώπους.

Η φυσική καταστροφή που έγινε ξύπνησε στους ανθρώπους μια μεγαλύτερη θέληση να ζήσουν. Έτσι όποιος επέζησε από την καταστροφή προσπαθεί με όλα τα μέσα να αποκτήσει πάλι γήινα αγαθά και ευημερία. Ο αντίπαλός Μου υποστηρίζει αυτές τις προσπάθειες και γι' αυτό αποκτά αναρίθμητους οπαδούς. Επιπλέον ξέρει πώς να εξαπατά τους ανθρώπους και να τους κρύβει το αληθινό του πρόσωπο. Έτσι τον βλέπουν σαν ένα άνθρωπο που διαθέτει υπερφυσική δύναμη, τον εμπιστεύονται ανενδοίαστα και του παραχωρούν το δικαίωμα να διατάζει ό,τι θέλει υπακούοντάς τον τυφλά.

Οι οπαδοί του θα είναι τόσο πολυάριθμοι που οι λίγοι πιστοί που διακρίνουν το αληθινό του πρόσωπο δεν μπορούν να αντισταθούν στις επιθέσεις του. Αναγνωρίζουν ποιος είναι ακριβώς από το γεγονός ότι θέλει να εξαφανίσει την πίστη των ανθρώπων στον Ιησού Χριστό και να ανέβει ο ίδιος στον ύψιστο θρόνο, ενώ οι υπόλοιποι θα οφείλουν να τον προσκυνούν. Οι περισσότεροι όντως θα τον προσκυνήσουν καθόσον κάνει πραγματικά θαύματα με τη δύναμη που του έχει απομείνει.

Θα τον αναγνωρίσετε όταν θα κάνει την εμφάνισή του, όμως προηγουμένως θα δώσω Εγώ στους ανθρώπους τη δυνατότητα να Με αναγνωρίσουν μέσω μιας φυσικής καταστροφής που οι διαστάσεις της θα τρομοκρατήσουν τον κόσμο. Ακριβώς μετά από αυτό το γεγονός θα εμφανιστεί εκείνος για να υποσχεθεί βοήθεια και σωτηρία από το μεγάλο χάος. Έτσι θα αποκτήσει πολλούς οπαδούς για το λόγο ότι οι άνθρωποι είναι πια ώριμοι για την καταστροφή. Διαφορετικά θα τον αναγνώ-

ρίζαν και θα Μου ζητούσαν να τους προστατεύσω από τον ίδιο και τις μηχανοραφίες του.

Δεν αργεί να έρθει η ώρα που θα παρουσιαστεί. Αρχικά θα προσποιηθεί τον ευσεβή, μα σύντομα θα αφήσει να φανεί το αληθινό του πρόσωπο. Όμως οι άνθρωποι είναι τυφλοί και κάνει εύκολα ό,τι θέλει μαζί τους. Απαρνούνται εύκολα την πίστη τους σε ένα Θεό επειδή η συμφορά που τους έχει βρει είναι δυσβάσταχτη. Έτσι είναι πρόθυμοι να ανεβάσουν στον ύψιστο θρόνο εκείνον που είναι ο μεγαλύτερος εχθρός και αντίπαλός Μου. Αυτός ο ίδιος με την (κακή) φύση του έχει ενσαρκωθεί μέσα σε ένα άνθρωπο για να δρομολογήσει την τελευταία πράξη σε «αυτή τη Γη: Να κηρύξει ανοικτά τον πόλεμο ενάντια σε Μένα και ενάντια στους δικούς Μου, κατά κάθε πίστης και κατά κάθε δικαιοσύνης.

Γιατί μόνο στους οπαδούς του θα επιτρέπει να ζήσουν ενώ στους δικούς Μου θα επιφυλάσσει το θάνατο. Όμως Εγώ θα του δείξω ποιος είναι ο Κύριός του όταν θα έχει λήξει ο χρόνος του και για χάρη των δικών Μου θα συντομεύσω αυτό το διάστημα. Θα έρθω αυτοπροσώπως να τους σώσω από τον έσχατο κίνδυνο και η κυριαρχία του θα λάβει τέλος. Θα φυλακιστεί πάλι για πάρα πολύ μεγάλο διάστημα μαζί με τους οπαδούς του. Τότε θα αρχίσει μια νέα εποχή ειρήνης και ομόνοιας, όπου θα κυβερνά η αγάπη και όπου ο αντίπαλός Μου δεν θα έχει πια τη δυνατότητα να δρα ελεύθερα, όπως έχει προφητευτεί με το λόγο και με τη γραφή».

Στο πιο γνωστό βιβλίο της το «Γνώρισε τους δρόμους», η Χίλντεγκαρντ του Μπίγκεν περιγράφει το όραμα που είχε για τον αντίχριστο: «Ο αντίχριστος, ο μεγαλομανής δολοφόνος των ανθρώπων, ο υιός της απώλειας, θα έρθει όταν η ημέρα θα κρυφτεί και ο ήλιος θα δύσει, αυτό σημαίνει ότι ο κόσμος θα έχει χάσει το στήριγμά του. (Εννοείται η τριήμερη συσκότιση και η μετατόπιση των πόλων). (...) Ακούστε αυτή τη μαρτυρία, αφοσιωμένα παιδιά Μου, ακούστε τη και συνειδητοποιήστε τι λέει, ώστε να μην έρθει αιφνίδια εν αγνοία σας αυτός ο διαφθορέας των ανθρώπων και σας σπρώξει στην καταστροφή, στην απιστία και στη διαφθορά. ...Όταν θα έρθει ο καιρός του, θα παρουσιάσει ανοικτά τη διδασκαλία του με μεγάλα λόγια, και έτσι θα πάρει θέση εναντίον Μου και εναντίον των εκλεκτών Μου (...)

Θα αποκτήσει τόσο πολύ ισχύ που στο απόγειο της δύναμής του θα επιχειρήσει να αναληφθεί στον ουρανό πάνω από τα σύννεφα. Γιατί θα του επιτρέψω να κάνει ό,τι θέλει με τους ανθρώπους, όπως κρίνω Εγώ δίκαιο. Όπως με το διάβολο που είχε πει τότε στην αρχή: "Θα είμαι ίσος με τον Ύψιστο" και έτσι ήρθε η πτώση του, το ίδιο θα κάνω και τότε. Θα αφήσω στις έσχατες ημέρες τον ίδιο το διάβολο να μιλήσει μέσα από το γιο του και να πει: "Εγώ είμαι ο σωτήρας του κόσμου!". Αλλά αυτό θα είναι και η πτώση του. Και όπως όλος ο κόσμος των πιστών έχει καταλάβει ότι ο Εωσφόρος εψεύδετο όταν τότε στην αρχή ήθελε να είναι ίσος με τον Θεό, έτσι θα καταλάβει κάθε πιστός και τώρα ότι ο γιος της κακίας ψεύδεται όταν θέλει πριν την Έσχατη Ημέρα να κάνει τα ίδια με τον Υιό του Θεού. Αυτός είναι το χειρότερο θηρίο και τους ανθρώπους που δεν τον προσκυνούν τους σκοτώνει. Θα συμμαχήσει με τους βασιλιάδες, με τους άρχοντες και με τους πλούσιους· θα είναι διώκτης της ταπεινοσύνης, ενώ θα ανυψώνει την αλαζονεία των ανθρώπων και θα υποτάξει όλη την υφήλιο με διαβολική πανουργία».

Ο λόγος θα δοθεί τώρα σε μια σειρά από προφήτες και εκκλησιαστικούς πατέρες που αναφέρονται στη μεγάλη φυσική καταστροφή και στην τυραννία του αντίχριστου αρχίζοντας με την Μπέρτα Ντούντε:

«Το πνεύμα του Αντίχριστου είναι να πλησιάζει τους ανθρώπους με το προσωπίο του σωτήρα, ενώ στην πραγματικότητα με τη βούλησή του είναι διαμετρικά αντίθετος από το Θεό. Γιατί δεν αναγνωρίζει έναν Θεό αγάπης, όπως επίσης γενικά απορρίπτει κάθε τι πνευματικό σαν υπερφυσικό, δηλαδή υποστηρίζει ότι αφού δεν μπορεί να αποδειχτεί, άρα δεν υπάρχει. Γι' αυτόν η φύση του Χριστού είναι τόσο ξένη που δεν μπορεί να πιστέψει στο λυτρωτικό του έργο και στην επίγεια αποστολή του. Γι' αυτό το λόγο προσπαθεί να Τον παρουσιάσει σαν μια φανταστική προσωπικότητα και λαμβάνει κάθε δυνατό μέτρο για να αναγκάσει τους ανθρώπους να Τον βγάλουν από την καρδιά τους. Η δική του φύση είναι αντίθετη με τη φύση του Χριστού και επομένως είναι ευνόητο ότι Τον θεωρεί πνευματικό εχθρό του και Τον πολεμά.

Ο αναμενόμενος Αντίχριστος είναι μια προσωπικότητα με ικανότητες που ξεφεύγουν από το φυσιολογικό. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά προικισμένο άτομο. Η ιδιαίτερη δύναμή του έγκειται στην αυτοπεποίθηση με την οποία αντιμετωπίζει τους υπεύθυνους για την ευημερία των λαών. Σε αυτό άλλωστε θα οφείλεται η επιτυχία του και έτσι θα του παραχωρήσουν την εξουσία που ζητώ. Η εντύπωση του κόσμου θα είναι ότι μπορεί να περιμένει από αυτόν ριζικές αλλαγές για το κοινό καλό. Οι πάντες θα αναγνωρίσουν την κυριαρχία του και αυτός θα εκμεταλλευτεί αυτή την προνομιακή θέση για να λάβει κάθε είδους μέτρα. Κατά κύριο λόγο όμως θα λάβει μέτρα που πολεμούν το πνεύμα και την πίστη στον υπεραισθητό κόσμο. Θα πολεμά όλες τις θρησκείες, ιδιαίτερος δε τις εκκλησίες ή τα πνευματικά ρεύματα που βασίζονται στον Ιησού Χριστό και στη διδασκαλία του. Γιατί την αγάπη του πλησίον θα τη στιγματίσει σαν μια αδυναμία που πρέπει να καταπολεμάται σε κάθε περίπτωση. Όποιος θα συμπαρατάσσεται όμως με αυτή την επιδίωξη του αντίχριστου θα είναι επίσης αντίχριστος και πολέμιος του θεού. Ένας τέτοιος άνθρωπος θα φέρεται σκληρόκαρδα στους συνανθρώπους του επίσης και θα κυριαρχείται από πνευματική τυφλότητα, καθότι ανήκει στη σφαίρα επιρροής του Σατανά. Ο Αντίχριστος θα εξουσιάζει μεγάλα πλήθη και θα προξενήσει τεράστιο χάος με τα μέτρα του που θα είναι εντελώς απάνθρωπα. Ο αποκλειστικός σκοπός τους θα είναι να προκαλέσουν μίσος και διχόνοια μεταξύ των ανθρώπων, να καταπνίξουν την αγάπη μεταξύ τους και να τους βυθίσουν σε βαθύ πνευματικό τέλμα. Και τότε θα έχει καταστεί πλέον επιτακτική ανάγκη να αντιδράσει ο Θεός σε όλα αυτά. Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι ο Θεός θα δράσει πλέον φανερά μέσω των υπηρετών που έχει στείλει στη Γη. Γιατί πρέπει να είναι φανερή η παρουσία Του σε εκείνους που ανήκουν στο στρατόπεδό Του. Πρέπει και Αυτός να δράσει εξίσου φανερά για να μην τον απαρνηθούν οι άνθρωποι. Έτσι και εκείνοι θα μπορούν να αναγνωρίσουν την ύπαρξή Του, εφόσον είναι πρόθυμοι να ακολουθήσουν το σωστό δρόμο και εφόσον στρέφονται συνειδητά ή ασυνείδητα στο Δημιουργό ουρανού και γης για να ζητήσουν τη βοήθεια Του όταν βρίσκονται σε πνευματικό αδιέξοδο. Τότε ο αγώνας του καλού ενάντια στο κακό κλιμακώνεται με ιδιαίτερη σφοδρότητα, καθώς πλησιάζει ολοένα η

ώρα του τέλους και πρέπει μέχρι την έσχατη ημέρα να γίνει ο διαχωρισμός των ανθρώπων, (σ.τ.ε. δηλαδή να ολοκληρωθεί η τοποθέτηση του καθενός και να διαλέξει πνευματικό στρατόπεδο).

Αυτός ο πνευματικός διαχωρισμός μπορεί να γίνει μόνο όταν οι άνθρωποι αναγκαστούν να αποφασίσουν στα σοβαρά εάν αναγνωρίζουν ή εάν αρνούνται τον Θεό. Το ερώτημα αυτό θα τους αναγκάσει να διαλέξουν και να πάρουν θέση. Προκειμένου επομένως να γίνει επιτακτική η απάντηση σε αυτό το ερώτημα, ο πολέμιος του Θεού δρα τώρα εξόφθαλμα. Καθοδηγεί τους απεσταλμένους του στη Γη να πάρουν και να εκτελέσουν μέτρα που προδίδουν την αντίθετη σκέψη τους». (23.4.1947)

Ο Παύλος λέει για τον Αντίχριστο και την απήχηση που θα έχει στα πλήθη: «Θα παρασύρει με κάθε είδους άνομα και απατηλά μέσα όσους βαδίζουν προς την καταστροφή, επειδή δεν θέλησαν να αγαπήσουν την αλήθεια για να σωθούν. Γι' αυτό και ο Θεός θα επιτρέψει στην πλάνη να ενεργεί πάνω τους ώστε να πιστέψουν στο ψέμα». (Προς Θεσσαλονικείς Β' 2,10-11)

Η Χίλντεγκαρντ του Μπίγκεν λέει για τον Αντίχριστο ότι θα προσπαθήσει να παρουσιάσει τον εαυτό του σαν ευεργέτη της ανθρωπότητας κάνοντας διάφορες δωρεές και εντυπωσιακά απατηλά θαύματα: «Φαινομενικά θα εξουσιάζει τους ανέμους και έτσι θα κάνει ότι δήθεν προστάζει τον αέρα και θα κάνει να πέφτουν από τον ουρανό φωτιά, βροντές, αστραπές και χαλάζι. Φαινομενικά θα γκρεμίζει βουνά, θα αποξηραίνει τα νερά, θα κάνει τα φύλλα στο δάσος να πέσουν με μιας κι ύστερα να ξαναφυτρώσουν (...) Έτσι θα εξαπατηθούν πολλοί. Συσκοτίζουν οι ίδιοι με νεφέλες τους εσωτερικούς οφθαλμούς τους. Ενώ θα έπρεπε να κοιτάζουν Εμένα, αυτοί θέλουν να δουν τα πράγματα με τις νέες γνώσεις που είναι αποκύημα του κεφαλιού τους. Περιπτύουν το αόρατο που βρίσκεται πάντοτε μέσα Μου και μόνο με αληθινή πίστη μπορεί να το συλλάβει κανείς...».

Η Χίλντεγκαρντ λέει επίσης ότι ο Αντίχριστος με μεγάλη ευγλωττία θα στιγματίσει τον Χριστό ως απατεώνα και τη διδασκαλία του ως δεισιδαιμονία. Για να πάρει τους ανθρώπους με το μέρος του θα καταγγείλει τη χριστιανική διδασκαλία περί ηθικής ως τυραννική, ενώ θα τους κατηγεί να απολαύσουν χωρίς φραγμούς τη ζωή και τις ηδονές της: «Θα τους δείξει να ικανοποιούν κάθε επιθυμία της σάρκας τους και ότι αιμομιξία και τα παρόμοια δεν είναι αμαρτία. Τους παραχωρεί πλήρη ασυδοσία απέναντι στις εντολές του θεού και στις απαιτήσεις της εκκλησίας... Πάρα πολλούς θα τους κερδίσει επειδή θα τους παρακινεί να κάνουν ανενδοίαστα, ό,τι θέλουν. Δεν χρειάζεται, τους λέει, να βιάζουν τον εαυτό τους με αγρυπνίες και νηστείες, αφού το μόνο που χρειάζεται είναι να τον αγαπούν. Γιατί τους διδάσκει ότι αυτός είναι ο Θεός και ότι έτσι θα αποφύγουν την κόλαση και θα βρουν τη ζωή. Πολλοί τότε ξεγελιούνται και λένε: “Τι δυστυχισμένοι ήταν παλιότερα οι άνθρωποι που δυσκόλευαν τη ζωή τους με διάφορους αυστηρούς περιορισμούς, επειδή δεν ήξεραν τότε πόσο καλός είναι ο Κύριός μας”! Γιατί αυτός τους παρουσιάζει πλούτη και θησαυρούς και τους αφήνει να γεμίζουν τις κοιλιές τους και να καλοπερνούν όσο τραβά η όρεξή τους...

Συνάμα, για να βρουν, υποτίθεται, τη σωτηρία της ψυχής τους, τους δίνει μια "Γραφή" που είναι γεμάτη φριχτές βρισιές και κατάρες. Αυτό το βδέλυγμα το

παραδίδει στους ανθρώπους σαν ιερή σφραγίδα και τους προστάζει να τον λατρεύουν. Εάν κάποιος πιστός αρνηθεί να το κάνει αυτό από αγάπη για το όνομά Μου, θα εξοντωθεί με φρικτά βασανιστήρια».

Μια σφαιρικότερη κάλυψη αυτού του θέματος προσφέρουν οι προφητείες της Μπέρτα Ντούντε. Εδώ γίνεται εμβάθυνση στα πνευματικά αίτια των τελευταίων ημερών και επίσης επιβεβαιώνεται η θετική έκβαση του αγώνα γι' αυτούς που θα επιμείνουν στο σωστό δρόμο:

...Η σκέψη της ανθρωπότητας περνά μια μεταμόρφωση αυτή την περίοδο. Ο πνευματικός κόσμος εκπέμπει την ακτινοβολία του στους ανθρώπους που είναι προσανατολισμένοι προς τον Θεό, έτσι ώστε μπορούν να δουν με διαύγεια και να υποστηρίξουν με πεποίθηση τις διδασκαλίες που τους μεταδίδουν οι φωτεινές οντότητες. Όμως θα βρεθούν αναγκασμένοι να παλέψουν για την ελευθερία του πνεύματός τους. Γιατί όποιος είναι με τον Θεό είναι εξοβελισμένος από την κοινωνία και υφίσταται συνεχώς απειλές, καθότι οι άθεοι πλειοψηφούν και επίσης διαθέτουν μεγάλη δύναμη, για το λόγο ότι έχουν μεγάλη υποστήριξη από την πλευρά της εξουσίας. Παρ' όλα αυτά θα νικήσει το πνεύμα του καλού που είναι πανίσχυρο επειδή το όπλο του είναι η αγάπη.

... Εκείνοι που θα είναι δεκτικοί στη θετική επίδραση των πνευματικών δυνάμεων θα ξεχωρίζουν από το γεγονός ότι θα αγωνίζονται συνειδητά να φθάσουν στο Θεό. Καθώς θα αισθάνονται εσωτερική ειρήνη, θα είναι ευτυχισμένοι παρά την εξωτερική καταπίεση και τα φαινομενικά εμπόδια που αντιμετωπίζουν. Διότι ξέρουν ότι βρίσκονται στο σωστό δρόμο και γι' αυτό αισθάνονται ασφαλείς και προστατευμένοι υπό τη σκέπη του Θεού, οπότε δίνουν λιγότερη σημασία στην εχθρότητα των συνανθρώπων τους. Έχουν ισχυρή πίστη, εμπιστοσύνη, αισιοδοξία και τεράστια αγάπη. Και από αυτούς αντλούν επίσης δύναμη οι άλλοι που ακόμη αμφιταλαντεύονται, καθώς η Βαθιά, ζωντανή πίστη πείθει πολύ περισσότερο από τα πολλά λόγια.

Κάποτε ο Ιησούς πάλεψε στη Γη για τις ψυχές των ανθρώπων και τότε επίσης είχε αρχίσει μια εποχή πνευματικού αγώνα και τότε επίσης οι άνθρωποι έπρεπε να αποφασίσουν εάν είναι υπέρ ή κατά του Χριστού. Η ερώτηση αυτή θα είναι καθοριστική και αυτή τη φορά.

Τώρα πάλι θα πρέπει να αποφασίσουν οι άνθρωποι εάν αναγνωρίζουν τον Ιησού Χριστό και το ομολογούν ανοικτά ενώπιον του κόσμου ή τον αρνούνται. Εκ νέου η απάντηση σε αυτή την ερώτηση θα καθορίσει την περαιτέρω ανέλιξή τους. Γιατί μόνο όποιος υποστηρίζει ανοιχτά τον Χριστό θα αντλήσει όφελος από τη γήινη ζωή για την ψυχή του».

«Σας είναι σχεδόν αδύνατο να διανοηθείτε τώρα τη μορφή που θα έχει ο πόλεμος κατά της πίστης που σας μέλλεται, καθώς η ανθρωπότητα δεν έχει ξαναζήσει κάτι τέτοιο από την αρχή της ύπαρξής της. Γιατί πάντοτε υπήρχε μια πίστη σε ένα ανώτερο Ον στο οποίο υπόκεινται οι άνθρωποι. Αυτό δε το Ον το λάτρευαν, αν και ως επί το πλείστον η ιδέα που είχαν για την οντότητα του ήταν λανθασμένη· έτσι προέκυψε μια μορφή πολυθεϊας, όμως πάντοτε οι άνθρωποι τιμούσαν έναν "Θεό". Το μόνο επίμαχο ερώτημα, όταν ήθελαν να πιστέψουν σε ένα **μοναδικό Θεό**, επικεντρωνόταν στο ποιος από τους πολλούς θεούς ήταν ο σωστός.

Αλλά ο πόλεμος που Θα ξεσπάσει τώρα θα έχει στόχο να εκριζώσει εντελώς κάθε διδασκαλία που πρεσβεύει την πίστη σε ένα Ον, το οποίο βέβαια μόνο μέσω της πίστης μπορεί να το γνωρίσει κανείς. Αυτή την πίστη σε ένα ανώτερο Ον Θέλουν να την εξαφανίσουν τελείως. Θα παρουσιάσουν την πίστη αυτή καθαυτή σαν βλαβερή για την ανθρωπότητα και γι' αυτό θα της κηρύξουν ανήλεο πόλεμο.

Οι άνθρωποι προσπαθούν να εξηγήσουν και να θεμελιώσουν τα πάντα στην πλάση επιστημονικά, αλλά Θέλουν να αποκλείσουν ότι δρα μια δημιουργική Δύναμη και έτσι να απορρίψουν εντελώς την ύπαρξή της. Θέλουν να επιβάλουν σε όλους ανεξάρτητα να αλλάξουν τρόπο σκέψης και γι' αυτό απαιτούν με τη βία από τον καθένα να εγκαταλείψει τις ιδέες και τις γνώσεις που είχε μέχρι τώρα και αυτή τη Θέση να την υποστηρίξει δημόσια μπροστά στους άλλους. Συνεπώς ο αντίπαλός Μου κηρύσσει τον πόλεμο ανοικτά και απερίφραστα σε Εμένα τον Ίδιο και χρησιμοποιεί απλώς τους ανθρώπους για να πετύχει το σκοπό του, που είναι να Με διώξει από τις καρδιές τους.

Επομένως το επίμαχο θέμα δεν είναι η επικράτηση του ενός Θρησκευτικού δόγματος επί του άλλου, ούτε η μεταρρύθμιση μιας διδασκαλίας. Αλλά πρόκειται για την πίστη σε Μένα, τον Ιησού Χριστό, τον οποίον πρέπει να αναγνωρίσετε ως το σωτήρα σας προκειμένου να γίνετε μακάριοι εσείς οι άνθρωποι. Τώρα όμως σας ζητούν να Με αρνηθείτε και πρέπει να διαλέξετε ή Εμένα ή τον πολέμιό Μου. Αυτό θα απαιτήσουν από σας και εσείς τότε οφείλετε να αντισταθείτε»...

Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Ιππόλυτου και άλλων εκκλησιαστικών πατέρων, όταν ο Αντίχριστος αναλάβει την παγκόσμια διακυβέρνηση, θα διατάξει να καούν όλα τα χριστιανικά βιβλία. Οι οπαδοί του τότε θα εισβάλουν σε εκκλησίες, βιβλιοθήκες και σπίτια, θα κατάσχουν τα βιβλία και θα τα καίνε δημόσια στην πυρά. Ο προφήτης Δανιήλ λέει ότι ο Αντίχριστος θα απαγορεύσει τη Θεία λατρεία επί 1290 ημέρες και θα στήσει το βδέλυγμα της ερημώσεως στο ιερό. (12,11 & 11,31)

Ο Αντίχριστος θα καταδιώξει με ωμότητα όσους μένουν πιστοί στο πνεύμα της αγάπης. Με τα λόγια του προφήτη Δανιήλ: «Θα καταδιώξει τους αγίους του Υψίστου (τους αληθινά πιστούς)... και θα παραδοθούν στα χέρια του για τρεισήμισι χρόνια». (7,25) Και: «Είδα το τέρας να κάνει πόλεμο με τους αγίους και να επικρατεί». (7,21) Το ίδιο επιβεβαιώνει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη: «Του παραχωρήθηκε η άδεια να πολεμήσει εναντίον των πιστών και να τους νικήσει». (13,7)

Η δε Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν διασαφηνίζει: «Όταν ο Αντίχριστος δει ότι δεν μπορεί να κερδίσει ούτε με κολακείες ούτε με απειλές όσους μένουν αφοσιωμένοι στον Χριστό, θα δώσει διαταγή να τους συντρίψουν με φρικτά βασανιστήρια... Ο υιός της απώλειας αρχικά θα προσπαθήσει να παραπλανήσει τους ανθρώπους με ήπιους και φιλικούς τρόπους. Αλλά ύστερα θα επιχειρήσει να τους τσακίσει και να τους κάνει να λυγίσουν με κτηνώδη βία».

Για τη στρατηγική του Αντίχριστου στην Μπέρτα Ντούντε απεκαλύφθησαν τα εξής: «...Έρχεται η εποχή κατά την οποία θα επιδιωχτεί να εξαλειφθεί κάθε μορφή πίστης, αδιάφορο εάν πρόκειται για πίστη στην αλήθεια ή όχι. Γιατί ο πολέμιός Μου σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει το πιο δραστικό όπλο: Θέλει να σβήσει κάθε γνώση ή κάθε πίστη σε Μένα και στο λυτρωτικό Μου έργο και να τις αντικαταστήσει με

υλιστικές θεωρίες και σχέδια. Και τότε θα αρχίσει μια εποχή που τώρα σας φαίνεται αδιανόητη. Γιατί ο αντίπαλός Μου θα ενσαρκωθεί σε έναν παγκόσμιο ηγέτη και θα αρχίσει τόσο πανούργα τη δράση του που αρχικά πολύ λίγοι μόνο θα αναγνωρίσουν ποιος είναι. Έτσι θα κερδίσει πολλούς με το μέρος του που στη συνέχεια θα τον ακολουθούν τυφλά και θα τον υπακούσουν όταν θα αλλάξει απαρατήρητα τα σχέδιά του.

Γιατί αρχικά θα πάρει μέτρα μόνο ενάντια σε μεμονωμένες ομολογίες πίστης. Έτσι θα έχει με το μέρος του τις υπόλοιπες που θα τον βοηθήσουν με μεγάλη προθυμία αφού προτίθεται να βγάλει από τη μέση τους αντιπάλους τους. Γι' αυτό στην αρχή θα νομίσετε ότι έχετε απλώς γίνει στόχος εκείνων που πολεμούν μόνο την καθαρή αλήθεια επειδή οι ίδιοι εκπροσωπούν την πλάνη και το ψέμα. Τότε θα πρέπει να επιδείξετε μεγάλη προσοχή και να μην εκτεθείτε απερίσκεπτα σε κίνδυνο.

Ύστερα από λίγο καιρό το μίσος θα στραφεί και εναντίον τους και τότε θα είναι πια οφθαλμοφανής η δράση του Αντίχριστου. Τότε θα τον ακολουθήσουν πολλοί άλλοι ακόμη καθότι βρίσκονται ήδη υπό την εξουσία του και θα μπορεί να κάνει μαζί τους ό,τι θέλει. Δεν θα περάσει πολύς καιρός και θα φανούν τα πρώτα σημάδια. Ο πόλεμος κατά της πίστης δεν θα αρχίσει με κάποια πράξη βίας, δεδομένου ότι ο αντίπαλός Μου ελίσσεται με πανουργία. Έτσι εξαπατά ακόμη και πολλούς πιστούς που συμπαρατάσσονται μαζί του και αργότερα θα γίνουν πειθήνιοι υπηρέτες του». (3.5.1956)

«Εκείνοι που δεν αναγνωρίζουν πια τον Θεό, λόγω της ανυπαρξίας αγάπης στη ζωή τους, θα βάλουν στόχο τους να σπρώξουν δια της βίας τους ανθρώπους προς ένα εντελώς νέο πνευματικό προσανατολισμό. Απορρίπτουν την παλιά πίστη και προσπαθούν μεθοδικά να την αντικαταστήσουν με νέες διδασκαλίες. Με την προσπάθεια τους να καταρρίψουν τα πάντα και να ξυπνήσουν αμφιβολίες με διάφορα επιχειρήματα θέλουν να φέρουν σύγχυση στη σκέψη των ανθρώπων.

Έτσι μπορούν στη συνέχεια να τους περάσουν υποβολιμαία τη νέα πνευματική κατεύθυνση και να τους προσηλυτίσουν είτε με πονηριά είτε με τη βία. Γιατί δεν διστάζουν να προωθήσουν το σκοπό τους με άνομα μέσα.

Καταδιώκουν με σκληρότητα εκείνους που μένουν πιστοί στην παλιά πίστη ενώ επιβραβεύουν εκείνους που υποτάσσονται και υποστηρίζουν τη διάδοση της νέας διδασκαλίας. Οι νέες διδασκαλίες είναι καθαρά ανθρώπινο έργο, δεν έχουν σοφία ούτε αγάπη. Πρόκειται για διδασκαλίες που ο μόνος τους σκοπός είναι να σβήσουν το πνεύμα από τον άνθρωπο και να τον εμποδίσουν να αναγνωρίσει το σκοπό της ζωής.

Οι διδασκαλίες αυτές δεν προέρχονται από το πνευματικό βασίλειο, αντίθετα μάλιστα, απορρίπτουν κάθε τι πνευματικό και αναγνωρίζουν μόνο κοσμικούς στόχους. Αυτές οι διδασκαλίες θα δοθούν στους ανθρώπους με τέτοιο τρόπο που δεν θα μπορούν να τις αρνηθούν.

Γιατί η ζωή τους θα εξαρτηθεί από το εάν θα τις δεχτούν ή όχι και έτσι θα τεθούν αναγκαστικά μπροστά στην απόφαση να τις υιοθετήσουν ή να τις απορρίψουν. Αυτός ο πνευματικός προσανατολισμός θα έχει παντού απήχηση, δεδομένου ότι ανταποκρίνεται στην υλιστική τοποθέτηση των ανθρώπων που για τους περισσότερους είναι ο καθοριστικός παράγοντας στη ζωή τους». (13.12.1944)

Για ευνόητους λόγους, ένα μεγάλο μέρος των αποκαλύψεων στην Μπέρτα Ντούντε επικεντρώνονται στην περίοδο της δικτατορίας του Αντίχριστου, αφού σε αυτή θα κριθεί η τύχη εκατομμυρίων ψυχών για αιώνες. Θα ακολουθήσουν ουσιώδη σημεία από μια σειρά αυτών των προφητειών: «Κατά τον τελευταίο πόλεμο εναντίον της πίστης θα επικρατήσει μεγάλη σύγχυση ανάμεσα σε εκείνους που δεν πιστεύουν ζωντανά. Γιατί απλώς έχουν υιοθετήσει για λόγους παράδοσης μια τυπική πίστη, αλλά δεν φρόντισαν να τη ζωντανέψουν αναπτύσσοντας αισθήματα αγάπης και κάνοντας χρήση της νοημοσύνης τους, ούτως ώστε να πειστούν για όλα αυτά που πιστεύουν. Τα γεγονότα, τα οποία θα εξελιχθούν αιφνίδια και ραγδαία, θα κλονίσουν σε πολλούς την πίστη τους, επειδή δεν έχουν ενεργή αγάπη και έτσι δεν έχουν ούτε γνώση. Γιατί όταν η αγάπη εκδηλώνεται με έργα, οδηγεί στη σοφία και συνεπώς επίσης στην κατανόηση και στη γνώση σχετικά με το προαιώνιο θείο σχέδιο σωτηρίας που αποτελεί τη βάση κάθε γεγονότος.

Οι άνθρωποι αξιολογούν πολύ λίγο το χάρισμα της νοημοσύνης αφού αποφεύγουν να σκεφτούν οι ίδιοι για τα δόγματα της πίστης τους που διδάσκονται έξωθεν από τρίτους.

Έτσι αυτά τα δόγματα δεν έχουν γίνει κτήμα τους διανοητικά, δεδομένου ότι δεν τα έχουν εξετάσει σε βάθος για να δουν κατά πόσον είναι αλήθεια. Για τούτο ακριβώς το λόγο δεν θα είναι ικανοί να τα υποστηρίξουν με βεβαιότητα. Αυτοί οι άνθρωποι θα υποστούν ένα γερό κλονισμό της πίστης τους και θα διατρέχουν τον κίνδυνο να την απορρίψουν εντελώς, αλλά αυτό από καθαρά δική τους υπαιτιότητα. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τη νοημοσύνη για να τη χρησιμοποιεί και για να εξετάζει τις διδασκαλίες που του παρουσιάζουν οι άλλοι άνθρωποι. Όταν κάποιος ασπάζεται διδασκαλίες της θρησκείας του χωρίς καμία κριτική και χωρίς να τοποθετηθεί προσωπικά ο ίδιος, δεν τις κάνει κτήμα του. Έτσι δεν θα αντισταθεί στον ισχυρό κλονισμό που θα προξενήσει σε αυτά που πίστευε ο επερχόμενος πόλεμος κατά της πίστης. Τότε θα βρεθεί αντιμέτωπος με επιτακτικά ερωτήματα που θα πρέπει να απαντήσει απέναντι στον ίδιο του τον εαυτό και επίσης απέναντι στον κόσμο. Οι δε απαντήσεις αντιφάσκουν σε μεγάλο βαθμό με τις δογματικές διδασκαλίες και καθώς η πίστη του είναι νεκρή θα την εγκαταλείψει χωρίς δεύτερη σκέψη. Ακόμα και εκείνοι που δείχνουν ευσεβείς πιστοί μπροστά στον κόσμο δεν αντέχουν στη δοκιμασία, επειδή ούτε οι ίδιοι δεν είναι πεισμένοι δεδομένου ότι δεν έχουν καμία βαθύτερη γνώση και καμία κατανόηση.

Όταν θα τους ζητηθεί να πάρουν μια απόφαση, θα γίνει ιδιαίτερα εμφανής η πνευματική τους φτώχεια. Γιατί τότε ακόμη κι εκείνοι που θεωρούσαν ότι στέκονται σε γερά θεμέλια θα υποκύψουν όταν θα αντιμετωπίσουν τις απειλές από τον κόσμο. Γιατί αυτή την εποχή υπάρχει μόνο ένα που δίνει δύναμη: Ο θεϊκός λόγος που ο ίδιος ο Θεός διοχέτευσε στη Γη μέσω ανθρώπων που έχουν βαθιά σύνδεση μαζί Του χάρη στη ζωντανή τους πίστη. Γιατί τούτος ο λόγος δίνει στους ανθρώπους πλήρη κατανόηση και τόσο σταθερή, συνειδητή πίστη, που μένουν σταθερά αφοσιωμένοι στον Θεό και δεν τους κλονίζουν ούτε οι πιο τρομακτικές απειλές. Γι' αυτό πρέπει να

ακούεται αυτός ο λόγος, ούτως ώστε η πίστη που είναι ακόμα νεκρή, να γίνει συνειδητή και ζωντανή. Ο λόγος αποτελεί την πηγή της δύναμης από όπου μπορούν να αντλήσουν όσοι καταλαμβάνονται από αδυναμία. Από αυτόν μπορούν να αντλούν συνεχώς μια γνώση που τους δίνει ένα διαυγές φως και κάνει την πίστη τους τόσο ισχυρή που για τίποτα στον κόσμο δεν την ανταλλάσσουν με γήινα αγαθά. Έτσι προβάλλουν αντίσταση στις απαιτήσεις του κόσμου και επιμένουν ανυποχώρητοι να αγαπούν τον Θεό και να το ομολογούν μπροστά σε όλο τον κόσμο. Ο πόλεμος τότε κατά της πίστης θα κρατήσει λίγο αλλά θα είναι σκληρός. Ωστόσο όποιος ακούει τον καθαρό λόγο του Θεού και τον ενστερνίζεται αποκλείεται να μείνει χωρίς δύναμη για να αντισταθεί. Γιατί από το λόγο θα αντλεί τη δύναμή της πίστης με τη βοήθεια της οποίας θα υπερνικά τα πάντα και ο ίδιος ο Θεός θα είναι μαζί του». (9.9.1945)

«Στην τελευταία περίοδο πριν έρθει το τέλος θα φανεί τι δύναμη αντίστασης έχουν οι άνθρωποι που ανήκουν στην αληθινή εκκλησία του Χριστού, σε αντίθεση με εκείνους που προσκυνούν περισσότερο το ανθρώπινο δημιούργημα, το οποίο θα δουν να καταρρέει υπό το βάρος του πολέμου κατά της πίστης. Γιατί θα είναι μια εποχή όπου δεν θα υπάρχουν περιθώρια για συμβιβασμούς και ο καθένας θα είναι αναγκασμένος να πάρει μια καθαρή απόφαση. Εκείνο τον καιρό όλες οι θρησκευτικές διδασκαλίες θα αμφισβητούνται και θα περνούν από εξονυχιστική εξέταση, έτσι ώστε όλοι θα βρεθούν αναγκασμένοι να σκεφθούν βαθύτερα γι' αυτό το θέμα. Όμως κάθε τι το εξωτερικό δεν αντέχει στη σοβαρή κριτική και γι' αυτό τελικά θα το καταδικάσουν και θα το απορρίψουν.

Τότε μόνο θα καταλάβουν οι άνθρωποι ότι δεν είχε καμία απολύτως αξία, σε αντίθεση με τη δύναμη και τη χάρη που δίνει η αληθινή πίστη και η μύχια σύνδεση μαζί Μου που είναι απαλλαγμένη από κάθε εξωτερικότητα. Τότε θα δουν να καταρρέει κάτι που το παρουσιάζουν σαν ακλόνητο. Θα υποχρεωθούν να παραδεχτούν τότε ότι πολύ ισχυρότερη πίστη έχουν εκείνοι που δεν ακολουθούν εντολές που επιβάλλονται αναγκαστικά από έξω· και έτσι θα αναγνωρίσουν τελικά ότι εκείνοι βρίσκονται πιο κοντά Μου χάρη στο βίο τους και χάρη στη βούλησή τους, με την οποία Με αναζητούν διαρκώς και αγωνίζονται να Με φθάσουν. Κάθε εκκλησιαστική πρακτική θα καταρρεύσει κάτω από το βάρος των καταπιεστικών μέτρων που θα λάβουν οι πολέμοι του πνεύματος. Τότε θα αντέξει μόνο εκείνος που Με αναζητεί μέσα από τα μύχια της ύπαρξής του, που λαμβάνει το Λόγο Μου και μαζί με το Λόγο Μου λαμβάνει και τη δύναμή Μου επίσης. Τότε θα εξαφανιστούν πολλά που σήμερα οι άνθρωποι τα θεωρούν σημαντικά. Αλλά θα αναγκαστούν όλα αυτά να τα εγκαταλείψουν και να περιοριστούν στη σιωπηλή, εσωτερική λατρεία, χωρίς εξωτερικά τυπικά, χωρίς λάμψη και επίδειξη και χωρίς δασκάλους που δεν τους έχω φωτίσει Εγώ και ως εκ τούτου είναι ακατάλληλοι για το λειτουργήμα του πνευματικού οδηγού. Επιπλέον θα αναγκαστούν να αναγνωρίσουν ότι οι υπηρέτες που έχω επιλέξει Εγώ στη Γη έχουν αναλάβει από Μένα την αποστολή να διδάξουν τους συνανθρώπους τους και να τους δώσουν την αλήθεια.

Μακάριοι τότε όποιοι ενστερνίζονται την αλήθεια και πασχίζουν να ζήσουν σε αρμονία με τη βούλησή Μου και να αξιοποιήσουν το σύντομο διάστημα μέχρι να έρθει το τέλος για την καλλιέργεια των ψυχών τους, γιατί αυτοί θα αντέξουν και θα μείνουν σταθεροί μέχρι το τέλος». (14.11.1947)

«Ξέρω τι μαρτύρια περιμένουν τους ανθρώπους στην έσχατη εποχή, όμως είμαι υποχρεωμένος να τα επιτρέψω προκειμένου να αφυπνιστούν. Γιατί η πίστη που μέχρι στιγμής ακολουθούσαν μόνο τυπικά πρέπει τώρα να τους κάνει να σκεφτούν και να τους υποχρεώσει να πάρουν θέση.

Όποιος απαρνείται με ευκολία την πίστη του σε Μένα μοιάζει με ένα φύλλο που ήταν έτσι κι αλλιώς ξερό, ώστε το παραμικρό φύσημα του αέρα το ρίχνει από το κλαδί και το παρασύρει εδώ κι εκεί. Αυτός ο άνθρωπος δεν θα αναγκαστεί να υποφέρει στη διάρκεια του διωγμού της πίστης, όμως θα πρέπει να υποφέρει ακόμα περισσότερο κατά το τέλος, που δεν θα αργήσει να έρθει. Όποιος όμως έχει έστω λίγη συνειδητότητα, θα καταλάβει με μιας τη σημασία αυτού του τελευταίου αγώνα για την πίστη. Γι' αυτόν θα έχουν ανυπολόγιστη αξία τα λόγια Μου που είχαν προφητεύσει αυτά που τώρα εκπληρώνονται.

Ξέρω από αιώνων γι' αυτή την εποχή που έρχεται τώρα. Από το γεγονός ότι σας παρέχω το Λόγο Μου μπορείτε να αναγνωρίσετε την έγνοια και τη φροντίδα Μου για σας. Γιατί ο Λόγος Μου έχει αποστολή να σας δώσει δύναμη και την ικανότητα να αντισταθείτε όταν θα έρθει και για σας η ώρα της απόφασης». (26.4.1953)

Τόσο από την Αγία Γραφή όσο και από τους εκκλησιαστικούς πατέρες και από τις προφητείες της Μπέρτα Ντούντε είναι γνωστά ότι ο Αντίχριστος θα διαθέτει μεγάλη δύναμη και θα τυφλώσει τους ανθρώπους με τις ικανότητες του, τα δώρα και τα «θαύματά» του. Όμως τα τελευταία δεν θα είναι παρά απάτη και οφθαλμαπάτη, καθότι απλώς θα δημιουργεί ψευδαισθήσεις στους θεατές του σαν τον ταχυδακτυλουργό. Έτσι εκείνοι θα φαντάζονται ότι βλέπουν κάτι που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Γι' αυτό το λόγο λέει η Αποκάλυψη: «Έκανε τερατουργίες... μπροστά στα μάτια των ανθρώπων». (13,13)

Επίσης, ο Παύλος προειδοποιεί: «Ο ερχομός του θα γίνει με την ενέργεια του Σατανά. Θα συνοδεύεται από κάθε είδους δυνάμεις και θα κάνει ψεύτικα σημεία και τέρατα». (Προς Θεσσ. Β' 2,9) Σύμφωνα με τη Γραφή ο Αντίχριστος **θα προσποιηθεί ότι θα αναστηθεί από τους νεκρούς** και έτσι θα τον θαυμάζει όλη η ανθρωπότητα. Γι' αυτό λέγεται στην Αποκάλυψη: «Οι κάτοικοι της Γης προσκυνούσαν το θηρίο που η θανατηφόρα πληγή του θεραπεύτηκε. Κι όλη η οικουμένη θαύμασε και ακολούθησε το θηρίο. (13,3) Οι κάτοικοι της Γης θα απορήσουν... όταν θα δουν το θηρίο που υπήρχε και τώρα δεν υπάρχει, αλλά θα ξανάρθει». (17.8)

Η Χίλντεγκαρντ λέει: «Ο Αντίχριστος θα προσποιηθεί ότι θα πεθάνει για να λυτρωθεί ο λαός του κι ύστερα θα αναστηθεί από τους νεκρούς.(...) Θα πει στους φίλους του να τον σκοτώσουν με ένα ξίφος κι ύστερα να τον τυλίξουν σε ένα καθαρό νεκροσέντονο και να τον αφήσουν μόνο του μέχρι την ημέρα που θα αναστηθεί. Όμως εκείνος θα εξαπατήσει τον κόσμο με τα μαγικά του τεχνάσματα. Στην πραγματικότητα δεν θα είναι το σώμα του που θα σωριαστεί νεκρό, αλλά μόνο μια απατηλή σκιά. Και ενώ οι άνθρωποι θα έχουν πέσει θύματα της πλάνης νομίζοντας ότι έχει πραγματικά υποκύψει στα τραύματά του, αυτός θα παραστήσει ότι αναστήθηκε και θα ζητά να τον λατρέψουν. Μετά από αυτό όλοι οι άνθρωποι θα απορούν και θα θαυμάζουν. Ακόμη και οι ευσεβείς χριστιανοί μπροστά σε αυτά τα παράξενα θαύματα του Αντίχριστου θα καταληφθούν από έκπληξη και φόβο και θα βρεθούν σε απόγνωση».

Ο Αντίχριστος θα κάνει *θαύματα παρόμοια με τον Ιησού Χριστού και ιδίως θα θεραπεύει αρρώστους.*

Ο Ιππόλυτος λέει: «Θα γιατρεύει τους λεπρούς, θα κάνει τους ανάπηρους να περπατούν, θα εξορκίζει δαίμονες, θα ανασταίνει νεκρούς και θα προλέγει το μέλλον· θα περνά πάνω από τη θάλασσα αβρόχοις ποσί, θα κάνει τον ουρανό να βρέχει φωτιά, θα μετακινεί βουνά, θα μετατοπίζει τον ήλιο κατά βούληση και έτσι θα κάνει τη νύχτα ημέρα και την ημέρα νύχτα, θα φαίνεται ότι τον υπακούν όλα τα στοιχεία, η γη, ο αέρας, το νερό και η φωτιά».

Εδώ θα σημειώσουμε απλώς ότι τα θαύματα αυτά αποτελούν έργο δαιμονικών δυνάμεων και ότι η ύλη που παρουσιάζεται στις υλοποιήσεις είναι φαινομενική. Όπως εξηγεί η Ντούντε: «Στην τελευταία εποχή (ο κύριος του κακού) θα προσπαθήσει μεταξύ άλλων να εξαπατήσει τους ανθρώπους καταφεύγοντας σε διάφορες υλοποιήσεις. Μπροστά στα μάτια μεμονωμένων ανθρώπων θα κάνει να εμφανιστούν αντικείμενα που δεν έχουν υλική υπόσταση. Είναι απλώς αέρινοι σχηματισμοί που παρουσιάζονται σε εκείνους τους ανθρώπους που θέλουν να βιώσουν κάτι το υπερφυσικό, το ασυνήθιστο και σαν συνέπεια αυτής της επιθυμίας τους μπορούν πολύ εύκολα να επηρεαστούν από τον εχθρό Μου».

Ας επιστρέψουμε τώρα στην περιγραφή των ικανοτήτων του Αντίχριστου:

Ο Ιππόλυτος λέει: «Θα περπατά πάνω στη θάλασσα ή θα την κάνει να φουσκώνει τόσο απειλητικά που οι θεατές θα νομίζουν ότι θα τους καταπιούν τα κύματα, αλλά εκείνος ξαφνικά θα την προστάζει να γαληνέψει». Επίσης ο άγιος Εφραίμ λέει ότι το νερό θα είναι στερεό κάτω από τα πόδια του σαν σκληρή πέτρα. Συν τοις άλλοις υποτίθεται ότι θα διατάζει τα ποτάμια να ρέουν ξαφνικά πίσω προς την πηγή τους για ένα διάστημα, ένα μαγικό τέχνασμα που σύμφωνα με τον ιστορικά Πλίνιο (2,10) γνώριζε επίσης ο αυτοκράτορας Νέρων. Ο Αντίχριστος θα είναι εκτός αυτού έμπειρος γνώστης της μαύρης μαγείας και θα μπορεί να μιμηθεί τις πρακτικές των μάγων της αρχαιότητας που κάθονταν ή περπατούσαν μέσα στη φωτιά, έκαναν τα αγάλματα να περπατούν, μεταμόρφωναν τις πέτρες σε ψωμί, εμφανίζονταν ταυτόχρονα σε δυο μέρη κ.ά.

Οι εκκλησιαστικοί πατέρες και οι μυστικοί περιγράφουν πολλά ακόμη Θαύματα που θα κάνει ο Αντίχριστος, τα οποία σήμερα ακούγονται απίστευτα, ιδίως για το σύγχρονο ορθολογιστή άνθρωπο που ευνόητα τα τοποθετεί στον χώρο της φαντασίας. Το θέμα όμως αυτό δεν μπορεί να εξαντληθεί εδώ, γι' αυτό κλείνοντας θα πάρει το λόγο η Χίλντεγκαρντ του Μπίνγκεν για τις οφθαλμαπάτες και τα ψευδαισθητικά επιτεύγματα του Αντίχριστου: «Ο Αντίχριστος θα Εξαπατάει με μάγια και τα θαύματά του θα είναι ψεύτικα. Οι απάτες του θα εκτείνονται σε όλα τα στοιχεία της φύσης, τα στερεά και τα υγρά. Κυρίως όμως θα ασκεί τις δαιμονικές του δυνάμεις στους ανθρώπους. Θα τους δίνει (κατά τα φαινόμενα) την υγεία τους ή θα τους την παίρνει, θα ανασταίνει ακόμα και νεκρούς. Όμως το “θαύμα” αυτό δεν θα διαρκεί πολύ γιατί απλώς αυτό που θα κάνει θα είναι να φέρνει σε αναταραχή το πτώμα με τη δύναμη του Σατανά. Πολλοί θα τον πιστέψουν όταν θα τον δουν να κάνει τέτοια φαινομενικά θαύματα και θα του δώσουν απόλυτη εμπιστοσύνη. Ορισμένοι, παρ' όλο που διατηρούν τη χριστιανική τους πίστη, θα επιζητούν να κερδίσουν την εύνοιά του και θα φοβούνται να μην προκαλέσουν τη δυσμένειά του. Τότε θα αρχίσουν να

αμφιβάλλουν για το εάν είναι αλήθεια η διδασκαλία του Χριστού».

Τα ίδια λέγονται περιληπτικά στη Γραφή: «Θα παρουσιαστούν ψευδοχριστοί και ψευδοπροφήτες που θα κάνουν μεγάλα σημεία και τέρατα για να παραπλανήσουν, ει δυνατόν, ακόμα και τους εκλεκτούς του Θεού». (Κατά Ματθαίο 24,24)

Οι ψευδοπροφήτες και τα ψεύτικα θαύματα στην έσχατη εποχή

Μόνο εντελώς ανώριμες ψυχές παίρνουν τη δύναμη από τον κάτω κόσμο για να την εκμεταλλευτούν και γι' αυτό επίσης τους χρησιμοποιεί ο άρχων αυτού του κόσμου για τη δική του δράση. Ό,τι κι αν σχεδιάζει ο αντίθεος για να πολεμήσει τον Θεό, χρησιμοποιεί για τους σκοπούς του κάθε φορά πρόθυμους ανθρώπους, οι οποίοι εκτελούν το θέλημά του, επειδή από τον ίδιο έχει αφαιρεθεί η εξουσία πάνω σε όλα τα δημιουργήματα. Και γι' αυτόν το λόγο ωθεί τους ανθρώπους να κάνουν ό,τι θέλει κι εκείνοι τον υπακούνε, καθότι αισθάνονται συγγένεια μαζί του, αφού οι ροπές και τα ορμέμφυτά τους πολύ λίγο διαφέρουν από τα δικά του.

Επομένως πρόκειται για ψυχές που είναι ακόμη εντελώς υλιστικές και επειδή είναι προσκολλημένες στον αντίπαλο του Θεού, του είναι εύκολο να τις κάνει ό,τι θέλει. Οι άνθρωποι στους οποίους ενσαρκώνονται τέτοιες ψυχές βρίσκονται εντελώς υπό την εξουσία του. Σε αντάλλαγμα αυτός τους εφοδιάζει διαρκώς με μεγάλη δύναμη, έτσι ώστε μπορούν κάθε φορά να εκτελούν ό,τι τους επιβάλλει ο αντίθεος. Επειδή έχουν δε αποστραφεί τον Θεό, ο αντίπαλός Του τους εφοδιάζει με διπλάσια δύναμη και ως εκ τούτου είναι ικανοί να κάνουν πράγματα που κανονικά είναι έξω από τις ανθρώπινες δυνατότητες.

Και κατ' αυτόν τον τρόπο γίνονται σημεία και θαύματα επίσης από ανθρώπους που έχουν εχθρική στάση απέναντι στον Θεό, από τη στιγμή που είναι πρόθυμοι να δείξουν τη δύναμή τους προς τα έξω. Και τότε λόγω των θαυμαστών τους πράξεων συχνά ο κόσμος θεωρεί ότι έχουν σταλεί από τον Θεό, όμως Αυτός σας προειδοποιεί να τους προσέχετε και το ίδιο έκανε ανέκαθεν, καθώς αναφέροντας επανειλημμένα τους ψευδοπροφήτες της έσχατης εποχής, σάς επιστά την προσοχή σε τούτον τον κίνδυνο. Γιατί συνιστούν έναν κίνδυνο για όσους δεν έχουν ακόμη σταθερή πίστη και δεν είναι δραστήριοι στην αγάπη.

Ο Θεός έχει αναφερθεί επανειλημμένα σε αυτούς τους απεσταλμένους του Σατανά, προκειμένου να προαγγείλει την εξουσία που θ' αποκτήσει την έσχατη εποχή πάνω στους ανθρώπους. Ο Κύριος προειδοποιεί τους δικούς Του να μην πιαστούν στα δίχτυα των ψεύτικων προφητών και τους φανερώνει ποιοι είναι, αποκαλύπτοντας ότι κι εκείνοι επίσης θ' αναγνωρίζουν τον Χριστό ως φορέα της σωτηρίας.... όχι όμως ως Αυτρωτή του κόσμου... Άρα σ' αυτό να δίνετε την προσοχή σας, δηλαδή στο ότι ο Ιησούς Χριστός έχει λυτρώσει τον κόσμο...

Αλλά ο Χριστός, για τον οποίο μιλάνε οι ψεύτικοι προφήτες, θα έρθει υποτίθεται στο μέλλον και θα φέρει τη σωτηρία στην ανθρωπότητα. Και θα παραπλανήσουν πολλούς ανθρώπους και θα φωνάζουν: ιδού, εδώ είναι ο Χριστός! Όμως εσείς μην τους ακολουθήσετε... παρά να συνειδητοποιήσετε ότι είναι

απεσταλμένοι του Σατανά, τους οποίους οφείλετε ν' αποφεύγετε για να μην σας διαφθείρουν...

Και εάν κάνουν θαύματα, μην τους δίνετε σημασία, γιατί χρησιμοποιούν γι' αυτόν το σκοπό δύναμη που παίρνουν από το κάτω κόσμο, εξάλλου θα τους αναγνωρίσετε από το γεγονός ότι δεν εκφράζουν καμία αγάπη ούτε με τα λόγια ούτε με τις πράξεις τους. Ό,τι κάνουν μαρτυρεί απλώς τη δύναμή τους η οποία είναι δώρο του Σατανά, όμως δεν μαρτυρεί αγάπη. Επιπλέον θα τους αναγνωρίζετε με σιγουριά άμα εσείς σκέφτεστε κι ενεργείτε με κριτήριο την αγάπη.

Τότε θα διαπιστώσετε άλλωστε ότι τα θαύματα των ψευδοπροφητών δεν είναι έργα αγάπης, αλλά έργο εκείνου, που προέρχεται από την κόλαση. Άμα εσείς οι ίδιοι έχετε αγάπη και πίστη, δεν θα εξαπατηθείτε, μα οι χλιαροί, που δεν έχουν μέσα τους τα γνωρίσματα της αγάπης, αυτοί διατρέχουν κίνδυνο. Αυτούς μπορεί να τους κερδίσει ο αντίπαλος του Θεού, αφού δεν θ' αναγνωρίσουν τους ψεύτικους προφήτες και θα τους ακολουθήσουν πρόθυμα όπου κι αν τους παρασύρουν. Γιατί οι υποχθόνιες δυνάμεις έχουν εξουσία πάνω σ' εκείνους που βρίσκονται μακριά από τον Θεό, αφού μπορεί με τα λόγια να Τον αναζητούν, όχι όμως με την καρδιά τους...

Και ειδικά αυτούς τους προειδοποιεί ο θεός να μην παρασυρθούν από τα εκτυφλωτικά φώτα κάποιου θαύματος... Και τους παρέχει ένα σαφές γνώρισμά, ήτοι ότι πρέπει πάντοτε να είναι εμφανής η αγάπη όταν ενεργεί η δύναμη του Θεού μέσω των προφητών Του. Και όπου δεν είναι εμφανής η αγάπη, εκεί βασιλεύει ο Σατανάς και οφείλετε ν' αποφεύγετε το βασίλειό Του. Γιατί οι καταχθόνιες δυνάμεις θα επηρεάζουν κάθε ανώριμο άνθρωπο, που δηλαδή θα σκέφτεται και θα ενεργεί χωρίς αγάπη και τέτοιοι ανώριμοι άνθρωποι θα είναι πειθήνιοι υπηρέτες τους που θα εκτελούν οτιδήποτε ζητάει ο άρχοντας του κάτω κόσμου... Γιατί είναι η εποχή του Τέλους, την οποία αυτός εκμεταλλεύεται για να δράσει ενάντια στον Θεό και σε κάθε πνεύμα που στρέφεται προς τον Κύριο. Μα θα δράσει μόνο μέχρι να έρθει η ώρα που ο Θεός θα τον αλυσοδέσει και μαζί του όλους τους ανθρώπους που είναι υποτακτικοί του...

Αμήν

Καταγραφή της Μπ. Ντούντε με αρ. 3404 στις 13-1-1945

...Είναι επίσης γνωστό το όραμα της αγίας Χίλντεγκαρντ αναφορικά με τον Αντίχριστο: «Αυτός ο καταχθόνιος άνθρωπος θα προετοιμασθεί κρυφά καλλιεργώντας κάθε αμαρτία και κακία ως τον ανώτατο βαθμό και τότε πια θα εμφανιστεί δημοσίως. Χάρης στα χαρίσματα του και επίσης στη βοήθεια και στην επενέργεια του κακού πνεύματος, θα πλανέψει όλο τον κόσμο ώστε θα αποκτήσει απίστευτη δύναμη και εξουσία. ...Με το πρόσχημα της λύτρωσης της ανθρωπότητας από το Θάνατο θα προσποιηθεί ότι θα πεθάνει και ότι θα αναστηθεί.

...Στο τέλος ο ίδιος ο Αντίχριστος θα δώσει τέλος στην τραγωδία, θα επιχειρήσει να αναληφθεί όπως ο Χριστός, αλλά ενώ θα βρίσκεται ήδη στον αέρα, με εντολή του Θεού θα απομακρυνθούν αυτοί που τον σηκώνουν ψηλά, απ' όπου θα

γκρεμιστεί στη γη με το κεφάλι προς τα κάτω και θα παραδώσει το πνεύμα του. Όταν συντριβεί με αυτό τον τρόπο η πλάνη των ανθρώπων, τότε θα λάμψει πλέον με μεγαλύτερο φως η Αλήθεια».

Η αιώρηση του Αντίχριστου στον αέρα φυσικά ακούγεται τη σημερινή εποχή σαν παραμύθι. Όποιος όμως είναι γνώστης των αποκρυφιστικών φαινομένων ξέρει ότι πολλοί μυστικιστές, όπως π.χ. η Ισπανή Αγία Τερέζα της Άβιλα, είχαν αποκτήσει αυτή την ικανότητα. Επίσης για τους γιόγκι στην Ασία ακούγεται κατά καιρούς ότι διαθέτουν μεταξύ άλλων και αυτή την ικανότητα, την οποία αποκτούν με απόκρυφες τεχνικές, συχνά μάλιστα με τη βοήθεια κατώτερων οντοτήτων από τον άλλο κόσμο. (Το θέμα αναλύεται στο βιβλίο «Οι Πνευματικοί Κόσμοι»)

Με τη θηριώδη δίωξη των πιστών της αγάπης και με τη μίμηση της ανάληψης του Ιησού ο Αντίχριστος υπερβαίνει τα εσκαμμένα, καθώς οι ανομίες του ξεπερνούν τα όρια που του έχουν τεθεί. Η ανάληψη του Ιησού Χριστού εκφράζει το τελευταίο σκαλοπάτι προς την πλήρη ένωση του Υιού με τον Πατέρα. Μετά από αυτήν ο Θεός έγινε πλέον εσαεί ορατός για τον άνθρωπο στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Αντίθετα για τον Αντίχριστο η ψεύτικη ανάληψη θα αποτελέσει το τελευταίο σκαλοπάτι πριν την πτώση του. Η αληθινή ανάληψη συμβολίζει την απόλυτη ανύψωση του Κυρίου, η ψεύτικη ανάληψη την τελεσίδικη πτώση του αντίθετου στα έγκατα. Την πτώση αυτή θα την προκαλέσει η επιστροφή του Ιησού, όπως προήγγειλε ο Παύλος: « Τότε θα αποκαλυφθεί ο άνομος, που ο Κύριος θα τον εξολοθρεύσει με την πνοή του στόματός του και θα τον αφανίσει όταν θα εμφανισθεί κατά την παρουσία του». (Β' Θεσσ.2,8)

Μηνύματα δύναμης και ελπίδας

Ορισμένοι τρέφουν ελπίδες ότι μπορεί ακόμα στο μέλλον να αλλάξει η πνευματική τοποθέτηση των κατοίκων αυτής της Γης· ελπίζουν ότι ακόμη υπάρχει δυνατότητα να πιστέψουν οι άνθρωποι στον Ιησού Χριστό και στο λυτρωτικό Του έργο και χάρη σε αυτή την πίστη να αλλάξουν ζωή, ούτως ώστε ο προσανατολισμός και οι προσπάθειές τους να πάρουν πνευματική κατεύθυνση. Όμως αυτοί θα παραμείνουν ευσεβείς πόθοι λίγων ατόμων οι οποίοι δεν θα πραγματοποιηθούν ποτέ. Γιατί την εξουσία την έχει ο πολέμιός Μου αφού του την έχουν παραχωρήσει από μόνοι τους οι άνθρωποι. Η δε δράση του θα γίνει τόσο ανεξέλεγκτη που στο τέλος θα χρειαστεί να αλυσοδεθεί. Ήδη γι' αυτό και μόνο το λόγο πρέπει να έρθει το τέλος ώστε

να εμποδιστεί η δράση του, γιατί διαφορετικά κανένας άνθρωπος δεν θα είχε τη δυνατότητα να γίνει μακάριος.

Από την αρχή αυτής της λυτρωτικής περιόδου γινόταν συνεχώς αναφορά σε αυτή την εποχή. Μπορεί σε σας τους ανθρώπους οι προαγγελίες αυτές να φαίνονται πολύ μακρινές, όμως κάποια στιγμή το μέλλον γίνεται παρόν, αυτό σας το επαναλαμβάνω συνεχώς. Για τούτους τους λόγους είναι αναγκαίο να έρθει μια πνευματική αλλαγή, μια στροφή προς το καλύτερο, αλλά αυτό δεν θα γίνει πια σε αυτή τη Γη, παρά σε ένα κόσμο ειρήνης και ευδαιμονίας, θα αρχίσει μια νέα εποχή εξέλιξης για την

ανθρωπότητα. Σε αυτή θα συμμετέχουν άνθρωποι που πνευματικά θα στέκονται πολύ υψηλά, τους οποίους θα αρπάξω από την παλαιά Γη επειδή θα Μου έχουν μείνει πιστοί και θα τους επαναφέρω στη νέα Γη. Τότε θα υπάρξει μια πνευματική αλλαγή και οι άνθρωποι θα ζουν πάλι με ειρήνη και ομόνοια. Θα έχουν μόνιμη σύνδεση μαζί Μου τον Θεό και Πατέρα τους, όπως και με τις μακάριες οντότητες στο βασίλειό Μου. Γιατί τότε θα κυβερνά πάλι η αγάπη στον κόσμο, αφού ο πολέμιός Μου δεν θα μπορεί να επηρεάζει τους ανθρώπους στη νέα Γη. Διότι θα αλυσοδεθεί για ένα πολύ μεγάλο διάστημα ώσπου οι ίδιοι οι άνθρωποι να λύσουν πάλι τις αλυσίδες του δίνοντάς του τη δυνατότητα να τους επηρεάζει εκ νέου. Μέχρι τότε όμως θα κυριαρχεί μια μακρά περίοδος ειρήνης και μακαριότητας». Αποκάλυψη προς την Μπέρτα Ντούντε (26-11-1960)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Β. Λουτς: *Ο Θεός και η Δημιουργία*
Γ. Λόρμπερ: *Γη και Σελήνη*
Γ. Λόρμπερ: *Μάρτιν, η Μεταθανάτια Καθοδήγηση μιας Ψυχής*
Γ. Λόρμπερ: *Το Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη*
Μπέρτα Ντούντε: *Το Πέρασμα στη Νέα Πνευματική Εποχή*
Μπέρτα Ντούντε: *Η Γέννηση της Νέας Γης*
Συλλογικό: *Τα Σημεία των Καιρών*
Συλλογικό: *Το Μέλλον είναι Τώρα!*
Συλλογικό: *Το Μεγάλο Μυστήριο*
Συλλογικό: *Οι Πνευματικοί Κόσμοι*

Όλα εκδόσεις Πύρινος Κόσμος